Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 18 ЧЕРВНЯ 1999 ЧИСЛО 25 VOL. CVI FRIDAY, JUNE 18, 1999 No. 25

Ліві України, Білорусі й Росії проводять "інтеґраційний" форум у... Верховній Раді

10-11 червня в Києві в приміщенні Верховної Ради відбулася Міжпарляментська конференція під назвою "Білорусь, Росія, Україна – досвід та проблеми інтеґрації". В ній взяли участь ліві депутати Державної Думи Росії, Національних Зборів Білорусі та Верховної Ради України. Конференція стала ще однією віхою "інтеґраційної" політики, яку вперто нав'язують Україні ліві партії, що панують у Верховній Раді, і дала таку жадану міжнародну трибуну новоспеченому претендентові на президентську посаду спікерові парляменту О. Ткаченку. Звертаючись до конференції, він сказав, що розпад СССР причинився до значного погіршення рівня життя у всіх трьох країнах, і закликав спільними зусиллями долати кри-

(Закінчення на стор. 6)

Вибух у київському готелі

15 червня у київському готелі "Спорт" стався вибух. Як повідомили кореспондента "Свободи" в прес-службі Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій, вибуховий пристрій невідомої конструкції силою у два кілограми тротилу було детоновано о 12-ій годині 34 хвилини. Внаслідок вибуху потерпіло десять осіб. Усім їм надано медичну допомогу. Загиблих немає.

На місце події виїхали працівники Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки та оперативна група Міністерства із питань надзвичайних ситуацій. Як повідомив "Свободу" керівник прес-служби СБУ Анатолій Сахно, створено спільну оперативно-слідчу групу із працівників МВС, служби безпеки і прокуратури. Її очолив генерал-лейтенант Михайло Корнієнко. Керівник прес-служби СБУ відмовився обговорювати питання про можливі мотиви і виконавців вибуху до закінчення слідства.

Вибухівка була захована під диваном в вестибюлі готелю на першому поверсі. В готелі, який розташований на вул. Червоноармійській, 55 поруч із Центральним стадіоном мають свої офіси багато чужоземних фірм.

Ю.Ш.

Тиждень подій у Вашінґтоні:
нові завдання професіоналістів Америки

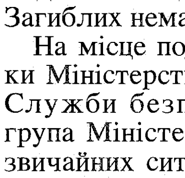
Спільна конференція українських американських організацій 23 червня розпочинає роботу

Відкриття цих п'ятиденних спільних конференцій, в яких беруть участь двадцять п'ять професійних і громадських організацій, відбудеться в середу, 23 червня, о 7 год. вечора в Посольстві України. Це вперше українські професіоналісти Америки збираються так масово разом на спільну конференцію.

Ініціятива цієї небуденної події належить д-рові Романові Гоєві – новообраному голові УЛТПА. Допомагали в організації ЦУКА, Вашінгтонська Група, Асоціяція Українських-Американських Адвокатів, Товариство Українських Інженерів Америки, СУА, Федерація Українських Американських Бізнесових і Професійних Асоціяцій, СФУЛТ, УККА, УАКР, УНС, УБС, Українська Федерація Америки і Організаційна Мережа Української-Американської Громади.

Останнього дня зустрічей, в неділю, 27 червня, о 10 год. ранку буде цікавий панель на тему „По-

(Закінчення на стор. 25)

■ НАБІР ДО ВІЙСЬКА В КИЄВІ Стор. 2

■ УНС ДОПОМОЖЕ ВАМ КУПИТИ ЖИТЛО Стор. 7

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

НАТО – перед крутійством Москви

Російські бронетранспортери заступили дорогу французьким військовикам. Хоч війська НАТО займають свої охоронні позиції по всьому Косові, росіяни й надалі бльокують вступ на летовище в Прістіні.

І знову, котрий то вже в історії раз, традиційне московське крутійство виказало себе, поновно підтвердивши, що Москві ні в якому разі не можна довіряти у будь-яких домовленнях. Однак західні союзники й досі ніяк не спроможні своїми демократичними лобами зрозуміти московської ментальності, й тому завжди є заскочені тим чи іншим потягненням Москви. У своїй редакційній з понеділка, 14 червня, газета "Нью-Йорк Таймс" правильно зазначає,

(Закінчення на стор. 6)

Портрет України в засобах масової інформації

Учасники зустрічі в Посольстві: В. Гребенюк, Н. Зарудна, М. Савків, Ю. Саєвич, Р. Галешко, А. Бутейко, М. Богачевська-Хом'як, Я. Войтко, Г. Надолечко.

Питання найбільш об'єктивного висвітлення подій в Україні засобами масової інформації США та поліпшення враження про Україну були в центрі уваги на зустрічі посла України в США Антона Бутейка 11 червня ц.р. з редакторами засобів масової інформації української діяспори. Посла хвилює те, що ставлення до України в США можна визначити радше як упереджене, аніж прихильне. На це вказують ряд останніх інцидентів, наприклад, зневажлива репліка речника Держдепартаменту США Джеймса Рубіна про "зграю українців з автоматами в Косові"; цілковите ігнорування українського пляну врегулювання конфлікту в Югославії, який пізніше майже сло-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Створено бльок партій на підтримку Кучми

Створено виборчий бльок політичних партій на підтримку Леоніда Кучми на президентських виборах в жовтні. Заяву про це підписали лідери 12 партій. Як пишеться у заяві, партії впевнені, що саме Л.Кучма, який започаткував курс соціяльно-економічних реформ, має одержати від громадян України повноваження на його енергійне продовження. Своїм вибором партії, що увійшли у бльок, прагнуть зберегти досягнуті важкою ціною стабільність в державі, перші паростки нового демократичного суспільства. Партії беруть на себе зобов'язання забезпечити під час передвиборної кампанії та виборів Президента України координацію дій та погоджене використання організаційних та фінансових можливостей. В заяві також міститься заклик до інших демократичних сил приєднатися до бльоку.

Київ пропонує створити українсько-польський батальйон

Міністер оборони України Олександр Кузьмук звернувся до керівництва Польщі з пропозицією відправити до Косова польсько-український батальйон. Польська "Газета виборча", що оприлюднила цю інформацію, цитує військового представника України при НАТО генерала Віталія Куксенка, який заявив, що "українські підрозділи не мають наміру служити під російським командуванням" в Косові. Створений наприкінці минулого року, цей батальйон нараховує близько 700 солдат, порівну від кожної сторони. У доповнення до цього підрозділу Україна хотіла б послати на Балкани ще до 800 вояків. З урахуванням прохання Києва, рішення про відрядження на Балкани польсько-українського батальйону буде розглянуте на засіданні уряду Польщі. Прем'єр Єжи Бузек вітав цю ініціятиву, яку, за його словами, підтримало також командування НАТО. Покищо немає рішення про введення українського контингенту в Косово. На це також має дати згоду Верховна Рада України.

Україна бере участь у міжнародних навчаннях

12 червня українські бойові кораблі "Гетьман Сагайдачний", "Славутич" та "Луцьк" вирушили до болгарського міста Варна для участи у військово-морських навчаннях "Партнер у співпраці-99" (Cooperative Partner-99). За попередніми даними, у навчаннях візьмуть участь близько 30 кораблів і катерів, близько 30 літаків і вертольотів ВМС Болгарії, Греції, Грузії, Італії, Румунії, Туреччини, США, України, Франції та близько 15 кораблів постійного оперативного з'єднання Об'єднаних ВМС НАТО у Південній Европі. Під час маневрів, які складатимуться з двох морських фаз за легендою "Проведення миротворчої операції, спрямованої на надання гуманітарної допомоги", заплановано провести тактичні навчання та епізоди спільного маневрування кораблів, протимінної охорони кораблів загону миротворчих сил, здійснити практичні артилерійські стрільби морських та повітряних цілей.

Зростає тюремне населення

Станом на 1 червня ц.р. в 183 установах кримінально-виправної системи України утримувалося 223.9 тис. осіб, у тім 10.3 тис. жінок, 3.5 тис. неповнолітніх. Кожного року тюремне населення країни зростає на 12 відсотків. Нині у місцях позбавлення волі утримується 410 осіб, засуджених до смертної кари, і 9.2 тис. особливо небезпечних рецидивістів. 20.2 тис. в'язнів відбувають покарання за умисні вбивства. Створення у березні Держдепартаменту України з питань виконання покарань є початком реформування кримінально-виправної системи України. Передбачаються дальші кроки, спрямовані на гуманізацію процесу виконання покарань. Амнестія минулого року, під час якої було звільнено 38.5 тис. осіб, не призвела до ускладнення криміногенної ситуації в Україні. Лише 0.5 відсотка звільнених скоїли повторні злочини.

За інформаціями УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

За даними Федерації профспілок України, прожитковий мінімум становить 204 грн. на місяць. Закон визначає межу малозабезпечености на рівні 90 грн.

◆

Протягом п'яти місяців нинішнього року в Україні смертельно травмовано на виробництві 560 працівників. Найбільше смертельних випадків у вугільній промисловості – 170.

◆

Станом на 1 травня зовнішній борг України сягнув 12.4 млрд. дол. З них 2.79 млрд. дол. заборговано Міжнародному валютному фондові, 1.89 млрд. – Росії, 1.21 млрд. – Світовому банку.

◆

Індекс інфляції в Україні з початку року становив 8.5 відсотка, за п'ять місяців 1998 р. – 3 відсотка. Найбільше подорожчав цукор - на 24.8 відсотка, картопля, борошно, крупи й бобові, овочі й олія підвищилися – на 11.4-5.5 відсотка.

◆

З 9 червня Туркменістан вводить візовий режим з членами Співдружности Незалежних Держав. Віза коштуватиме від 10 до 40 дол.

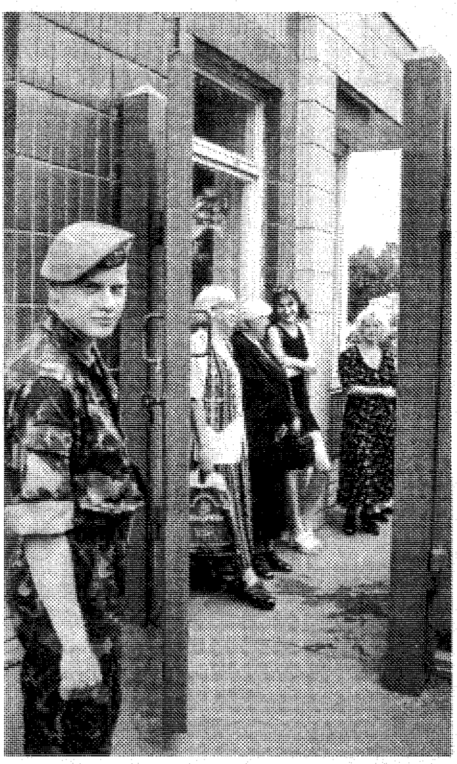
◆

Курси валют

100 дол. США	**– 392.98 грвн.**
100 нім. марок	**– 209.64 грвн.**
100 евро	**– 410.03 грвн.**
100 руб. Росія	**– 16.00 грвн.**

Своїх юнаків посилає Київ до лав Збройних сил України

Фоторепортаж Григорія Кубланова ("Вечірній Київ")

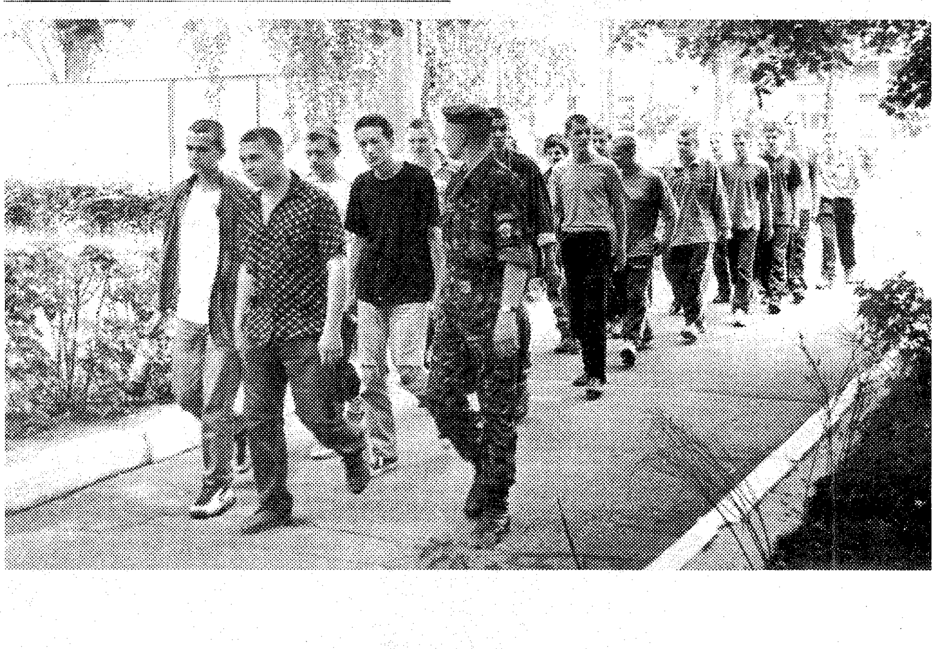

До 8 липня триватиме відправка новобранців-киян до військових частин української армії. Цієї весни міський призовний пункт за планом має відрядити 1702 киян 18-річного віку. Щоб набрати таку кількість "рекрутів", у районних військових комітетах та у призовних пунктах розглядається близько 30 тисяч особових справ, й така ж кількість молодих киян пройде медичну комісію.

Розподілені на команди, юнаки очікують медичного освідчення на лавках в тіньку. Дехто з жалем озирається на ворота призовного пункту, за якими – рідні. Час від часу виходить офіцер і викликає наступну команду до приміщення. Після медичного обстеження їх ненадовго розквартировують у місцевій казармі, звідки через кілька днів вони передисльокуються до військових частин для проходження "курсу молодого бійця".

За статистикою, з усієї України до лав Збройних сил відправляється лише 6 відсотків юнаків призовного віку (50 тисяч юнаків). 86 відс. військовозобов'язаних мають відстрочки для навчання, 9 відс. непридатні за станом здоров'я, 2 відс. мають судимості (таких не беруть в солдати), 1 відс. перебуває під слідством або в органах дізнання.

Ситуація у Києві, як розповів в.о. начальника призовного пункту полковник Василь Швачко, не краща. З додатково обстежених медкомісією призовників тільки 2-3 відс. визнаються придатними. Найгірша ж ситуація склалась у Мінському районі Києва, де зосереджено найбільше чорнобильців.

На знімках: сцени з життя призовного пункту.

ТЕМА ТИЖНЯ

Човен без керма і вітрил

Перші роки незалежности України, за яку так багато вистраждано в минулому і яка так запросто дісталася сьогоднішньому поколінню, швидко промайнули, залишаючи у більшості нормальних людей гіркий присмак обманутих надій. Сотні тисяч простих людей поволі приходять до стану відчаю та безнадії. Свавілля колишніх партсекретарів і вірної їм охранки меркне перед теперішньою бундючною вседозволеністю і жорстоким нахабством „нових українців“.

Голод і нужда мільйонів людей, цілковита байдужість влади, яка впевнена, що як би не керувала, а наш народ все витерпить. Сьогоднішня Україна, на владному Олімпі якої „перетасовуються“ практично одні і ті самі бездарні обличчя, стомилася від хронічно засмучено-розгубленого вигляду свого Президента.

Коли хтось на тонкому льоді провалюється в ополонку, то його одразу кидаються рятувати. Мільйони українських громадян без підготовки, без державної підтримки, без науки плавати і виживати брутально зіштовхнули у гігантську ополонку злодійсько-номеклятурного ринку: рятуйся, хто може! І ніхто з сотень так званих народних обранців – тих, хто своїм політичним ім'ям, популярністю, становищем та іншими атрибутами депутатства завдячують тим людям, які плавають в ополонці і поволі тонуть – ніхто з них не з'їхав з глузду, не застрелився, не спалив себе від трагізму власного безсилля допомогти потопельникам. Вже давно зникли ці надчутливі і надто совісні симпатичні демократи і демократки в скромних піджачках і жакетиках, які так вигідно відрізнялися від ситих і добротних депутатів-обкомівців під час перших засідань демократично обраної Верховної Ради.

Тепер усі вони – на одне лице. І комуністи, і рухівці, і ті, що з „партій влади“. З сотовими телефонами, в дорогих костюмах і на нових автомобілях. Пов'язані з комерційними структурами, фондами, банками... А якщо вже осточортіла вітчизняна буденність – їздять по закордонах, повторюючи, з мудрим виглядом, безплідні слова про європейську інтеграцію, про зростаючі торговельні відносини, про чергові імпульси співпраці, про зарубіжні інвестиції, про різні там мертвонароджені трикутники і чотирикутники... Ще інші хочуть постійно служити на дипломатичній ниві. Але не в будинку МЗС у Києві, а десь там, за кордоном, в країні з добрим кліматом і добрим заробітком.

А що ж потопаюче населення, як воно? Одні – торгують на базарах, другі – виїжджають за кордон на заробітки, ще одні – виїжджають назавжди. Особливо молодь. Виїжджають таланти, виїжджають молоді красиві жінки. Виїжджають усі, хто може виїхати. Це глибоко трагічна народна форма протесту, яка така притаманна терплячому українському народові. Це вже було в минулому не раз, коли все нові хвилі еміграції переносили українців у чужі світи. Сьогодні українські громадяни виїжджають, бо не хочуть жити у бандитсько-злодійській, голодній і байдужій до потреб людей державі. Виїжджають, бо втомилися від брехні та обіцянок. Розчарувалися у результатах обманом проведеної приватизації, у тотальному падінні моралі.

Виїжджають, бо налякані зростанням злочинности, бо немає роботи, бо неможливо нагодувати і одягнути дітей, бо так далі жити не можна.

Найтяжче тим, хто надовго зв'язався з державою – пенсіонерам, вчителям, військовим, дрібним державним службовцям. Доводиться жити за 20-25 долярів на місяць, які ще до того ж і регулярно затримують. Цікаво, як сита, самовдоволена Европа спокійно переносить той факт, що в самому центрі континенту, півстоліття після війни, в жалогідних злиднях перебивається 50-мільйонний народ? Як почувається сита українська діяспора в Америці, коли приймає у себе представників гнилого українського істеблішменту, що довів державу до такого стану, тисне їм руки?

Де ж наші яскраві особистості із зарубіжного українства, які зуміли б влити новий струмінь у наші справи? Адже литовці зуміли підібрати собі президента з діяспори. Це людина з іншого світу. За ним не тягнеться брудний хвіст бездарної старої практики. Він навіть ходить інакше. І наблизив до себе собі подібних. І все там іде зовсім по-іншому. Литовці навіть зуміли уже повернути борги своїм громадянам за їх заощадження в колишньому „Сбербанке СССР“.

У нас все чомусь – не так, як у людей. Галасливо-примітивне радіо і телебачення, яке навіть здорового чоловіка за кілька років може довести до стану ідіотизму. Навіть передачі української редакції радіо „Свобода“ – і ті є блідою тінню російських і білоруських інформаційних програм.

А як використовує дорогий етерний час всесвітня служба радіо „Україна“? Постійно лунають слізливо -патетичні листи представників діяспори про те, як вони тужать за Україною, пісні на замовлення та звіти ведучих про їх закордонні вояжі – про те, як їм було добре в Швеції та як їм було добре в Америці і т.д.

Чи знайдеться нарешті в Україні відповідна людина, яка зможе переламати цей трагічний стан держави, цю тотальну розгубленість і зневіру? Де наші Вашінгтон, Бісмарк, Масарик чи Пілсудський? Де наш сьогоднішній Хмельницький або Мазепа? Як потрібен він нам усім у цей важкий період. І нехай би вже любив владу понад усе (інших політиків просто не існує в природі). Але щоб любив владу у своїй державі заради зміцнення самої держави, для утвердження своїх державницьких помислів, а не заради примітивного корита і влаштування для своїх родичів і придворних теплого життя.

Україна чекає на прихід нового

(Закінчення на стор. 5)

АМЕРИКА І СВІТ

Вимагатимуть ідентифікації від підлітків

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня представники власників кінотеатрів країни, з підтримкою Президента Била Клінтона, проголосили, що почнуть вимагати посвідчення особи з фотографією від підлітків, які схочуть увійти до кінотеатру на оглядання забороненого фільму без опіки дорослої особи. Ці найновіші заходи політиків і офіційних чинників розвагової індустрії є відповіддю на закиди громадськости, що сцени насильства і жахів у фільмах і телебаченні є частковою причиною шкільної стрілянини в Літлтоні, Кольорадо, та Конєрсі, Джорджія. „Ми думаємо, що захід є показником нашої відповідальности перед батьками Америки“ – сказав Віліям Картозіян, президент Краєвої спілки власників кінотеатрів.

Другі демократичні вибори у Південній Африці

ЙОҐАНЕСБУРҐ. – Минулого тижня Незалежна виборча комісія Південної Африки подала до загального відома кінцеві підрахунки других демократичних виборів, які відбулися в середу, 2 червня, з майже взірцевим демократичним порядком, як в ніякій іншій країні, що впродовж останніх років звільнилася від чужого поневолення . Згідно з їхніми даними, панівний Африканський Національний Конгрес повернено до керівництва державою ще з більшою кількістю голосів, як під час перших демократичних виборів у 1994 році. У цих виборах взяло участь 16 млн. громадян, які свої голоси віддали за партії їхнього уподобання. Із усіх 400 місць у парляменті Африканський Національний Конгрес здобув 266 місць, тобто не вистачило одного місця, щоб мати переважаючу двотретинну більшість у парляменті. Демократична партія здобула 38 місць, Партія Волі Інката – 34 місця, Нова Національна партія (колишня Національна партія) – 28 місць, З'єднаний Демократичний Рух 14 місць і Фронт Волі 3 місця. Решта 17 місцями поділились інші партії та угрупування. Новообраним президентом Південної Африки на місце Нелсона Мандели став його 56-річний заступник Табо Мбекі.

Лікарів попереджено про небезпеку антибіотику

ВАШІНҐТОН. – Державне управління харчів і ліків минулого тижня порадило лікарям країни припинити уживання загальнопоширеного антибіотику „Тронован“, за вийнятком у наглих потребах, тому що він може ушкодити печінку пацієнта. Щоб зменшити риск, цей лік не буде більше продаватися в загальних аптеках. „Тронован“ можна буде уживати тільки для пацієнтів у лікарнях або в домах опіки для літніх осіб, яким загрожує небезпека втрати життя від інфекцій, бо тоді потреба ужити згаданий антибіотик є більшою, як риск ушкодження печінки пацієнта. Фірма Файзер, яка виробляє згаданий лік, продаватиме „Тронован“ тільки лікарням і центрам довготривалої опіки для літніх осіб. Від лютого 1998 року 140 справ пошкодження печінки було зареєстровано серед тих пацієнтів, які вживали антибіотик „Тронован“.

Сентиментальні відвідини Польщі

ВАРШАВА, Польща. – Немає сумніву, що ця чергова 13-денна поїздка Папи Павла Івана II до Польщі, розпочата в суботу, 5 червня, була до великої міри сентиментальною подорожжю до його батьківщини. На летовищі в Ґданську вітав Папу з приїздом польський президент Александер Кваснєвський, колишній комуніст і атеїст, з дружиною Йолантою. Під час цієї подорожі Папа відвідав місцевості, котрі для нього особисто мали значення, – села у північній Польщі, де він виростав, близький його серцю Люблінський університет, і цілий ряд історичних місць недавньої минувшини Польщі. Зокрема колишню площу Перемоги у Варшаві, де тому 20 років, 2 червня 1979 року, під час свого першого приїзду з Ватикану Папа Римський, у Службі Божій бажав своєму народові: „ Нехай Святий Дух принесе оновлення на землі – цій землі“. Цими словами він започаткував іскру зародку робітничого руху„Солідарність“, що став зброєю повалення комунізму. Цим разом Папа Іван Павло II закликав своїх співвітчизників вжити важко здобуту свободу, щоб наслідувати закони Бога і Церкви.

У Сенаті зупинено всі цивільні президентські номінації

ВАШІНҐТОН. – Всі цивільні призначення Президента Била Клінтона, представлені попереднього тижня до затвердження Сенатові, були заблоковані консервативним республіканським сенатором, як протест проти рішення Президента призначити гомосексуального філантропа на пост амбасадора без схвалення Сенату. Сенатор зі стейту Оклагома Джеймс Інгофі заявив, що блькуватиме всі призначення – включно з номінаціями Лоренса Самерсана на секретаря Департаменту скарбу та Ричарда Голбрука, дипломатичного керівника США до Організації Об'єднаних Націй – поки Білий Дім не погодиться на значне обмеження конституційного механізму, котрий дозволяє на незатверджені Сенатом іменування в часі конґресової перерви.

В Ірані вишколюватимуть жінок на поліцаїв

ТЕГРАН, Іран. – Минулого тижня офіційне іранське пресове агентство ІРНА повідомило, що найближчим часом Іран вперше почне вишколювати жінок як старшин поліції. Цей крок заплановано для того, щоб поліпшити можливості праці для жінок Ірану. Мандана Госейні, найвища стажем жінка у поліційному керівництві країни, сказала, що 100 жінок-кадетів і 30 жінок- підстаршин в короткому часі почнуть свій вишкіл. Минулого року парлямент Ірану схвалив закон, яким дозволено жінкам виконувати більшість поліційних обов'язків.

СВОБОДА

Пам'ятай про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто, Юрій Шевчук; Верстка – Павло Стокотельний; Реклама – Марія Шепарович; Адміністратор – Володимир Гончарик.

Коли чиряк трісне

Світ з тривогою очікує липня, коли Росія стане перед потребою сплати чергової частки боргу міжнародним фінансовим організаціям. Платити нічим. Щорічні надходження до бюджету в нинішній 150-мільйонній Росії такі ж, як в 5-мільйонній Фінляндії, а її борги не можна порівняти з жодною країною світу – вони перевищують 160 мільярдів долярів. У безвихідній ситуації Росія знову може відмовитися від виконання своїх фінансових зобов'язань, як це сталося в серпні минулого року, коли падіння російського рубля позначилося в усьому світі. Тоді воно не обминуло й Україну.

Чужоземні кредитори й інвестори не поспішають з допомогою, бо не хочуть змарнувати свої кошти. Єдиний вихід полягає у збільшенні числа податків, нарощуванні їхньої ставки і забезпеченні кращого їх надходження. Тепер в Росії існує понад 100 федеральних податків і стільки ж місцевих. Олександер Шаталов, який донедавна був віцеміністром фінансів, сказав, що в Росії покищо не оподатковується „хібащо собаче гавкання". Водночас впроваджено чимало податкових пільг для тих, хто працює на фінансових олігархів. Сумнозвісний Фонд розвитку спорту, наприклад, тільки в 1995 році ввіз без мита спиртних напоїв на 37 мільярдів рублів. Щось подібне діялося і з Православною Церквою.

Надмірні податки гальмують розвиток підприємництва. Додаток з виробників на додану вартість разюче зростає, наслідком чого є підвищення цін на 25–30 відсотків і зменшення обігу в торгівлі на 70 відсотків. При цьому третину вторгованих грошей підприємці проводять поза касовим обліком, щоб вберегти їх від податків.

Малий і середній бізнес, якого за комуністичного режиму Росія майже не мала, не встиг розгорнутися. Коли у розвинутих країнах він становить 33–60 відсотків підприємництва, то в Росії – тільки 3 відсотки. Усе ж російські фірми цієї категорії давали до 12 відсотків усього національного продукту. Після серпневої кризи число підприємств зменшилося в 2,5 раза, число нерентабельних зросло в 6 разів, третина скоротила штати, і 2 млн. працівників втратили роботу.

Рятуючись від нової кризи, Росія посилює податкову поліцію. Впродовж останніх семи років її очолював колишній офіцер КГБ Сергій Алмазов. Сам він визнав, що вчився мистецтву розвідки, а про податки не мав найменшої уяви. Спираючись на власний досвід, він створив мережу інформаторів, які, працюючи в фірмах, таємно сповіщали про стан справ. Потім до таких фірм прибували озброєні підрозділи і змушували віддавати зароблені гроші державі. На виручку підприємцям прийшла озброєна мафія, яка бере з їхніх доходів 20 відсотків за „охорону" від податкової поліції, інформацію про її наміри і дає практичні поради. Підтримкою злочинного світу користується 40 відсотків фірм.

Податкова розвідка – зручне поле здобуття відомостей також про справи політичних супротивників. Кожного з них можна звинуватити у несплаті податків, маючи інформацію про це від своїх агентів. Саме так Прімаков спробував усунути від влади Бориса Березовського, приятеля президентової доньки – одного з найбагатших людей світу. Наслідки відомі...

Фінансова криза наближає розпад країни швидше, ніж національні розбіжності. Регіони вже впроваджують власні платіжні засоби замість рубля, не поспішають віддавати гроші в столицю – Москву. Чиряк може ось-ось тріснути і залити кров'ю і брудом велетенську країну. Про це варто б пам'ятати урядовцям України. Передовсім, Росія надто близька, Україна ще не має із нею кордону, а коли в сусіда горить хата, то треба добре стерегти свою. Варто також проаналізувати причини виникнення такої біди, прискорити реформування економіки, бо це кращий вихід для поповнення бюджету, ніж поліційні засоби.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про життя і смерть жовтого фотеля

Може, хтось і не вірить, що предмети щоденного вжитку мають своє життя, а мені завжди здається, що так воно є насправді. Саме історія довголітнього приятеля нашої родини про це найкраще свідчить. Все почалося дуже прозаїчно. „Старенька бабуся", як називали її онуки, потребувала вигоди, і ми купили до її кімнати оббитий жовтою тканиною широкий і зручний, з високим опертям і підставою на ноги, фотель. Бабуся сиділа в ньому довгими годинами з повним задоволенням і, здається, саме фотель заохочував її до писання давно обіцяних споминів. Часом діти сідали на поруччя жовтого фотеля, і бабуся розповідала їм про події свого вельми цікавого життя. Мовчазним слухачем був і фотель, який поглинав розповіді про перші відвідини Києва, гостину у М. Лисенка, який, зачинивши щільно усі вікна, вперше заграв гостям національний гимн України, про війну та звільнення Львова, про перебування в перших рядах УСС, „пацифікацію" і багато іншого. Все це залишилося, немов двічі записане, один раз – на папері, а вдруге – у зморшках жовтої тканини.

Аж настав день, коли фотель спорожнів, а бабуня опинилася в лікарні і вже не повернулася на своє звичне місце. Довго стояв жовтий фотель порожнім, як і кімната, але вкінці мені стало його шкода, і ми перенесли фотель на соняшну веранду, де міг відпочити кожний член родини. Жовтий фотель немов ожив, сяючи соняшною своєю барвою. Найчастіше його вживав господар дому, що з цигаркою в устах зачитувався в ньому улюбленими поезіями Максима Рильського.

Роки минали непомітно, і лише на краях оперття фотеля можна було зауважити плин часу. Непомітно закралася зловісна недуга у спокійне життя родини. Жовтий фотель знову спорожнів – здавалося, він немов здригався при кожному стогоні, що залітав із сусідньої кімнати, де закінчувалось ще одне життя.

Невдовзі увесь дім спорожнів. Фотель залишився найближчим приятелем, і я перенесла його до своєї кімнати, поставила обіч ліжка, щоб, сидячи у ньому, довгими годинами вдивлятися у екран телевізора та забувати дійсність.

Фотель непохитно стояв біля мене як добрий друг, лише час усе виразніше позначався на його раменах. Але фотель усе ще обгортав теплом і дозволяв часом раді ти життю. А час не йшов, а летів, а з ним – події. У цьому жовтому фотелі сиділа я в радісному плачі, коли настав незабутній ранок 24 серпня, у ньому вела довгі розмови зі Львовом та віднайденим хресним. Він, приїхавши до мене, відразу прикрасив „підупалу красу" жовтого фотеля гуцульською плахтою і залюбки у ньому просиджував. Аж настав день, коли жовтий фотель перетворився із зручності на неминучість. Жахлива недуга чигала ще на одне життя. Тільки сидячи у фотелі, мій хресний міг менше кашляти і спати хоч кілька хвилин. Так минали день за днем, ніч за ніччю. Жовтий фотель став для хворого єдиним притулком, єдиною можливістю прожити останні дні короткого життя, пересидіти безконечні темні ночі.

Рік тому фотель знову спорожнів і зяяв пусткою на усю кімнату. Я не мала відваги у нього сісти, але не могла з ним розлучитися, як з кимось близьким, навіть коли назавжди покидала дім, щоб прожити свої останні роки на українському давнтаві.

Однак молодий організатор мого переїзду повідомив, що жовтий фотель ніяк не входить до малих кімнат. Я сказала: „Викинути!". Фотель, що пережив з нами стільки смертей, сам тепер опинився в скрутному становищі.

Яким же було моє здивування, коли, приїхавши на мою „нову" вулицю, я побачила мого приятеля біля однієї із хат. У ньому сиділи два хлопчики віком 3-4 років, і розглядалися довкола широко відкритими очами. Їхні матері стояли обіч, захоплені жвавою розмовою. З кишені фотеля визирало пожовкле число „Свободи" – з того часу, коли вона була ще щоденником. Чи ж би починався новий етап в житті жовтого фотеля?

О-КА

ЯКЩО ВИ:

✔ не передплачуєте "Свободу", а позичаєте від інших,
✔ ніколи не дарували "Свободу" друзям чи рідним,
✔ не відновили своєї передплати на "Свободу",

то сьогодні Ви маєте добру нагоду поправити становище. Лише заповнивніть відповідні квадратики внизу:

☐ Передплачую "Свободу" для себе
☐ Дарую "Свободу" для... (*заповніть листівку внизу*)
☐ Відновлюю свою передплату

ЗАПОВНІТЬ ЛИСТІВКУ ПЕРЕДПЛАТИ І ВИШЛІТЬ ДО:

Svoboda, Subscription Department, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Name ____________________
Address ____________________
City __________ *State* __________ *Zipe Code* __________
Telephone ____________________

Додаю: ❑ не член УНС - $50.00 в рік
❑ член УНС - $40.00

ПОРТРЕТ ДИКТАТОРА

До влади – по трупах, на національному коні

Слободан Мілошевіч

Диктатори відомі тим, що вдаються до будь-яких засобів, аби здобути владу і утримати її. Тим із них, які утверджуються в багатонаціональній державі, дуже вигідно вхопитися за гасло націоналізму і почати переслідування небажаних народів для зміцнення свого режиму. Ми це знаємо з історії – диктатор Сталін, наприклад, переселяв цілі народи, посилаючись на благо основної нації.

Серб Слободан Мілошевич завжди був пристрасним комуністом. Народився він в серпні 1941 року. Батько Слободана, православний чорногорський священик, з невідомих причин покінчив життя самогубством, так вчинила і його мати.

Мілошевич був улюбленцем видного діяча Комуністичної партії Івана Стамболіча і під його опікою робив швидку кар'єру. Блискуче закінчив університет, очолив велику газодобувну компанію, потім – один з центральних банків країни, став провідником Компартії Сербії. Але комунізм, провідною доктриною якого є „інтернаціональна єдність пролетарів усіх країн", хилився до занепаду, і Мілошевич вирішив грати на карті націоналізму, проголосивши ідею „Великої Сербії". Ідея впала на сприятливий грунт.

У 1989 році провідник комуністів Мілошевіч став президентом Сербії. Коли в червні 1991 року Хорватія і Словенія проголосили незалежність, проти них було кинуто югославське військо. Хорвати вистояли. В Боснії серби спільно з федеральним військом розпалили тривалу громадянську війну, але хорватське військо в серпні 1995 року за три дні розбило сербські сили в Хорватії, а у вересні разом з Боснією і Герцеговиною подолало боснійських сербів. Мілошевіч у боротьбі за владу змінив тактику. Коли скінчилося його перебування на посту президента Сербії, він повторно не кандидував, а добився обрання його президентом Юґославії – Сербії і Чорногорії водночас. (Такої тактики до речі, тепер чекають від Бориса Єльцина, який може утриматися на президентській посаді за рахунок об'єднання Росії і Білорусі). Нове президентське крісло відкрило перед Мілошевічем нові можливості. Мілошевіч заходився очищувати значні терени сусідніх держав від несербського населення шляхом виселення або знищення.

Іван Стамболіч назвав свого учня „великим маніпулятором і спокусником мас". Трибунал ООН у справі воєнних злочинів в колишній Югославії звинуватив Мілошевіча у злочинах проти косовських албанців. Тільки минулого року в Косові вбито 2,000 осіб, серед них майже триста жінок, понад 200 дітей. Прем'єр Великої Британії Тоні Блейр сказав в інтерв'ю Бі-Бі-Сі: „Сербія на чолі з Слободаном Мілошевічем не має перед собою жодного майбутнього. Це людина, яка знівечила власну країну, довела її до господарської руїни". Водночас сам Мілошевіч, очевидно, не залишився в збитках. Британська газета „Санді Таймс" повідомила, що його син Марко Мілошевіч недавно переказав до банку в Південно-Африканській Республіці 5 млн. німецьких марок (2,7 млн. американських долярів). Виглядає, що родина готується до втечі.

На щастя, Україна ніколи не мала провідників, які закликали б будувати добробут одного народу на крові національних меншин. А от перекачування керівниками країни мільйонів в чужинські банки у нас ще й як спостерігається. Шкода, що у світі немає міжнародного трибуналу з подібних справ. А от диктатори ще є. Одні, як Фідель Кастро, ще замилюють очі своєму народові солодкими обіцянками комуністичного раю, інші переховуються в далеких країнах. До останніх, мабуть, приєднається і Мілошевіч. Така доля диктаторів в демократичному світі.

Л. Х

Човен без керма...

(Закінчення зі стор. 3)

чоловіка. Невже серед 50 мільйонів громадян України та кількох мільйонів українців діяспори не знайдеться одного розумного і порядного чоловіка на президента? Адже за нашими державотворчими потугами спостерігає цілий світ. І якщо ми не знайдемо між собою такого чоловіка, то це означатиме... Не хочеться навіть озвучувати те, що це означатиме...

Сьогодні усім зрозуміло одне: так жити далі неможливо. Те, як ми живемо, не терпів би в мирний час жоден европейський народ навіть протягом одного місяця.

І коли кажуть, що наші можновладці та їх наближені, нові багатії та бандюги багато собі дозволяють, то тут слід твердо заперечити – це ми усі разом, виявляючи осляче терпіння, самі добровільно згодилися багато їм дозволяти.

То, може, уже досить? Вже бачу невдоволені обличчя деяких наших ура-патріотів, що, мовляв не слід розхитувати український човен. Гнилий наш човен, панове. Ще мить і розлетиться на щепки і тільки й буде спогадів про те, що кілька років ми бездарно просиділи на ньому без керма, без вітрил, без обраного курсу, голодні і розгублені, пасивно спостерігаючи, як деякі негідники реґулярно спускалися в трюм ласувати залишками харчових запасів.

Віктор Сельський,
м. Львів
„За Вільну Україну"

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

ЯКЩО ВЛАДА НЕ ДБАЄ ПРО РІДНУ МОВУ, ЗРОБІМО ЦЕ САМІ

Так, знову – про мову. Публікації, дискусії, "круглі столи" про цю пекучу проблему, а віз і нині там. Особливо це стосується східних та південних областей...

Недавно група журналістів, письменників, працівників Державного комітету інформаційної політики їздила на Донбас на Дні української преси та української книги. Нас урочисто зустрічали на вокзалі у Донецькому: кілька десятків школярів на чолі з дорослими, українська символіка, букети квітів, дібрані в національних кольорах, традиційний хліб-сіль та привітні промови. Ті, що зустрічали, говорили російською мовою, гості – українською. Ми з письменником-сатириком Валентином Чемерисом стояли дещо осторонь, біля школярів. Поки дорослі промовляли, діти перешіптувались. Хлопчик запитує дівчинку: "Кто ето пріехал?". Дівчинка стенула плечима: "Какіє-то іностранци". Чемерис підштовхнув мене під бік: "Ось ми і стали чужоземцями на нашій землі". Потім не раз доводилося переконуватися, наскільки глибоке зросійщення Донбасу. Скрізь, де б не бували, – на офіційних заходах, у крамницях, на вулиці – ми говорили по-українськи. Нас розуміли, але завжди відповідали по-російськи.

Мовна проблема до певної міри властива й іншим державам: у Франції, наприклад, де французькій мові фактично ніщо не загрожує, видано закон на захист державної мови, яким навіть передбачені штрафи за вживання чужоземних слів, коли є французькі відповідники; схожі законодавчі акти ухвалено також і в Польщі. В Україні ж ця проблема стоїть так гостро і є такою небезпечною для самого існування української нації, як ніде у світі. Цьому є, на мій погляд, чотири головні причини. Перша – завойовники, яких нам ніколи не бракувало, завжди намагалися для послаблення опору денаціоналізувати наш народ. Особливої шкоди українській мові завдала багатовікова політика зросійщення: утиски і заборона української мови, свідомі, ретельно продумані міґраційні процеси для "національного розрідження" України іншими етносами, різні лжетеорії на кшталт "єдиної колиски", "старшого брата", "зближення і злиття націй", всіляке насаджування мови російської на українському терені. Все це помітно ослабило національний імунітет народу.

Друга причина – постійне втручання, уже в часи Незалежності, у наші внутрішні справи північної сусідки: через політичний тиск різними заявами, істеричним вереском про якісь нібито утиски в Україні так званого російськомовного населення, захоплення нашого національного інформаційного простору та нахабно послідовні дії п'ятої колони.

Третя – вперте небажання рідної державної влади будувати саме українську національну державу, утверджувати задекляровану у Конституції державну мову. Зі страху чи за звичкою, Київ по-старому ламає шапку перед Москвою. Згадаймо немудрі обіцянки наших провідників запровадити двомовність. Ось недавній промовистий приклад: київський з'їзд російськомовної громадської організації, здійнявши у залі ґвалт, змусив віце-прем'єра Валерія Смолія, коли він вітав присутніх від імені Президента українською мовою, перейти на російську. До редакції "Вечірнього Києва" надійшло багато листів, в яких читачі обурювалися нахабною поведінкою російськомовних, і самого віце-прем'єра, який розгубився і почав перекладати вітання Президента на російську. Ці листи вже були підготовлені до друку, але вдалося з'ясувати, що віце-прем'єр не перекладав президентського вітання на російську – воно було написане російською!

Четверта причина – наше власне хохляцтво. Адже все це відбувається на очах загалу, але загал мовчить. Державні чиновники іґнорують державну мову, порушуючи Конституцію, а українці мовчки ковтають цей вияв зневаги. Колишній міністер української освіти (!) віддав свого сина в російський клас українського ліцею – і хоч би що, наче так і треба. Навіть українські патріоти, коли до них звертаються російською, відразу запобігливо й собі переходять на цю мову, вважаючи, що цим демонструють свою вихованість і культуру, хоч насправді – самозневагу і самоприниження. Дехто з націонал-інтелектуалів ладен відсунути мовну проблему на потім: мовляв, передусім слід піднести економіку.

Все це складає надто небезпечну тенденцію для України як національної держави і для української нації загалом. Процес зросійщення не тільки не зупинився, а навпаки, набув небувалого розмаху. Спрямований він в основному на молодь і це – найжахливіше. Якщо в армії мовою спілкування є російська, то наскільки надійно захищатимуть у випадку зовнішньої небезпеки українську державу російськомовні вояки? Якщо у вищій школі викладання ведеться здебільшого російською – то для якої держави тут готують спеціялістів? Таким чином, з потурання влади все робиться для того, щоб мову титульної нації, державну мову, віднести у ранг неперспективної, власне, не дуже й потрібної ні на державній службі, ні на військовій, ні у вищому навчальному закладі, ні після його закінчення. Це в перспективі може перетворити значну частину українців у безхребетних хохлів. Це може розколоти суспільство за мовною ознакою. Це, зрештою, може призвести до того, що матимемо державу з назвою "Україна", але не українську. Чи не цього добиваються противники нашої неза-

(Закінчення на стор. 6)

Ліві України...

(Закінчення зі стор. 1)

зу. Голова Державної Думи Ґеннадій Сєлєзньов закликав три слов'янські пост-совєтські країни об'єднатися в 21 столітті у союз із Югославією. Спікер Ради Федерації (вищої палати парляменту) Росії Єгор Строєв зауважив, що немає суперечности між належністю трьох країн до слов'янського союзу і збереженням за кожною з них суверенітету. На його думку, головним завданням сьогодні є ліквідація перешкод на шляху до економічної інтеґрації Росії, України та Білорусі.

Російські та білоруські учасники конференції висловилися за те, щоб Україна увійшла до союзу Білорусі і Росії. Представники Білорусі запропонували восени цього року зібрати подібну конференцію в Білорусі – у Віскулях (Біловезька Пуща), де обговорити питання про союз України, Білорусі та Росії, а також затвердити гимн цього союзу. Депутат Держдуми Росії Тельман Гдлян сказав, що "найбільш ефективною формою" на шляху інтеґрації та об'єднання трьох слов'янських держав було б "ініціювання з народу" – збору підписів під вимогою створити такий союз. Зокрема в Україні доцільно було б організувати збір 10-15 млн. підписів. Представники Росії наголошували, що союз Росії та Білорусі є "незакритим утворенням" і без України "говорити про союз несерйозно".

Ініціятиву про референдум схвалив голова Комітету ВР з національної безпеки і оборони Г. Крючков. За його словами, на користь того, що народ підтримав би входження України до союзу з Росією та Білоруссю, свідчать соціологічні опити, зокрема, ті, що провели Києво-Могилянська Академія, Інститут соціології НАН України, інші соціологічні служби. Він не виключив, що праві сили України розцінять ініціятиву про збір підписів громадян під вимогою про входження до "союзу трьох" та саму міжпарляментську конференцію як провокацію, зазначивши, що вони "вже так її і розцінюють". Г.Крючков засудив секретаря Ради національної безпеки і оборони Володимира Горбуліна та міністра закордонних справ Бориса Тарасюка, який, за його словами, "зробив необґрунтовані випади" в бік міжпарляментської конференції. У виступі на конференції з парляментарями Північно-атлантичної асамблеї, 11 червня у Києві, міністер закордонних справ Борис Тарасюк охарактеризував зустріч депутатів парляментів трьох країн як прагнення "повернутись у минуле".

Голова Народного Руху України Генадій Удовенко засудив проведення міжпарляментської конференції України, Росії та Білорусі у приміщенні Верховної Ради. За його словами, це була "спроба надати їй офіційного значення, таким чином піднявши її рівень", з тим, щоб потім, "посилаючись на її результати, втілювати антидержавні пропозиції". Коментуючи рекомендації Т. Ґдляна про збір підписів в Україні під вимогою про входження до союзу з Росією та Білоруссю, Г. Удовенко сказав, що "дуже прикро, що ці висловлювання лунають у залі ВР України". Голова НРУ поінформував про своє "дуже негативне ставлення до спроб змінити державний устрій України". "Дуже прикро, що запрошені гості ставлять питання про нашу державність", – сказав він, зазначивши, що "український народ висловив свою думку на референдумі". А тому, вважає він, "сьогодні ніхто не має права переглядати його результати". НРУ засудив проведення цієї конференції, розцінивши її як "підігравання лівому електорату".

Народний депутат, член фракції "Незалежні" Григорій Омельченко підкреслив, що "жоден політик не має права втручатися у внутрішні справи іншої держави, незалежно від того, які стосунки колись були між ними". Вирішувати питання, проводити референдум чи ні, як і решта внутрішніх проблем, вважає він, "це право лише конкретної держави".

Фракція Народного Руху України у ВР розглядає Міжпарляментську конференцію як прагнення лівих фракцій ВР втягнути Україну в російсько-білоруський союз. У заяві фракції НРУ вказується, що наміри про створення союзу слов'янських держав "є черговим обманом, оскільки для цього необхідно змінити Конституцію та чинне законодавство, скасувати міжнародні договори. "Цього ніколи не дозволять зробити демократичні, державницькі сили та їхні представники у Верховній Раді України"

Політвиконком Народно-демократичної партії вважає, що відверто провокаційний, антиконституційний характер виступів ряду депутатів на Міжпарляментській конференції "Білорусь, Росія, Україна – досвід та проблеми інтеґрації" свідчать про переважно пропагандистський характер цієї акції. У заяві НДП висловлюється занепокоєння у зв'язку з намаганням керівництва ВР та лівих сил в парляменті вкотре загострити політичну ситуацію в державі, використовуючи для цього тезу про слов'янську єдність.

(За інформацією УНІАН)

НАТО і Москва

(Закінчення зі стор. 1)

що хоч Росія вже більше не є однією із світових потуг, та все ж таки вона ще спроможна збити з пантелику Америку й Організацію Північно-Атлянтійського Договору (НАТО).

Коли минулої п'ятниці, 11 червня, британські військові частини під радісні вигуки етнічних албанців-втікачів з Косова збиралися на кордоні Македонії, очікуючи наказу від командира КейФОР (KFOR – військових відділів НАТО, призначених для охорони Косова) генерал-полковника Майка Джексона, щоб, згідно з пляном осягненого замирення вступити на територію Косова, російський військовий загін з 200 осіб перед північчю, без будь-якого попередження, першим вступив на косовську землю. Російських вояків, які прийшли з Боснії, де вони служили у миротворчих військах Організації Об'єднаних Націй, з радістю вітали косівські серби в Прістіні, столиці Косова. Своїм нахабно-несподіваним для союзників НАТО кроком Росія приголомшила всіх, зокрема тих дипломатів та їхні країни, яким так важко доводилось працювати, включно з російським посередником Віктором Черномирдіном, спеціяльно призначеним для цього президентом Борісом Єльциним, над завершенням мирного договору.

Білий Дім напочатку зареагував на цю підступну поведінку Москви дещо стурбовано, але опісля відсунув це на рахунок „реклямного потягнення" окремої військової частини. Російський міністер закордонних справ Ігор Іванов назвав це „помилкою", але російське міністерство оборони заявило, що це не була жодна помилка, та запевняло, що наказ прийшов від „адміністрації президента". Залишається невиясненим, чи і на скільки з цими плянами був ознайомлений президент Боріс Єльцин. І тут виринає питання: чи можливо, щоб здисциплінована російська військова машина могла дозволити на таке самочинство? Мабуть, що таки ні!

Вся ця московська затія дещо порушила пляни НАТО та вступу союзних військ до Косова. Однак все пройшло відносно спокійно, коли не враховувати деяких збройних сутичок з відступаючими сербськими військовиками. Все ж таки коли британський військовий загін наблизився до летовища Прістіни, котре є конечним для постачання військового обладнання і медичної та харчової допомоги місцевому населенню, то їм дорогу заступили бронетранспортери і російські та югославські військовики. З подібними конфронтаціями зі сторони російського військового персоналу зустрілися й інші військові частини союзних військ НАТО на околицях Прістіни поблизу летовища. Військові відділи НАТО оминули цю перешкоду і попрямували на свої призначені позиції. Насправді не так багато може НАТО зробити, щоб усунути російські війська, бо загострювати напружену військову ситуацію у цей перехідний час не корисно для будь-кого.

Крім того, Росія як близький „друг" сербів потрібна для утвердження цього хисткого замирення. Виглядає, що знаючи про цю безпорадність НАТО, Москва використала момент і утвердила своє право на місце у охоронному процесі Косова.

Такою поставою Москва знову продемонструвала, що її амбіції стосовно Косово, незважаючи на те, до вподоби це союзникам НАТО чи ні, є куди більшими. Після всіх тих перипетій в Косово важко вірити всяким запевненням Москви та її провідників. Радше гостріше окреслюється висновок, якою лицемірною може бути Москва.

До Фінляндії у вівторок, 15 червня, полетіли секретар Державного департаменту Меделин Олбрайт і Вільям Коген, секретар Департаменту оборони, щоб там зустрітися з російськими колегами та дійти до спільного висновку: як бути з Росією та яке її місце в косовському процесі? Зі свого боку Москва також мусить бути обережною: з огляду на її не надто стійку внутрішню політичну ситуацію та економічне безладдя, їй доконче потрібний Захід, а зокрема його гроші.

Х. В.- Ференцевич

ЯКЩО ВЛАДА НЕ...

(Закінчення зі стор. 5)

лежности в самій Україні і поза її межами?

Отже, наша неукраїнська влада не дбає про українську мову. Тому, не чекаючи, доки конституційним шляхом неукраїнські чиновники в усіх гілках влади будуть замінені українськими кадрами, треба громаді дружно братися за відродження і впровадження в повсякденний обіг державної мови. Почати, очевидно, потрібно зі здорових засад національного виховання в родині, з власного прикладу у повсякденні. Але цим не обмежуватися, а вести послідовну організаційну, агітаційну, благодійницьку роботу на захист і розвиток рідної мови. Разом з "Просвітою", іншими патріотичними організаціями утверджувати державну мову у школах та вищих навчальних закладах, армійських та міліційських колективах, подбати про збільшення кількости україномовних державницьких періодичних видань, високоякісних книжок для дітей і молоді, зокрема новітніх українських підручників, яких фатально бракує. Якщо скажете, що добрі наміри без фінансової підтримки мало чого варті, то матимете рацію. Але ж влада фактично не фінансує цю справу. Значить, треба фінанси вишукувати самим. З цією метою київські організації "Просвіти", Конгрес української інтелігенції, Спілка письменників виступили з ініціятивою заснувати громадський фонд "Українським дітям – українське слово", який і має займатися цими питаннями, а простіше – дерусифікацією України. До засновників можуть прилучитися й інші громадські організації, підприємці і меценати, прості громадяни, як в Україні, так і в діяспорі – всі, у кого в грудях б'ється українське серце, кому не дає спати українське сумління, хто не втратив український гонор, хто справді є українським патріотом.

То ж чи переродимося ми в хохлів, як цього декому дуже хотілося б? Це залежить тільки від нас самих.

Віталій Карпенко

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road
914-626-5641
Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1999

П'ятниця — 2 липня 10:00 веч. Товариська зустріч за участю музиків *„Миднайт Бігус"*
Субота — 3 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ *„Українські танцюристи Маямі"*
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестри: *„Золота Булава"* і *„Буря"*
Неділя — 4 липня 10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Буря"*

РІЗНОМАНІТНІ ВИСТАВКИ

Субота — 10 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ Вокальний ансамбль *„Промінь"*, керівник БОГДАННА ВОЛЯНСЬКА
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Відлуння"*
Субота — 17 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ Сопрано – ГАЛИНА КОНАРЕВА, композитор ЛЕОНІД ВЕРБИЦЬКИЙ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Світанок"*
Субота — 24 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ сопрано ЛІЛЕЯ ВОЛЯНСЬКА
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Водограй"*
Субота — 31 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ Хор *„Думка"*, диригент ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Кришталь"*

Виставка ТАРАСА БІЛЬЧУКА

Субота — 7 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ Ансамбль *„Українська родина"*
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*

Виставка: РОДИНА „КОЗАКИ" ЕКО, ЯРЕМА, ЯРОСЛАВ

Субота — 14 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ Бас СТЕФАН ШКАФАРОВСЬКИЙ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Фата Моргана"*

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 2000"

Виставка П. ЗИНОВІЯ ЧИЛЕЙ

Субота — 21 серпня 8:30 веч.

ВІДЗНАЧЕННЯ ВОСЬМОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

КОНЦЕРТ Школа Українських Танців РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Темпо"*

Виставка ДАРІЇ „ДУСЯ" ГАНУШЕВСЬКОЇ

Неділя — 22 серпня

„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ"

Субота — 28 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ сопрано ОКСАНА ХАРУК, піяніст ТОМА ГРИНЬКІВ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„На здоров'я"*

Виставка ТАРАСА БІЛЬЧУКА

3 – 6 вересня

ВІКЕНД З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Думаєте купити хату?

Чи ви знаєте, що УНС уділяє своїм членам:

- **перші гіпотечні позички (мортґеджі) на купівлю власного дому;**
- **одно – триродинного дому, де живе власник;**
- **за доступними відсотками.**

Може, ви думаєте перефінансувати існуючу позичку: щоб довідатися більше про наші гіпотечні позички, просимо вас телефонувати на число: (973) 292-9800 Ext 3072 або 1 (800) 253-9862, (поза Н. Дж.).

Якщо ви думаєте про купівлю власного дому або про перефінансування існуючої позички, тоді ви хочете зробити правильне рішення. Щоб це зробити, ви повинні собі поставити правильні питання.

Ціла процедура купівлі власного дому переважно починається з рішення: яка хата якраз підходить до вашого стилю життя? Чи ви думаєте купити нову хату, чи, може, стару? Або, може, ви думаєте про „кондомініюм"? Поза цими важливими питаннями стане перед вами питання про гроші.

Кожний купець знає, що є декілька дуже важливих фінансових та власних питань, які слід вирішити перед вибором власної хати. Наприклад, одне з важливіших питань є: „Скільки можна собі дозволити на таку хату?"

Правильна відповідь на це трудне запитання залежить від суми місячної рати за гіпотечну позичку. Переважно кажуть, що добре триматися такої формули: місячна рата гіпотечної позички не повинна бути вища від 28 відсотків своєї місячної платні.

Треба запам'ятати такі додаткові рахунки: податки місцеві, забезпечення хати, огрівання, електрика, вода та будь-які кошти, потрібні на ремонт хати.

Звичайно, також треба врахувати різні кошти, пов'язані з процесом закриття цієї позички, як, наприклад – правники, перевірка стану хати, оцінка хати (aaprisal) , перевірка власности „title" та можливі відсотки за позичку або 1 відсоток позички, що будь-яка фінансова інституція може вимагати від купця.

Є такі купці, що цілковито збаламучені висотою кошту хати, і вони часто тратять з поля зору найбільш важливі питання. Більшість купців шукають професійної поради щодо цих важливих питань. Дуже часто купцям радять, що околиця хати є дуже важливим питанням. Також кажуть, що пов'язання до праці, школи, церкви, крамниць та головних доріг – є немаловажним.

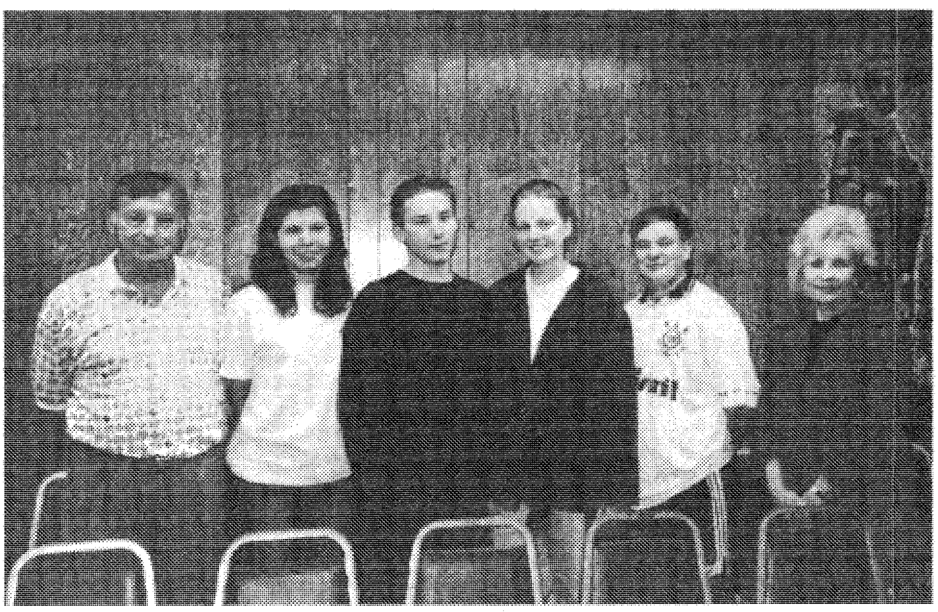
Ще одне питання, яке треба поставити перед собою, коли шукаєте за хатою: „Від кого краще позичити гроші, під якими умовами?" і т. д. Раз купець вирішить, яку хату, котру околицю, скільки можна собі дозволити позички і в кого краще позичити – щойно тоді він готовий починати пошук за порядною хатою.

Якщо ви думаєте про купівлю власного дому або про перефінансування існуючої позички, тоді ви повинні добре перевірити, що різні фінансові інституції обіцяють вам. В такому разі ніколи не забувайте звернутися за гіпотечною позичкою до своєї установи – Українського Народного Союзу. УНСоюз уділяє своїм членам в Канаді і в Америці гіпотечні позички тільки на одно-, дво,– чи триродинний дім, де живе власник.

УНСоюз уділяє гіпотечні позички для потреб своїх членів і уділяє такі відсотки, які конкурують з відсотками у вашій околиці. УНСоюз вже довгі роки уділяє гіпотечні позички своїм членам, а це рівно ж підсилює нашу громаду. Представники УНСоюзу готові допомогти вам вирішити, яка позичка потрібна вам на базі вашої фінансової ситуації.

Щоб одержати більші інформації про гіпотечні позички, аплікацію для одержання позички, або про членство, просимо звертатися телефонічно на число **(973) 292-9800, Ext. 3072** або **1 (800) 253-9862** (поза Нью-Джерзі).

Степан Вельгаш

З-поміж вісімнадцяти випускників Української католицької середньої школи при церкві Непорочного Зачаття у Варрен, Міш., було чотири члени УНСоюзу, які одержали фінансову допомогу від цієї української забезпеченевої установи. Ця світлина зроблена під час підготовки до ґрадуації, яка відбулася 6 червня, з директоркою школи Софією Рудницькою і головою Дітройтської Округи і контролером УНСоюзу д-ром Олександром Серафином. Випускники (зліва): Ліна Шибанова, Андрій Блюй, Юлія Соболь і Микола Тобянський.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Ось таким був весняний сезон в Осередку св. Андрія на Фльориді

Весна – кульмінаційний час діяльности Осередку. Ось коротенький звіт наших великих і малих подій. Початок березня був скромний, але корисний: перегляд відео, що енергійний п. Мацьків дістав з Севастопольської кіностудії „Бриз" – про військово-морські сили України. Молоді моряки прекрасною українською мовою складали присягу Україні й виконували складні вправи. Все, що зібрали з добровільних датків, послали до кіностудії „Бриз".

Центральною подією березня було свято Шевченка, трапилась нагода послухати кобзаря Павла Супруна та його поводиря і рецитатора Федора Коника. Вітер з України нам так потрібний – і ми його відчули в піснях на слова Шевченка та в козацьких думах...

25–26 березня, два тижні перед Великоднем, відбувся наш великодній базар – джерело „збагачення" осередку, коли наша крамничка (ведена фахово Дарією Ломницькою) продавала українські сувеніри, а кухня безперестанку частувала гостей найкращими своїми стравами. А гостей було дуже багато, бо голова Роман Малюк і референти зв'язків широко розголосили про базар та виставку українського мистецтва через радіо і пресу. Виставку впорядкували мистецька референтка Марія Білинська, Галина Паньків та подружжя Марія й Осип Серни. Прибуток був добрий, так що маємо за що приймати гостей з України.

Квітень був помережений панахидами за наших любих померлих, серед них – незабутні Маруся Попович і наша довголітня сумлінна працівниця Соня Пелачек.15 квітня прибув до нас Павло Мовчан – народний депутат Верховної Ради і голова Всеукраїнського Товариства „Просвіта". Тема доповіді – „Держава, політика і мова". На жаль, нічим добрим доповідач не зміг нас порадувати. Перед слухачами постала картина повної розгублености перед виборами нового (чи того самого) Президента. На запитання – хто, на думку доповідача, має найкращі шанси або хоч заслуговує бути обраним – Павло Мовчан не міг дати задовільної відповіді. Один запит був до П. Мовчана як до секретаря Спілки письменників України: чому українські письменники такі пасивні, чому вони не йдуть говорити до народу? Відповідь: бо їх не допускають, трибуну займають російські рок-співаки. „А ви скажіть письменникам, щоб стягали тих москалів зі сцени й говорили, кричали, агітували... ". Так міліція за те може заарештувати, – відповів Мовчан. Сподіваємось, що це було сказано як жарт. Побіцяв передати наше побажання українським письменникам...

Найсвітліші дні були Великодні. У теплій родинній атмосфері зустріли ми Великдень. А через тиждень відбули Провідну Неділю, коли після Служби Божої ми вирушили в сусіднє містечко Веніс, де на цвинтарі є свій український куток; там спочивають наші покійники. Є вже навіть окремий український (соборний) мавзолей криптів, жартівливо прозваний „кондомініюм". Багато похованих не мають рідних в цей час на Фльориді, але молимось і коло їхніх могилок, згадуємо їх добрим словом.

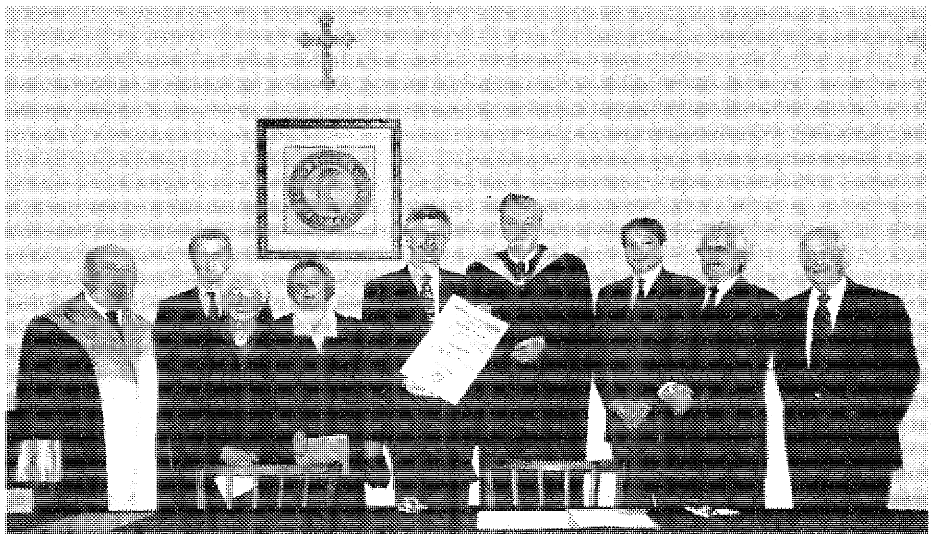
21 квітня в осередку показували змагання між київським „Динамо" й баварською дружиною. 24 квітня відбувся ювілейний концерт (60-ліття) композитора Мирослава Скорика. Промотором концерту була Анна Маріяні, яка половину квитків розповсюдила між неукраїнцями. Народний артист України композитор Скорик, поряд із симфонічними концертами, віддає данину й джазовій та популярній музиці. У концерті брали участь також віртуоз-піяніст Володимир Винницький та його дружина, солістка Маріянна. 26 квітня соборно, разом зі сусідньою парафією св. Марії, вшанували пам'ять Чорнобильських жертв.

9 травня – День Матері, влаштований любовним трудом Ніни Вовк та Люби Ткач, з допомогою чоловіків, що хоч не готували страв, але взялися поприбирати зі столів і помити посуд (а це також велика поміч). Після привітального слова Р. Малюка, Ганна Черінь прочитала вірш на пошану українських матерів. Наступної неділі в церкві поменшало людей – багато від'їхали на „північ", де весною і влітку так чудово.

У зв'язку з моїм попереднім репортажем „Чекаємо на Фльориді!" („Свобода", 19 березня 1999 р.) до мене пришло кілька несподіваних листів-запитів, що завдали мені і смутку, і радощів. Всі ці листи були від новоприбулих, і то від таких, що вже живуть в Америці кілька літ, а один із них вже й на Фльориді побував. Вони зрозуміли мій репортаж про осередок так, ніби це фінансована американською державою установа, і хотіли б тут знайти працю і мешкання. Я думала, що вже всі читачі знають про наш емеритський центр, що сам себе утримує своєю відданою працею і не може забезпечити працею новоприбулих. **Ми запрошуємо таких, як і ми, пенсіонерів, приєднуватися до нас та нам допомагати словом і ділом, а хати тут справді вдвоє-втроє дешевші, ніж такі самі в північних штатах, та й жити тут дешевше, бо тепло.** Але праці, такої, щоб можна добре заробити, нема. Тут і пенсіонери працюють в крамницях за 5 дол. на годину – дехто з біди, а інші, щоб не нудьгувати вдома. У кожній установі, навіть у лікарнях та банках, повно добровольців, що працюють безкоштовно. Отож і ми в осередку хотіли б мати таких добровольців, а за свою працю вони здобудуть пошану і вдячність громади. Отже таки чекаємо вас на Фльориді, коли прийде вам час і охота до такого „великого переселення". А радісно мені стало тому, що новоприбулі таки читають нашу пресу.

Галина Паньків,
пресова референтка Осередку

УВУ надав титул почесного сенатора німецькому політикові

Посередині з почесною грамотою Християн Кнауер,справа – ректор УВУ Л. Рудницький, зліва (крайній) проф. д-р Іво Полулях.

МЮНХЕН. – 5 травня у головній університетській залі УВУ відбулася урочиста церемонія надання почесного сенаторства Християнові Кнауерові, активному членові Християнсько-соціальної партії і членові парляменту Баварії. Достойного номіната привітав проф. д-р Леонід Рудницький, ректор УВУ.

Християн Кнауер був обраний до баварського парляменту на 35-му році життя і з цієї позиції зробив і робить багато добра для української справи. Він – член президії Баварського парляменту і заступник голови комісії освіти, молоді і спорту, голова комісії освіти для робітничих кіл і речник вигнанців у християнсько-соціяльній фракції парляменту. Очолює також німецько-корейське Товариство у Баварії і Союз вигнанців у Швабії. Вже ці коротко окреслені функції свідчать про небуденну працьовитість людини, яка кожночасно готова вступитися за тих, хто не спроможний боронити свої законні інтереси.

Новий почесний сенатор УВУ подякував за надану йому високу честь. Він висловив свою радість, що в цій хвилині міністер-президент Баварії Едмунд Штойбер знаходиться в Києві з офіційною візитою, щоб відкрити новий розділ у відносинах між Україною і Баварією, вказав на те, що вже від 29 січня 1990 року між вільною державою Баварії і тодішньою УРСР заснувало партнерство, підписане головами рад міністрів України і Баварії, Віталієм Масолом і Максом Штрайбелем, а співпраця баварського міністерства внутрішніх справ з українською міліцією досягла рівня постійних семінарів, що їх проводить Фундація Ганса Зайделя Штіфмунґа.

Україна лежить на Сході, – сказав Х. Кнауер, – але вона лежить на европейському Сході. УВУ повинен відіграти велику ролю в укріпленні Сходу. Прелеґент, між іншим, заторкнув важливу проблему співпраці, договорів і фінансових програм у підтримку демократії і людських прав, на базі добровільного згуртування народів, без політичного панування однієї держави над іншою. На думку промовця, великим кроком вперед є те, що у 1995 році Европейська Рада однозгідно прийняла положення, що дозволяє Европейському Союзові уневажнити договори, коли б тільки виявилося, що ці держави порушують людські права.

Ректор УВУ проф. Л. Рудницький завершив цей пам'ятний вечір УВУ, процитувавши німецького поета-романтика Новаліса, який 200 років висловив свою віру в майбутню Европу, яка нестиме всім народам світу справжню свободу і тривалий мир

Пресове бюро УВУ

Збираємо матеріяли для книги "Злочин"

Шановні українці!

Радо інформуємо, що найбільша досі книга про українське козацтво незабаром побачить світ. Водночас готується до друку велика книга під назвою „Злочин". Злочинів проти українського народу було дуже багато. І щоб збереглася пам'ять на майбутні століття, щоб передати нашим нащадкам правду про страшні наруги над нашим українським народом, треба це документально добре оформити і видати.

Голод, вивезення в Сибір, розстріли, концентраційні табори, тюрми, нищення церков, переслідування і заслання наших національних провідників та багато інших кривд заподіяно нашій нації. Просимо вас допомогти зібрати матеріяли в скорочених текстах, фотографії – без різниці, який їх вигляд.

Просимо вас надіслати їх нам на адресу: **„Fortuna" – P. Kardash, 74 Shell Gr., Oak Park. Vic. 3046 Australia. Tel.: (613) 9306-4431.** Після використання все надіслане повернемо вам з подякою.

З пошаною

Петро Кардаш

Боровся він за Україну

Відзначення річниці Отамана Петлюри

З радісним місяцем весни ми пережили сумну згадку: 25 травня 1926 року не стало Отамана Симона Петлюри. Тяжкою була боротьба українського народу під час визвольних змагань 1918-1921-го років. Опинився він у ворожому оточенні, вогні революції, внутрішньому неспокої та в неґативному наставленні західніх держав до України. Опинилася Україна між молотом і кувадлом! І саме у той тяжкий час знайшовся вірний син народу – Симон Петлюра. Організований ним політичний та військовий провід завзято змагався до самого кінця боротьби за самостійність, утворений ним уряд надавав усі права національним меншинам.

Зимові походи, повстання нашого народу отримали назву „Петлюрівщина" – це була популярна ідея для нас і великий пострах для окупантів України. Перебуваючи вже на еміґрації, С. Петлюра всіма силами продовжував справедливу боротьбу аж до трагічного кінця свого життя.

Заходами Братства ім. св. Володимира та Фундації ім. С. Петлюри 16 травня відслужено Панахиду та відзначено 120-ліття з дня народження Отамана.

Перед Панахидою до катедри увійшли зі своїми прапорами представники Братства Колишніх Вояків Першої Дивізії Національної Армії (станиця Торонто), Стрілецької Громади, Карпатської Січі, Козацького Леґіону УНО (Захід), Королівського Канадського Леґіону, Об'єднання Колишніх Вояків УПА, Союзу Українок Канади, Об'єднання Української Демократичної Молоді. Присутніми також були Т. Яровенко та М. Суховерська, рідні дочки св. п. Патріярха Мстислава – племінника Симона Петлюри.

Чудово співав катедральний хор під диригентурою маєстра Нестора Олійника, а Панахиду служили о. Б. Сенцьо, о. В. Макаренко, о. Ф. Легенюк та о. І. Констант. Глибокодумне слово про Симона Петлюру виголосив о. Богдан Сенцьо.

Відзначення 120-ліття з дня народження Симона Петлюри відбулося у вдекорованій Шевченківській залі.

Вечір відкрив Микола Балдецький, культурно-освітній референт Братства св. Володимира. Він представив доповідача Мар'яна Горготу, довголітнього редактора журналу „Наші дні". З його доповіді перед присутніми постало все життя Симона Петлюри.

У мистецькій програмі взяли участь колишня артистка Львівського театру Ярина Завадська, яка продеклямувала вірш Михайла Ситника, присвячений Симонові Петлюрі.

Бандуристка Віра Зелінська, одна з тріо „Горлиця", проспівала три пісні. Під кінець Петро Юрчак, голова Братства, подякував священикам, організаторам вечора і всім присутнім.

Віктор Павленко,
Торонто, Канада

Свято Українських Героїв в Кергонксоні

23 травня заходом УККА і УАКР відзначено „Свято Героїв" Богослужбою і мистецькою програмою. У церкві Пресвятої Трійці відправлено Службу Божу з Панахидою за всіх полеглих українських героїв і героїнь.

Під час Панахиди українські ветерани УПА, 1-ої і 2-ої УД УНА, юнацтво СУМ ім. А. Шептицького із Ґошену та члени і членкині 56-го Відділу ООЧСУ в Кергонксоні зі своїми національними і організаційними прапорами держали почесну стійку, вшановуючи своїх побратимів, що загинули геройською смертю в боротьбі за Незалежну Українську Державу.

У церковній залі відбулася святочна академія, яку відкрив д-р О. Волянський, голова Відділу УАКР. М. Вітенко, голова 56-го Відділу ООЧСУ, подав короткий життєпис головного Отамана Симона Петлюри і провідника УВО-ОУН полк. Є. Коновальця, що кинув клич: „Здобудеш Українську Державу, або загинеш у боротьбі за неї", згадав молодших провідників – С. Бандеру, ген. УПА Р. Шухевича – Т. Чупринку, як мільйони інших героїв і героїнь, що згинули в Сибіру, тюрмах і різних військових формаціях. Їх посвята, труд і кров завершились в 1991 році постанням Української Незалежної Держави. З черги Анна Харчишин, членка ООЧСУ, рецитувала вірш, присвячений Катерині Зарицькій.

Опісля співав квартет 89-го Відділу Союзу Українок Америки під диригентурою проф. Володимира Бакума, скрипкове сольо та в'язанку українських пісень виконала М. Федорика, колишній голова відділу УККА в Кергонксоні М. Василик прочитав дві поеми, а хор „Золотий гомін" виконав дві пісні.

В кінці проф. І. Телюк подякував всім виконавцям програми та всім учасникам у цьому святі, і закрив його відспіванням українського національного гимну.

І. Т.

В Юніоні готуються до торжества

Минулого року на День незалежности України синьо-жовті прапори замайоріли вздовж головної вулиці міста Юніона, Н. Дж., в міській Раді відбулись торжества, в яких взяли участь провідні особи американської громади. На щоглі було урочисто піднято прапори США і України. Було й частування з промовами і мистецькою частиною. Нинішнього року громадський комітет з проведення українського свята продовжує діяльність. На недавньому його зібранні обговорено пляни підготовки серпневого свята, яке має бути кращим від торішнього.

Влаштування свята вимагає певних витрат, і комітет не втрачає надії на пожертви українських патріотів. Їх можна послати чеком на адресу голови комітету Володимира Васькова: **635 Evergreen Parkway, Union, NJ, 07083. Тел. (908) 688-5818.**

Л.Х.

Впевнено діє банк „Певність"

На світлині – представники різних товариств. Сидять: (друга зліва) Марійка Гаргай-Корб, (третій зліва) д-р Юліян Куляс і (перший справа) Адріян Гаврилів.

ДЖЕНКІНТАВН, Па. – Тут 5 квітня, у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру, відбулися річні інформативні збори членів Першого українського федерального щадничого банку „Певність".

Збори відкрив адвокат д-р Юліян Куляс, президент і директор банку, та представив осіб при президіяльному столі: Марійку Гаргай-Корб, заступника президента, відповідального за Позичковий відділ, Ларису Стеблій-Дідаш, Ощадностевий відділ Філядельфійської філії, Адріяна Гавриліва, заступника президента і менаджера Філядельфійської філії. Д-р Ю. Куляс ствердив, що банк „Певність" мав надзвичайно успішний діловий рік, і це до великої міри завдяки такій професійній силі, якою є Гаргай-Корб, а другий заступник президента А. Гаврилів взірцево провадить банк „Певність" у Філядельфії і до нього централя в Чикаго має повне довір'я.

Федеральні контролери банкового діловодства, перевівши докладну перевірку, надали нашому банкові найкращу оцінку у всіх ділянках банкової праці.

Федеральний уряд також перевірив працездатність банкових комп'ютерів на 2000 рік і в тій ділянці дав банкові добру оцінку.

Д-р Ю. Куляс ствердив, що балянсова сума в 1998 році збільшилася на понад 22 мільйони долярів і на день 31 грудня 1998 року балянс банку „Певність" становив 338 мільйонів долярів. Такий ріст фінансів банк завдячує новим позичкам, які у фінансовому році в Чикаго і Філядельфії становили суму понад 85 мільйонів долярів. Завдяки збільшеним позичкам, банк „Певність" мав рекордовий дохід в сумі 8.4 мільйонів долярів перед заплаченням податків. Минулого року банк закупив сучасне знаряддя і комп'ютери на суму понад 600.000 долярів.

Банк перевів вишкіл персоналу і перевірив працездатність системи на 2000 рік. Перевірка системи виказала, що в наступному році все буде функціонувати нормально.

Рік 1998 – це перший повний рік, під час якого банк був акційною фірмою. Коли почалася фінансова криза в Азії, Японії, Росії і Бразилії, фінансові акції банку „Певність" теж зазнали деяких втрат, однак, згідно з опінією багатьох експертів, вартість акцій в майбутньому повинна зрости.

Фундація „Спадщина" при банку в минулому році виплатила різним громадським установам і церквам дотацій на суму 160,000 дол., а з банкових фондів виплачено товариствам понад 40,000 дол. Фундація „Спадщина" була спонзором успішної конференції про збереження нашої етнічної грома-ди під назвою „Рік 2020".

Щоб банк „Певність" міг постійно зростати, нав'язано добрі взаємини з еміґрантами з Польщі, Румунії, Македонії, Хорватії і Палестини. Тут ідеться про використання чужого капіталу для добра наших вкладників і нашої громади взагалі.

В пляні банку є встановити „Web-site" на Інтернеті, перебирати інші фінансові установи, або й творити нові відділи.

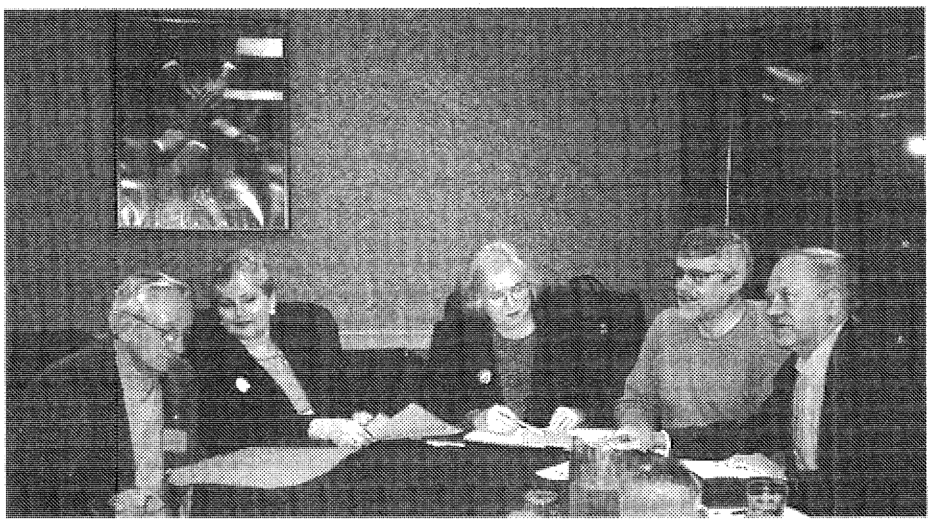
Відбігаючи від фінансових проблем банку, д-р Ю. Куляс говорив про недавній конгрес СКУ, про вибори в Україні, про наслідки втрати В. Чорновола, проблеми Руху, 50-річчя НАТО та про реорганізацію американського Державного департаменту.

Присутніх на зустрічі було понад 200 осіб. Із звіту д-ра Ю. Куляса видно, що банк „Певність" працює ефективно, і тому можна сподіватися ще кращого фіскального 1999 року.

Після зустрічі з членами банку д-р Ю. Куляс зустрівся з представниками громадських організацій і вручив дотації таким товариствам: Злученому Українському Американському Допомоговому Комітетові, Українському Освітньо-Культурному Центрові, Українській Федерації Америки, Суспільній Службі Українських Американських Ветеранів, Т-ву Українських Сеньйорів, Організації „Пласт", Спілці Української Молоді, Дитячому садкові „Світличка", Танцювальному ансамблеві „Волошки", Українському спортовому осередкові „Тризуб", Сестрам Василія Великого, Товариству „Черемош", нашій Рідній Українській Школі і Українській Світовій Спілці Професійних Учителів. Згадані товариства одержали разом 21,000 долярів.

Методій Борецький

Чи підуть пластуни давніми слідами у нове сторіччя?

Ювілейна комісія Пласту обговорює свою працю: посередині голова Комісії пл. сен. Г. Кутко, зліва – пл. сен. З. Брожина і пл. сен. Ю. Ференцевич, справа – пл. сен. Ю. Савицький і пл. сен. Б. Крамарчук.

Фото ***О. Кузьмович***

Нове сторіччя, що ось-ось вже стане на порозі, а рівночасно півсторіччя перебування великої української спільноти на нових місцях поселення, зрушило приспану віком та часом енергію членів „третьої хвилі”, і вони кинулися у вир плянів та переведення різних ювілеїв.

Не залишилися позаду і пластуни – проголосили 1999 –2001 роки „Ювілейними роками” Пласту в США. Програма, яку переглядаємо, дуже імпозантна та амбітна, – важливу ролю відіграє масовий оптимізм, і саме він дозволяє сподіватися, що пластуни не лише взялася за це велике діло, але і виконають його бездоганно. Тим більше, що головою комісії обрано жінку, а жінки відомі зі своєї завзятости та послідовности.

Отож оця Ювілейна комісія під проводом пл. сен. Галі Кутко представляє нам проєкт цілої програми святкувань на 1998-2001 роки – у всіх ділянках, що їх визначила собі наперед як частину завдань.

Що із них стоїть на першому місці, а що на дальшому пляні, важко оцінити, бо все залежатиме саме від завзяття виконавців програми, від теперішньої пластової молоді та від батьків, серед яких багато членів Пласту.

Згідно з пляном, 50-річчя Українського Пласту обійме всі місця поселення українців з США, де існують пластові станиці. Було їх „колись” понад 30, а тепер залишилося 19. Змінилося з роками також число членства – сьогодні пластова організація в США начисляє 2,529 членів.

Але, як запевняє нас голова комісії Г. Кутко, – не в порівняннях полягає значення святкувань, і не в числах, а в тому, щоб підкреслити важливу ролю Пласту та пропаґувати його серед нашої громади, включно із щораз більшою числом „четвертою хвилею”.

З того приводу в травні відбулася зустріч членів Ювілейної комісії з батьками дітей в Рамада-готелі, готується фільм „Життя в Пласті”, перехідна виставка фотографій, відзначення заслужених членів окремою відзнакою, видання окремих пластових журналів, а вкінці, на 2000 рік, заплановані новацький злет і джемборі.

Про всі ці широкі та дуже амбітні пляни розповідають нам голови окремих комісій ювілейних святкувань, які вже працюють „повною парою”, бо хоча святкування розпляновані на три роки, час летить стрілою, а здійснити належить чимало. Комісії очолюють відомі пластуни, що мають добрий досвід із довголітнього пластування на різних постах. Правою рукою голови Ювілейної комісії пл. сен Г. Кутко є пл. сен. Зеня Брожина, що очолює Комісію програм. Пл. сен. Богдан Крамарчук перебрав важливу Комісію придбання фінансів, пл. сен. Юрій Савицький відповідає за підготовку та переведення пластового Джемборі в 2000 році, пл. сен. Юрій Ференцевич очолює Комісію відзначень заслужених членів Пласту. В їхніх руках лежать усі плянування різних імпрез, зібрань, з'їздів, видань – коби тільки стало сил, часу та енерґії все перевести в життя.

Розуміється, й окремі, великі числом, пластові станиці, як Філядельфія, Дітройт, Чикаго, вже заплянували відзначення 50-річчя Пласту в США, зустрічі із громадянством та видання історії пластової праці, – але найбільш вагомі є спільні з'їзди – крайові, з яких перший вже доволі близько, у жовтні цього року, як і з'їзди-зустрічі молоді, а зокрема джемборі в 2000 р., для якого вже працює комісія з восьми осіб під проводом пл. сен. Юрія Савицького.

Ювілейна книжка, окремі ювілейні видання пластових журналів мають увічнити усі дотеперішні та на ювілейний період заплановані події – але це вимагає, як усі інші пляни, багато праці та передусім, як підкреслює голова Комісії фондів пл. сен. Б. Крамарчук фінасових засобів.

Як ці засоби здобути тепер, коли з усіх усюдів приходять постійно заклики і прохання про грошеву допомогу, – треба добре придумати, щоб ця ділянка принесла бажані успіхи.

Прислухуючись до усіх тих широких плянів групи завзятущих, вихованих вже в США пластунів, пригадуємо мимоволі, скільки за цього півсторіччя праці Український Пласт подарував українській діяспорі свідомих, патріотичних, працьовитих громадян та провідників.

Ми певні, що і ця група теперішніх провідників переведе свої широкі пляни в життя і на своєму прикладі виховає чергове покоління пластунів, що піде їхніми слідами у XXI сторіччя.

Ольга Кузьмович

Конференція Товариства Українських Інженерів Америки

ВАШІНҐТОН. – Тут у п'ятницю, 25 червня, в приміщенні Hyatt Regency Crystal City Hotel, 2799 Jefferson Davis Highway, Arlington, VA 22202 (Tel. 1-800-233-1234) відбудеться, в рамках Українського тижня громадських організацій, наукова конференція ТУІА з такою програмою: відкриття – д-р Лев Добрянський, голова ТУІА; „Космічна наука і технологія: можливості космічних наукових досліджень космосу, технології і комерційних космічних програм“ – д-р М. Яримович, президент Міжнародної академії аеронавтики, і д-р В. Гарбер, президент Міжнародної асоціяції Гарбера; „Дослідження, технологія та інфраструктура: програми американсько-української співпраці в галузі енергетики, охорони довкілля, комп'ютерних наук і зв'язку“ – д-р Юрій Гамота, Асоціяція наукового і технологічного керівництва.

У програмі візьмуть участь українські дипломати, дослідники в галузі космічних технологій України, представники американських і міжнародних організацій-спонзорів і НАТО.

У суботу, 26 червня, під час керівницької конференції Вашінґтонської групи відбудеться спільна технічна сесія „Роля України в міжнародних космічних програмах: міжнародна космічна станція, досліди і програми далекопростірних летів з людською залогою“ – д-р Михайло Яримович, Міжнародна академія астронавтики, проф. Ярослав Яцьків, Національна академія наук України і проф. Роалд Сагдєєв, директор Космічного наукового центру Схід-Захід Мерилендського університету.

Додаткові інформації можна одержати, телефонуючи до д-ра Лева Добрянського на число **(718) 762-8531**, або факсом: **(718) 461-3995.**

Методій Борецький

Василь Ліщинецький переобраний головою УЗО

У п'ятницю, 21 травня, в залі Свято-покровського Центру в Пармі відбулися річні збори Українських Злучених Організацій Клівленду (УЗО), які протягом довгих років репрезентували громаду на міжетнічному форумі, поширювали правдиву інформацію про поневолення України, а після проголошення незалежности допомагають у її утвердженні. Членами УЗО є майже всі громадсько-культурні і політичні організації які спільно розв'язують проблеми громади. У висліді такої співпраці громада обминула багато проблем, які вирували в минулому.

Збори ствердили поважні осяги в праці УЗО в минулому році, і цю працю слід продовжувати з молодими адептами, які мають прийти на зміну батькам. Двомісячний „Вісник УЗО“, радіо-програма „Українська Хвиля“, що спонзорує УЗО, з фінансовою підтримкою Кредитової Кооперативи Самопоміч, стали дуже цікавими і популярними і це є доказом, що життя в громаді пульсує наперекір усім песимістам.

Збори відкрив голова УЗО В. Ліщинецький, привітав присутніх і прочитав порядок нарад. Обрано президію зборів: В. Боднар – голова, П. Присяжний – секретар. Протокол з минулих зборів прочитала О. Погребінська, а відтак слідували звіти членів управи. Секретарка І. Шкарупа протоколувала засідання управи і відповідала за кореспонденцію. Є. Палка звітував про відбуті імпрези про їхній рівень і успіхи. І. Кулик як член імпрезової комісії представила докладніше відбуті імпрези, Г. Головко подав фінансовий звіт: сальдо на час зборів становило 23,403.72 дол. Він порушив також справу членів, які не заплатили членських внесків.

За видавництво „Вісті УЗО“ і радіопрограму звітував, за неприсутнього П. Твардовського, В. Ліщинецький. Є. Бачинський прочитав звіт із праці на пості пресового референта.

Олена Погребінська поінформувала про проєкт відновлення пам'ятника Л. Українки в культурному городі Клівленду.

В. Ільчишин прочитав звіт про збірку на Народний Фонд, платників з кожним роком меншає, молоді не включаються, а четверта хвиля не зацікавлена. Л. Базарко, перша заступниця голови і референтка зовнішних зв'язків, бере участь в міжнародному комітеті міста і є членом програмової комісії, висилає сама і розповсюджує в громаді листи до конґресменів, коли виринає якась справа України. Л. Базарко подала звіт про працю суспільної опіки, яка зобов'язалася відновити своїми коштами школу для незрячих у Львові. Досі зібрано на ту ціль 53,560.00, а потрібно зібрати 75,000.00. Відновленням школи керує д-р Якубович. 14,000.00 дол. зібрано і переслано на допомогу потерпілим від повені на Закарпатті. 800 дол. передано на військовий ліцей в Севастополі.

Звіти доповнив і підкреслив громадську солідарність і жертвенність голова В. Ліщинецький. Голова репрезентував УЗО при різних зустрічах представників державної адміністрації Америки і України. Подякував усім співпрацівникам за добре виконану працю. За Контрольну комісію, в заступстві голови, звіт читав Г. Завадівський. У висліді переведеної контролі запропонував уділення абсолюторії, що збори прийняли одноголосно.

Збори проголосували за склад нової управи, представлений Номінаційною комісією. У кінцевій точці збори рішили вислати листа тим членам, які боргують щодо членських внесків, і управа УЗО закликала організації зголошувати свої заплановані імпрези до календаря імпрез.

Євген Бачинський

УКРАЇНА І СВІТ

Звернення ЗУАДК щодо проєкту „Бабуся й Дідусь" в Україні

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) звертається до Вас з пропозицією та хоче познайомити вас з нашим найновішим проєктом в ділянці дальшої допомоги Україні. Цей проєкт охоплює старших, немічних, дуже часто забутих суспільством людей. Цей проєкт може бути успішним тільки при співпраці усіх нас.

Представники наших канцелярій в Україні, які провадять харитативну працю, мають списки потребуючих старших немічних пенсіонерів, які не одержують жодної пенсії або дуже малу, за яку ніяк не можна прожити. Між цими людьми є багато забутих науковців та мистців і самітних старенеьких жінок та інвалідів, а також репресованих, які повернулися зі заслання без жодних засобів до життя. Ми пропонуємо вам стати спонзором одного пенсіонера.

Кошти такого спонзорства виносять тільки 15 дол. місячно. Якщо бажаєте, то ми вам передамо адресу цієї особи і ви можете з нею підтримувати контакт.

Віримо, що багато людей доброї волі та шляхетного серця відгукнеться на наш заклик та стане спонзорами хоч однієї бідної бабусі чи одного дідуся, щоб полегшити їхні тяжкі дні гіркого життя і утерти їхні сльози самотности та злиднів.

Для здійснення проєкту просимо виповнити нижче подану анкету та переслати її до канцелярії ЗУАДКу. За ближчими інформаціями можна дзвонити на тел. **(215) 728-1630** або вислати факс на число **(215)728-1631.**

АНКЕТА

Я бажаю стати спонзором ______ (кількість) старших людей в Україні.

Моє ім'я і прізвище______________________________

____

Адреса (латинкою)______________________________

____

Окремі побажання______________________________

____

____

Пересилаю чек:
на місяць (15 дол.)
квартал (45 дол.)
півроку (90 дол.)
рік (180 дол.)

Просимо виписувати чеки на **United Ukrainian American Relief Committee, (UUARC – Grandparent Project)**
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111

ПАМ'ЯТЬ ПРО ПАТРІОТА

Безсмертне ім'я борця за волю

Вячеслав Чорновіл назавжди залишиться в пам'яті української громади Чикаго як вірний син народу, цілеспрямований і послідовний борець проти тоталіризму, як людина, що все своє життя відстоювала ідеали свободи і демократії. Він ніколи не відступав, коли йшлося про національні інтереси українського народу.

Пам'ять про незабутнього сина України передаватиметься від покоління до покоління. Чикагці не раз зустрічалися з Вячеславом Чорноволом, пам'ятають його полум'яні, надихаючі слова про те, що Україна в недалекому майбутньому стане однією з провідних країн Европи, вона показуватиме приклад свободи і справжньої демократії.

Українська громада Чикаго, як і весь багатомільйонний народ України, відчула в своєму серці біль від втрати полум'яного патріота Вячеслава Чорновола, одного з найвидатніших будівничих незалежної держави.

У вівторок, 4 травня, в соборі святих Володимира і Ольги відбулася Свята Літургія та поминальна Панахида по Вячеславу Чорноволові. У Панахиді взяли участь два єпископи, православний – Всеволод та греко-католицький – Михаїл, а Літургію правив о. Кротець у супроводі групи священиків. У зверненні до присутніх, яких прийшло багато, о. Кротець розповів про життя і громадсько-політичну діяльність великого сина України Вячеслава Чорновола.

А потім всі перейшли до Культурного осередку, де з коротким словом до присутніх звернувся голова осередку Руху в Чикаго Богдан Ткачук. Він образно змалював небуденну постать фундатора і провідника найбільш масової партії, розповів про його вклад у завоювання незалежности України. А потім був показаний телевізійний документальний фільм про поховання Чорновола у Києві.

Марія Грабовська

ВІКОНЦЕ В УКРАЇНУ

Коли приходить старість...

У юнацькі роки я боявся старости. Очевидно, як передвісниці близького кінця. З роками зрозумів, що „кістлява з косою" може прийти коли завгодно. А щодо старості, то намагаюся ставитися до неї з філософічністю баби Маньки з села Бугового, що на Кіровоградщині.

Стояли ми теплого липневого вечора, спершись на почорнілий від часу і дощів пліт, та гомоніли про всяке.

– Бабо Манько, от якби людина завжди була молодою, як було б добре, – бовкнув я з безтурботністю та прямотою юности.

– Е ні, голубе, – несподівано заперечила старенька. – Коли пожив на землі відведене Богом, то дай і другому пожити. Бо то скільки ж би людей на світі розвелося! Та й намориться людина за життя, набігається, наробиться та настраждається. Ось на старість трохи й заспокоїться, щоб смерть гідно зустріти.

Така вона народна мудрість – проста й невибаглива.

І все таки, як живуть старші люди в Україні? На жаль, набагато гірше, аніж на Заході. І справа тут не лише у різних соціально-економічних умовах. Пригадайте, як одягнута наша стара жінка у наддніпрянському селі. Чорні кольори, запнута хустинка, жодної навіть найскромнішої прикраси. Усі думки вже лише про дітей та онуків. Немов ще за життя поховала себе. Воно начебто й зрозуміло: змолоду мало гарного бачила – виснажлива рабська праця у колгоспі, своє обійстя, де також повно всілякої животини, діти, чоловік. Чи був час на себе увагу звертати? То чи буде на старість чепуритися?

Чоловік в Україні, як правило, вже після сорока літ на себе рукою махне. Тримаються хібащо „донжуани" та начальники. Перші заради амурних перемог, другі, так би мовити, за „статутом". Решта ж сильної статі обирає чарку або канапу перед телевізором. Так що старіють чоловіки раніше від жінок, особливо у місті, де нема щоденної господарської роботи біля хати. На старість у таких, в кращому випадку, залишається тільки рибалка.

Наші старики – на узбіччі життя. І як мені здається, в першу чергу через психологічну настанову. В суспільстві ще з часів комуністичного авторитарного режиму зформована думка про те, що з виходом на пенсію людина перестає бути потрібною.

Якщо для школярів та молоді існували якісь клюби, спортові секції, різноманітні гуртки, то старим залишалася лише лава у дворі. Так воно й понині. Ще й гірше, бо мізерні пенсії позбавляють наших дідусів та бабусь навіть тих маленьких радощів, котрі можна було мати раніше.

Добре, якщо діти вдалися щирими і турботливими. Тоді вони хоч інколи подарують батькам втіху. Чи то приїдуть разом з онуками до рідного сільського обійстя, чи то візьмуть старих на маленьку садово-городню заміську ділянку.

Сувора українська економічна днина позганяла багатьох пенсіонерів навіть з невеселої лавки у дворі. Працювати прагнуть усі, хто ще має сили та не ледачий. В принципі, на пересічну пенсію сьогодні в Україні не прожити. Цим всіляко спекулюють „червоні" усіх відтінків, лицемірно не згадуючи про те, що саме через „ленінський шлях" і опинилася країна у фінансово-економічній прірві.

Назагал – українські старші люди політично найбільш реакційні. Саме їх можна побачити на найортодоксальніших комуністичних мітингах. Таких вже не перевиховати, хібащо можна спробувати зрозуміти.

Ностальгія за минулим – це не лише згадка про дешеву ковбасу й СССР, а й напівсвідомий жаль за молодістю. Ось і підносять вгору старечі зморщені руки портрети Леніна й Сталіна. Яким би не був суспільний устрій, але у двадцять завжди жити веселіше, аніж у вісімдесят.

Найбільш складно самотнім старикам. Скільки їх вже стало жертвами різного роду шахраїв, котрі „поклали око" на скромне житло та нужденні пожитки нещасних стариків! У Києві викрили навіть цілу злочинну групу, котра нищила самітніх дідусів і бабусь, аби заволодіти їх мешканнями.

Якщо одинокій старій людині стає вже зовсім сутужно, то можна податися й до старечого дому. Але там життя також – не мед. В казенному домі щасливим важко бути. Облаштування подібних закладів у бідній державі далеке від цивілізованих норм.

Інколи може трапитися, що адміністрація старечого дому підбереться душевна та щира. Тоді старикам жити там справді краще, аніж одиноким у холодних та безрадісних помешканнях.

Дописую ці нотатки і розумію, що виходять вони надто сумними. Але й справді, в українських старих людей мало підстав для радостей. Хоча і в їхньому житті бувають щасливі години. Вдало закінчила школу внучка, син отримав гарну роботу, невістка напекла на свято смачних пиріжків, донька привезла з міста теплі черевики мамі, аби не мерзли у неї ноги.

А то просто сядуть до столу повечеряти двоє сивих, а він раптом візьме і скаже:

– Гарна ти у мене, Оксано. Така гарна, як п'ятдесят літ тому, коли ми побралися.

І стане у старої жінки на душі так легко і затишно, так весело і щиро, немов у молоді роки.

Адже й увечері буває сонечко ласкавим.

Фідель Сухоніс,
м. Дніпропетровське

Ля Страда рятує жінок

Оксана Горбуліна, комп'ютерна програмістка Ля Стради з Києва, виступила 14 квітня перед вщерть виповненою залею НТШ в Нью-Йорку. Імпреза була спонзорована СФУЖО.Тема її виступу – торгівля живим товаром – сучасними бранками, українськими жінками і дівчатами, які потрапляють у новітній ясир: доми розпусти, „секс клюби" Европи, Азії і Америки.

Перед доповіддю був висвітлений 45-хвилинний фільм „Куплені і продані", створений організацією з Вашінгтону „Ґлобал Сурвайвал" (Global Survival). Активіст цієї організації два роки збирав матеріяли, фотографії, фільми і звукові записи на всіх континентах світу, під претекстом, нібито він особисто зацікавлений в купівлі жінок. Він був автором вичерпної статті в газетах „Нью-Йорк Таймс" і „Стар Леджері" в 1998 році, зі знімками жінок, які відкрито розповідали про свою долю примусової проститутки.

Продаж живим товаром з України і Росії пожвавився по розвалі Совєтського Союзу через відкриття кордонів і через економічну кризу (раніше жінки-бранки походили переважно з Азії і Південної Америки). На це є багато соціяльних причин, але найважливіша – економічна криза.

Сутенери (pimps) заробляють на продажу жінок, а жінки потрапляють у пастку сутенерів, шукаючи за заробітком або за подружжям за кордоном. Дуже добре розвинута сітка злочинців-мафіозів сприяє поширенню цього роду торгівлі. У порівнянні з іншими видами злочинів, торгівля жінками найліпше оплачується і дорівнює заробіткам з розпродажу наркотиків.

Міжнародна організація Ля Страда, заснована в Утрехті, Голяндія, займається рятунком і поміччю жінкам, які потрапили в неволю до сутенерів. Тому що в Голяндії українки були найчисельнішими в цій групі, Ля Страда звернулася до України з пропозицією відкрити відділ в Києві. В 1996 році відкрилася філія Ля Стради в Києві, яку уряд України зареєстрував аж у 1998 році. Спершу, через брак грошей, допомогова телефонна „горяча лінія" (hot line) працювала лише у вівтірки, а тепер – щодня. Цю працю фінансують Ля Страда з Голяндії і різні жертводавці.

Проблема торгівлі жінками і дітьми дискутується вже довший час: на міжнародній жіночій конференції в Пекіні, в Об'єднаних Націях (звідки вийшла офіційна резолюція), урядом Америки – особисто Президентом Билом Клінтоном і його дружиною Гілярі, урядом України, СФУЖО, СУА, Федерацією Американських Жіночих Клюбів і різними організаціями оборони прав людини.

Однак є люди, серед них багато чоловіків, що ставляться до цієї проблеми поблажливо: мовляв це найстарша в світі професія, і якщо жінки хочуть це робити, ми не будемо їм цього боронити. Вони не хочуть зрозуміти, що тут не йде мова про добровільних проституток, а про невільниць, на яких коззаробляють великі гроші бандити.

Уряд України в різні способи сприяє діяльности Ля Стради: допомогу дають функціонери соціяльної допомоги (social workers), в школах ведеться широка інформативна кампанія перестороги, багато статтей і реклям в газетах, амбасади і консульства України помагають жінкам, які шукають порятунку. Жінки, яким вдасться втекти зі „секс клюбів", можуть тимчасово жити в домах-притулках (battered women).

У київській Ля Страді, яку очолює Катерина Левченко, працює тільки сім осіб, але вони роблять величезну роботу. Найважливішим є поширення інформації, яку Ля Страда подає в часописах, через Інтернет і по школах України. Жінки України (зокрема зі сіл), відносно наївні і легко потрапляють під вплив хижаків-сутенерів, мережа яких маскується під різними видами: агенції на роботу, агенції для подруж, агенції подорожей і т. д.

Довідавшися про правдиву ціль таких агенцій, уряд України їх закриває, але вони, як гриби по дощі, відкриваються в інших місцевостях. Ці „агенції" полагоджують всі папери, візи і платять за квитки. Коли жінки прибувають до місць праці, їх насильно замикають в домах розпусти, відбирають всі папери, тримають під вартою, шантажують їх різними погрозами і примушують „сплачувати борг" за видатки – тисячі долярів.

Сутенер звичайно бере половину заробітку, а власники „секс клюбів" – другу половину. А бідній жінці не лишається нічого. Якщо невільниця пробує втікати, тоді сітка мафіозів при помочі скорумпованої поліції їх виловлює і привозить назад до домів розпусти. Часто навіть залізничні кондуктори і водії автобусами є членами мережі торгівців живим товаром.

Найбільше українок завозять до Ізраїля та Німеччини. По дорозі з Німеччини до Праги є цілий ряд „секс клюбів" (на першім поверсі ресторан, а на другому – „секс клюб"), бо по тих дорогах їдуть туристи. В Югославії є також багато таких місць, бо там стоять міжнародні війська.

О. Горбуліна розповіла трагічний епізод з життя 15-літньої дівчини, яку продав її шкільний товариш за 20 долярів. Вона хотіла поїхати на роботу і заробити гроші для бабуні, яка не мала за що купити ліків. Приїхала до Німеччини – і її замкнули в домі розпусти, примусили працювати проституткою два тижні. Над нею змилосердилася прибиральниця того закладу, дала їй гроші, відчинила двері, як вартовий обідав, і порадила тікати до Бельгії, бо в Німеччині сутенери її зловили б.

Таких випадків багато. Немало жінок гине від побиття, від поганого харчування і від хворіб. Навіть як їм вдасться втекти і вернутися додому, то вони часто зломані морально і фізично (хворі на венеричні хвороби і на СНІД), і не придатні до нормального життя чи до материнства.

Організація „Американців в обороні людських прав в Україні" (АГРУ) пише численні петиції і листи до американських сенаторів і конгресменів в справі захисту жінок і дітей, які є жертвами міжнародної торгівлі. Петиції виготов-

(Закінчення на стор. 22)

ПЕРЕДВИБОРНІ ДУМКИ

Зустрічі з тими, хто біля керма

Замальовки з натури

Наприкінці літа 1991 року управлінська еліта України постала перед вибором дальшого шляху особистої кар'єри. Одні вирішили триматися за старе і не сприйняли нову державу, інші зайнялися "прихватизацією" майна обезвласненої економіки, третіх привабило розмаїття заманливих посад, яких раніше не мала Україна. Мої суб'єктивні нотатки виникли з роздумів про тих людей, які опинилися при владі. Хто вони, які вони, звідки прийшли? Гадаю, що про це повинні замислитися усі ми перед наступними виборами....

Полковник міліції Василь Червонописький очолював в Черкаському обласному управлінні внутрішніх справ відділ з охорони громадського порядку, пильнуючи, щоб люди на мітингах не співали "Ще не вмерла", не чіпляли на стовпах синьо-жовті прапори... Коли його син Сергій повернувся з Афганістану безногим калікою, полковник поскаржився мені на приятеля, котрий необачно сказав батькові: "Може, було краще йому загинути разом з іншими?"

З початком війни в Афганістані чимало молодих офіцерів просилися туди, маючи надію зробити військову кар'єру. Перші цинкові домовини і повернення калік охолодили запал...

Проте доля Сергія Червонописького дещо відрізнялася від долі багатьох сільських хлопців, покалічених в Афганістані, бо й протези він мав досконаліші, і авто, і посаду першого секретаря міського комітету комсомолу в обласному місті Черкасах.

На Всесоюзному з'їзді народних депутатів Сергій Червонописький з кремлівської трибуни дошкульно гудив Андрія Сахарова за його слово правди про Афганістан. Сергій гучно проголошував, що ніколи на зрадить словам – "Родіна, партія, комунізм".

Сахаров у ті дні помер, а поет Євген Євтушенко опублікував сумного вірша, в якому співчував "афганцеві", задуреному комуністичною пропаґандою.

* * *

Суботнього ранку мені, тоді репортерові обласного радіо, зателефонував додому завідуючий відділом науки Черкаського обласного комітету партії Микола Бушин і запитав, чи не зможу я виїхати до приміського села, де має відбутися якесь партійне зібрання. Службове авто чекатиме на мене біля будинку обласного комітету партії. Прохання було новиною – ще недавно журналісти діставали вказівки від безпосереднього начальника. Але вже було проголошено добу "гласности"...

Авто й справді стояло біля монумента Леніна, але водій сказав, що я можу сісти у нього тільки з дозволу керівника адміністративно-господарського відділу обласного комітету партії Ліодора Гайворонського. Неймовірно повнотілий Гайворонський ледве вміщувався в своєму кріслі. Він неприязно кинув, що цим автом може скористатися другий секретар обласного комітету партії Микола Білоблоцький.

– Але ж у нас з ним в тому селі спільна справа! — зауважив я.

– Справа спільна, але посади у вас різні, — повчально відповів Гайворонський.

* * *

На передвиборну зустріч з секретарем Центрального комітету Комуністичної партії України Юрієм Єльченком в Канівському міському комітеті партії я прибув за завданням редакції заздалегідь. Високий гість і перший секретар обласного комітету партії Олександер Ружицький сіли за стіл президії саме біля поставленого мною мікрофона. Єльченко, власне, міг би й не зустрічатися з місцевими партійними працівниками, бо до Верховної Ради високі партійні функціонери проходили за партійними списками. Користуючись тим, що в залі сиділи тільки партійні активісти, Єльченко у промові до них відійшов від стандартних гучних фраз, почав розповідати про себе. Коли він заговорив про свою внучку, яка англійською мовою володіє краще, ніж українською (бо навіщо?), Ружицький відсунув мого мікрофона аж на край столу. Після зустрічі я запитав у Ружицького про причини його дій. Він пояснив, що Єльченко не взяв під увагу, що його промова записується на плівку. Ситуація ж бо в Україні напружена: незалежність!

* * *

На фінішній прямій останніх президентських виборів залишились тільки два Леоніди – Кравчук і Кучма. Столичні посланці Кучми готували радіопередачу про нього. Самовпевнений молодий чоловік приніс до мене на радіо звернення ветеранів війни із закликом голосувати за Кучму, який мав би пригасити спалах українського націоналізму і відстояти російську мову. Я зауважив, що звернення написане російською мовою, а наше радіо веде мовлення українською. Гість заперечив, що, мовляв, російська мова не заборонена. Довелося мені перекладати з російської той антиукраїнський заклик.

Невдовзі після виборів я ввімкнув київське радіо і почув промову новообраного Президента. Кава холола в горнятку: Леонід Кучма ламаною українською мовою викладав свій курс на економічні реформи. Цікаво, хто йому перекладав промову з російської?

Настав 1999 рік. Сергій Червонописький відійшов від запевнень в Кремлі у відданості комунізмові і йому в лютому нинішнього року присвоєно звання генерала Українського війська. Микола Білоблоцький був міністром, а тепер очолює адміністрацію Президента. Олександер Ружицький повернувся до своєї професії агронома, працює в обласному управлінні сільського господарства. Юрій Єльченко, думаю, на пенсії.

Левко Хмельковський

Українська католицька церква у Ляндеку

В таборі Ляндеку, в Тірольських горах в Австрії, в 1945-50-х роках жило близько чотирьох тисяч українців. При парафії було організовано церковну управу, Марійську дружину жінок та хор. У парафії почало процвітати релігійне та національне життя.

У таборі було дев'ять священиків УГКЦ, а саме: оо. В. Говацький, М. Головацький, М. Чавс, М. Гаврилюк, П. Мельничук Й. Панасюк, Хабурський, Кармазин і Скасків. На всіх Богослуженнях співав таборовий хор, що його вели Довбуш і Садовський.

Великим щастям, потіхою та розрадою була для нас церква, де відправлялися Богослуження і реколекційні місії. Наш зранений нарід завжди горнувся до своєї Церкви, віра в Бога додавала йому силу перенести всі труднощі скитальського життя.

В таборовій церкві всі Богослуження були завжди дбайливо організовані. Вшановано роковини смерти бл. п. Митрополита Шептицького.

У навечір'я 1 листопада відслужено під небом Панахиду, при соборно влаштованій могилі. Участь у цій Богослужбі взяли майже всі українці табору, перейшовши організованим походом через табір від каплиці на місце, де служили Панахиду.

Табір дав почин нашій пресі, відтоді став виходити „Гомін недільних дзвонів", тижневик про обнову християнського життя. Він був органом Греко-Католицької Церкви табору.

До табору прибув Єпископ Кир Іван Бучко. Мешканці табору зустріли його біля головної брами, а звідти урочисто процесією провели до греко-католицької церкви. Перед головною брамою табору стояло духовенство й почесний комітет табору. По обох їх сторонах тримали почесну сторожу сумівці, а за головною брамою – пластунки й пластуни. Поміж рядами всередині сторожі стояли: дитячий садочок, учні народної школи та гімназії. Після привітання зформувався процесійний похід від брами до церкви.

Спрагнена душа еміґранта-скитальця шукає потіхи в релігії. Тут, на чужині, нічого не було таким дорогим й милим, як своя церква та проповідуване в ній Боже слово. На своєму тернистому шляху чує людина слово про Бога, яке промовляє до неї в різний спосіб. Вона прокидається неначе зі сну, щоб занедолане надолужити, скривлене спростувати, й дальше прямувати до вищої мети.

Віднова св. місії під проводом невтомного місіонера о. Б. Куриласа, яка тривала від 10 до 16 квітня 1946 року, була тріюмфом Христа і Пречистої Діви Марії, які своїми ласками, уділеними вірним скитальцям, мешканцям табору, перетворили табір Ляндек в покутничу громаду.

Церква завжди була битком набита вірними, які щиро приймали голошені науки. Сюди приходив кожен: інтеліґент, селянин, робітник, молодь, чоловіки й жінки, спішили в храм, щоб, вислухавши науки, приступити до св. сповіді і очистити душу.

В часі віднови св. місії висповідано і розділено 2162 вірних греко-католицького обряду, і 2622 уділено св. Причастя. Не поминено й шкільної молоді, для якої в передполудневих і пополудневих годинах викладалися місійні науки. Вся шкільна, як також пластова молодь під проводом своїх виховників і вчителів приступала до св. сповіді й прийняла спільно св. Причастя.

Віднова св. місії закріпила віру в серцях вірних і дала їм нові духовні сили на дальше життя. З нагоди цієї віднови 299 вірних зобов'язалися практикувати св. сповідь і приймати св. Причастя в перші п'ятниці місяця на протягом дев'ятьох місяців, і стати учасниками „Великої Обітниці".

Провід греко-католицької церкви в Ляндеку ствердив, що вірні, обновивши духа, складали в своїх молитвах щиру подяку Пресвятому Серцю Ісуса і Пречистої Діви Марії Неустаючої Помочі – за уділені ласки та вислухані молитви. Також середечно подякував о. Б. Куриласові за успішне переведення цієї віднови св. місії та отцям за їхній труд у слуханні св. сповіді.

Згодом в Римі українську делеґацію на авдицію прийняв Святий Отець. Майже зі сльозами на очах він сказав, що доля українського народу дуже лежить йому на серці. Св. Отець дуже цікавився питанням біженців та робив усе можливе, щоб їм допомогти. Св. Отець дав нам, скитальцям у Тиролі, доволі поважну допомогу. В одному посланні він, зокрема, сказав: „За вас усіх, прогнаних зі своїх родинних місцевостей і тепер безцільно блукаючих, засилаємо щирі молитви про Божу ласку".

В останні місяці Св. Отець навіть склав молитву до Ісуса Христа за біженців. Вона гарна, повна любови і сили. Святіший Отець Папа Пій XII благословляє український нарід. День 2 серпня 1945 року записано золотими літерами в історії нашої еміґрації. Цього дня прийняв св. Отець нашу делеґацію еміґрантів під проводом Єпископа Кир Івана Бучка. Перед послуханням Папи було докладно поінформовано про всі наші терпіння й потреби. Він відчув відповідні зарядження, щоб злагіднити тяжку долю скитальців.

На завершення і для вияву свого серця Папа наказав делеґатам означеного дня з'явитися у папській палаті. Делеґати були глибоко зворушені виявом великої прихильности з боку Папи, який наказав своїй ґвардії вітати нас як представників суверенного народу.

Під час авдієнції Папа роздав усім учасникам власноручно пам'ятки, а після встав і промовив оці знаменні слова благословення: „Знаю докладно про терпіння й болі українського народу, якого по-батьківськи люблю. З цілого серця благословляю вас, ваші родини, тих, для кого працюєте і кого включите до цього благословення. Благословляю цілий нарід, за котрий молюся і страждаю. Благословення Господнє на вас – в ім'я Отця і Сина, і Святого Духа, амінь!"

Зворушені члени делеґації поклали на собі знам'я св. Хреста та подякували за батьківську прихильність і благословення. Вийшовши із залі послухань, наші висланці приймали малощо не від кожного зустрічного побажання та прощальні почесті.

Серед визначних осіб, які відвідали українську громаду і церкву в таборі Ляндек, зокрема були: Єпископ Кир Іван Бучко, українські генерали: Загродський, Курманович, Садовський і Капустинський, генерал французького війська Бентуар, військовий командир 44-ої дивізії американської армії капітан Карсвель з міста Чикаґо, канадський консул, перектор ІРО француз Мартен, комендант табору американський лейтенант Перрі і члени урядової місії з Сан-Домінго.

Осип Панчишин,
колишній мешканець табору Ляндек

Я приїхав з батьківщини Івана Франка

Роман Іваницький в своїй крамниці на Першій вулиці в Нью-Йорку

Мені було приємно побачити в "Свободі" світлини з приватного архіву Степана Магмета, якого я добре знаю як побратима з дивізії УНА, не раз бачив його в ролі Гриця Зозулі. Посилаю й своїх кілька світлин. Я походжу з батьківщини Івана Франка. Дрогобич, Трускавець, Борислав, Тустанович, Нагуєвичі – то все його земля. За настановами Івана Франка я з 15 років був у Пласті, потім в "Соколі". Багато моїх ровесників вступили в ОУН. У 19 років я потрапив за дроти Берези Картузької, де пережив тортури і знущання. Маю витинок зі старої американської газети, яка колись вмістила знімку про українських спортсменів з Дрогобича в1935 році. Я грав в команді копаного м'яча на правому крилі, в обороні були Стефан і Стах Кобільники, Роман Сасик і Михайло Воробець, а Осип Кобільник - в нападі. У Львові була команда "Україна", і коли вона приїздила до Дрогобича на гру з польською командою "Юнак", то всі українці йшли її підтримувати. Вміщена в газеті знімка зроблена вже в Америці, в моїй крамниці на Першій вулиці в Нью-Йорку. Впродовж двадцяти літ – від 1960 до 1980 року – я продавав тут витвори українського мистецтва. Не відразу я став власником свого підприємства, спершу закінчив курс технічного креслення і кілька років займався креслярством, аж доки доробився власного бізнесу.

Задоволений тим, що мав можливість допомагати українським студентам в США, Бразилії та Європі, молодіжним та спортивним організаціям. Ця діяльність збагатила моє життя за океаном.

Роман Іваницький
Варм Мінерал Спрінгс, Фл.

ЗВІДУСІЛЬ

Наступний рік почнеться з Сонячної бурі

Кожні 11 років повторюються сонячні бурі, пов'язані з посиленням активности Сонця. Наступна буря очікується між січнем і квітнем 2000 року. Можливо, вона не буде сильнішою від попередніх, але може порушити діяльність енергетичних систем і супутникового зв'язку. Сучасні супутники Землі дають можливість своєчасно виявити вибухи на Сонці і попередити землян. Попередня висока активність Сонця спостерігалася в 1989 році і завдала збитків енергетиці східнього узбережжя США і канадського Квебеку.

У Білорусі переслідують незалежну пресу

Останні дні доживає в Мінську незалежна газета „Новини". Вже зачинено її друкарню, а редакцію попереджено про те, що видання газети суперечить законові. Уряд скасував ліцензію фірми Полімарк, пов'язаної з друкарнею цієї газети. Газета „Новини" проіснувала більше року. Вона була спадкоємницею газети „Свобода", яку влада заборонила півтора року тому. На 20 липня, коли виповниться 5 років перебування Олександра Лукашенка на президентській посаді, Білоруський союз журналістів готує пікетування і демонстрації на захист свободи слова в країні.

Порушники не пройшли

Українські та польські прикордонники спільно перепинили шлях до Европи 43 нелегальним емігрантам зі Срі Ланки. Поблизу Холму на річці Буг було влаштовано понтонну переправу до Польщі, якою користувалися змовники з обох країн. Азіятів затримано на українській території, а сімох мешканців Люблінського воєводства - на польській. У Холмі арештовано ватажка групи. Поляки мали дістати по 2,000 злотих за участь в акції.

Летунська катастрофа на святі

Британський військовий літак впав на міжнародному авіяційному святі в Братіславі, столиці Словаччини. 45-річний летун загинув. Загинула й жінка, яка спостерігала за польотами з даху будинку і була скинута на землю силою вибуху.

Убогість серед дітвори

Урядові чинники в Арґентині стверджують, що половина усіх дітей віком до 14 років у їхній країні живе в убогості, незважаючи на сильну економіку. Державне бюро перепису стверджує, що 4.5 млн. дітей нижче 14 років, або 45 відсотків, у 1998 році жили в родинах, заробіток яких належить до ознак убогости. Видатки на громадські потреба в Арґентині є найвищими з усіх країн Латинської Америки, а економічний ріст у 1998 році становив 4.2 відсотка.

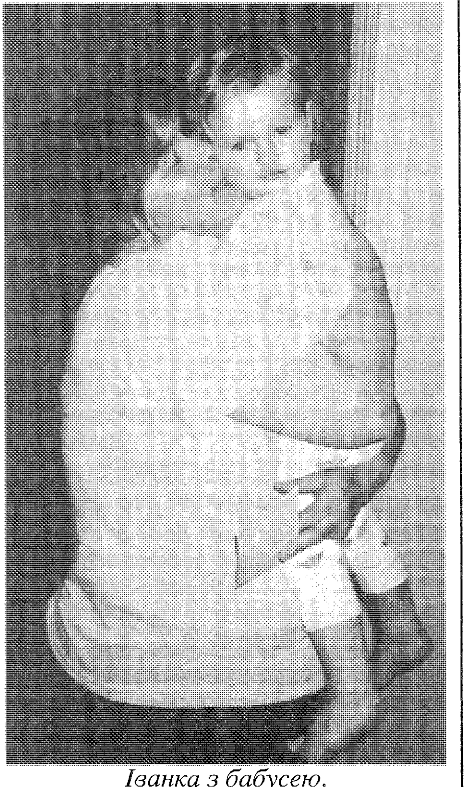
СВІЙ ДО СВОГО

Іванка має друзів в Америці

Тільки півроку прожила з мамою Людмилою маленька дівчинка Іванка Облучинська. Власне, й цей час вона перебувала біля своєї бабусі Леоніди в Черкасах, бо мама ще вчилася на факультеті журналістики Київського університету і до доньки приїздила лише на вихідні. У серпні 1997 року дорогою з Києва до Черкас Людмила загинула в шляховій пригоді (не тільки для В.Чорновола ця траса стала фатальною). Маленька Іванка залишилась сиротою під опікою бабусі.

Важко бабусі ростити дитя, але їй допомагає українець з Америки Міґель Хомик. Щойно до нього написала бабуся Іванки: "Усе, що я можу сказати: нехай боронить вас Господь! Нехай Він пошле вам здоров'я! Нехай буде щедрою рука дарителя! З повагою і найкращими побажаннями – Леоніда Облучинська. Черкаси, вул. Гагаріна, 87, кв. 83".

Світлив **Олександер Костирко.**

Іванка з бабусею.

Леоніда Облучинська пише листа в Америку.

600 дітей Рікарда Онищука

Тепер в сирітському притулку подружжя Онищуків в Арґентині зростають 18 дітей віком від трьох до 18-ти років. А за 42 роки його існування тут дістали допомогу понад 600 дівчаток і хлопчиків. Власне, притулку, як такого, немає. Є спільний дім, в якому усі почуваються господарями. Мають корів, свиней, пасіку. Вчаться в нормальній арґентинській школі. Коли виростають, часто залишаються поблизу й надалі вважають себе членами великої родини.

В містечку живуть переважно італійці-католики, а Рікардо – протестант, п'ятидесятник, тож йому хотілося не тільки нагодувати і одягути дітей, а й прилучити їх до своєї Церкви. І це вдалося. З 1984 року на його обійсті дії євангельська церква. Спершу дехто скоса дивився на християн-п'ятдесятників, вважав їх за якихось сектантів. Але досить швидко сусіди переконалися, що нова громада насаджує любов і працьовитість, а відтак і самі почали приходити на Богослужіння. Головне ж, діти, які переважно походять з "важких" сімей, а тому й самі не так просто звикають до взаємоповаги й любові, завдяки Божому Слову набули певности в собі, обрали випробуваний шлях життя з Богом. В першій церкві було 19 членів, а тепер вже 55, хоча на молитовні зібрання щоразу приходять не менше ста осіб. Рікардо Онищук за фахом і досвідом – інженер шляхів, але вже на пенсії. Мама була з Воронежа, тато – з Волині, сам народився в Америці, бо батьки приїхали сюди дуже давно. Батько Рікарда не вірив в Бога і насміхався з мами, яка вчащала до церкви. Проте сталося так, що справи Юрія Онищука почали занепадати, він тривожився і навіть подумував про самогубство. Аж мама порадила пошукати потіхи в Святому Письмі. Серед ночі вона прокинулась і побачила, що батько читає Біблію і плаче. Так він прийшов до Бога, передав віру й синові.

В притулку живуть діти різних національностей. Бувають і українці. Особливо останнім часом, коли нестатки призвели до еміґрації людей з України, їх побільшало. Недавно, наприклад, приїхало молоде подружжя з дитиною, але мама, лікарка, несподівано захворіла і померла. Доки батько влаштував своє життя, осиротілий хлопчик жив в Онищуків. Живе також українська дівчина, яку батьки привезли з Сибіру.

Держава не може надати Онищукові відчутної допомоги, тому він спирається на пожертви добродіїв. Коли б хто хотів допомогти Онищукові в його добрій справі, подаю його адресу: **Ricardo A. Oneschuk, Casilla de Correo 389, 1900, La Plata, Argentina.**

Л. Х.

Нам пишуть

„Пришліть бодай одну газету нашою мовою"

Я працювала в Тернополі, але не стало роботи, і тепер живу в селі з старим батьком, а чоловік з дітьми залишився в місті, бо має ще два робочих дні на тиждень. Моя мама мала десять дітей, але її вже немає. Була вона неписьменною, проте знала багато молитов і нас навчила.

У неділю, коли повертаюся додому з церкви, дуже скучно. Газет ми не маємо, бо тато не виписав, щось би хотіла прочитати, так немає. Може б ви мені вислали хоч одну газету нашою мовою, щоб в неділю читати?

Я дуже люблю вишивати з своїми дівчатами, то могла б щось для вас вишити.

Стефа Наконечна,
село Білоголови
Зборівського району
Тернопільської области

Від редакції. *На прохання Стефи Наконечної ми вислали їй "Альманах УНСоюзу на 1999 рік" і кілька чисел "Свободи", але вміщуємо її листа з надією, що хтось із читачів зробить їй подарунок і передплатить "Свободу", яку, очевидно, читали б й інші мешканці цього тернопільського села.*

Помолімося разом

Коли читаю у вашому часописі новини з України, то думаю: що буде далі? Усе своє життя ми просили Бога дати волю Україні. І Господь дав її. Але чужі люди зорієнтувалися в наших недоліках та й використали це на нашу некористь. І знову Україна потребує помочі. Де її шукати?

Безкорислива поміч може прийти тільки від Бога. Але чи ми на це заслужили?

Ми мусимо спромогтися хоч на маленьку жертву для Бога, щоб заслужити на таку поміч. Мати Божа, як появилася дітям у Фатімі (в 1917 році), сказала: „Як вам треба помочі, відмовляйте щодня вервичку, а я вам поможу. Як не цілком, то хоч частково".

Чи це не стосується і нас? Чи не повинні ми повірити словам Матері Самого Бога? Зробім це, щоб потім не жалкувати. Варто виділити півгодини на добу і відмовити вервичку молитов. Адже наші батьки, чоловіки, сини віддали свої молоді життя для неї!

Вервичка має більшу вартість, як її відмовляємо разом.Треба порозумітися з групою людей, які хотіли б це зробити, та відмовляти вервичку в своїх домах, починаючи точно в тій самій годині. Домовитися з людьми можна в церкві, організації, родині.

Це маленька жертва з нашої сторони може бути високо нагороджена!

Н.Н.
Везерсфілд, Кон.

20 ЧЕРВНЯ – ДЕНЬ БАТЬКА

Чуєш, тату мій?

Напередодні 7-ої річниці державної незалежности України я знайшов у своїх паперах, де перемішалися вірші з депутатськими виступами і політичними статтями, дві сторінки машинопису, датовані 1991 роком, під заголовком, що його подаю й зараз. Мені здавалося, що цей текст, прозовий етюд, міг би сприйнятися як людський документ, своєрідний штрих до портрета мого загубленого і відродженого покоління.

Автор.

Людська пам'ять – як дзеркало, в яке заглядаєш, впізнаєш чи не впізнаєш себе, радієш чи засмучуєшся, побачивши своє відображення. Не про все ми згадуємо. Буває, не поспішаємо розповісти про давно минуле ні людям, ні собі. Така доля спіткала мою першу в житті зустріч із рідним батьком, власне, першу в тому розумінні, що я був у віці, коли побачене й відчуте не тільки не забувається, а стає твоїм набутком, увіходить у свідомість і підсоння як частина твого єства, щоб у майбутньому вплинути на спосіб думання і світосприймання, прислужитися у формуванні світогляду.

Подальше моє життя так складалося, в суспільстві домінували такі принципи, ритми й кольори, що упродовж десятиліть я „не пам'ятав", як уперше побачив свого батька. ...Певно, мені йшов шостий рік. Десь вкінці літа – напочатку осени 1943 року я сидів на дерев'яній постелі біля вікна, спиною опершись на подушки, і гортав якусь книжку, скоріше за все – підручник, що належав старшому на п'ять років братові Василеві, тоді вже ретельному школяреві, який навчався у нашій сільській школі ще з довоєнної пори. Сидіти за столом чи в якому іншому зручному місці я не міг – стола в родинній хаті не було, як не було другого вікна. Ширина кімнати збігалася з довжиною саморобного дерев'яного ліжка, пом'якшеного житньою соломою і застеленого грубим домотканим рядном – веретою. Під чільною стіною, навпроти дверей, ліжко вінчали три пишні подушки, начинені пір'ям курей і півнів. Чільну стіну знизу підпирала дерев'яна лавка. Над лавкою, ледь вище центру свіжо вибіленої вапном глиняної стіни, височів у дерев'яній рамі, за чистим, часто протираним склом, образ Божий – Ісус Христос, найвищий суддя в домі і вседержитель всього сущого на небі й на землі. Я вже про це добре знав у свої шість років, не знаючи отця рідного, щоранку і щовечора, після сну і перед сном звертався до Всевишнього: „Отче наш..."

Словом, на п'ятий рік після того, як мати в 1939 році провела батька на службу до польського війська (наш край тоді входив до складу Польської держави), я сидів на селянському ліжку біля єдиного в хаті вікна, гортав книжку, наслухаючи, як під ліжком шкребеться миша, а через сінця, в недобудованій батьком другій половині хати, ремигає корова. Сидів безтурботно і незчувся, коли двері до кімнати несподівано з рипом відчинилися – і – о, жах! – на поріг ступив незнайомий кругловидий вуйко, зарослий щетиною, як розбійник. Я відсахнувся з переляку... і, опираючись ніжками об жорстку верету, попхався взадгусь на подушки, ніби сподівався убгатися разом з ними в стіну, яку – я знав – надійно оберігає Ісус Христос.

– Ще не вмерла Україна! – сказав страшний незнайомець, підморгнуши мені, заливаючи мене синім сяйвом своїх очей.

Він рвучко наближався до мене. Я з жахом вдивлявся в його їжакувате обличчя, а через мить-другу, очевидно, зігрітий його добрими синіми очима, я розм'як і розслабився.

Усе це, наскільки тепер уявляю, тривало кілька секунд. На подвір'ї зчинився лемент, грюкнули вхідні двері, глухо зойкнула глиняна долівка в сінях під прудкими ногами. І до хати не увійшла і не вбігла, а влетіла моя мати:

– Ільцуньо! Тато вернувся! – вигукнула мати і кинулася в обійми незнайомцеві.

– Тату! – радісно верескнув я і простягнув рученята до свого батька, незнаного, але давно очікуваного. Я чув від матері і від брата Василя, що батька давно забрали на війну, що німці Польщу розбили, а татко потрапив у полон і десь на чужині поневіряється. І ось він, мій татко, переді мною. Це я визнав і зрозумів, як тільки побачив, що мати кинулась в обійми до несподіваного пришельця, і перестав його боятися, і потягнувся до нього...

– Ще не вмерла Україна! – вдруге сказав мій тато дивні слова, на цей раз, звісно, вже звернені до дружини, слова, що сприймалися тоді мною так само, як: „Слава Ісусу Христу!" чи як пізніше – привітання: „Добрий день!"

Від свого батька я вперше почув найголовніші слова в моєму житті, аби потім, коли був студентом в Одесі, працював у школі, районній газеті, обласному комітеті комсомолу, ЦК КПУ, усвідомлено „забути" ці поганьблені суспільством небезпечні слова, глибоко заховавши їх у найпотаємніші закамарки душі.

...Минуло більше півстоліття. Найголовніші слова в моєму житті, вперше почуті від батька, що так рано ступив по той бік ріки життя, як своєчасно кинуті в благодатну землю зерна, проросли, все таки проросли і засвітилися під сонцем Свободи.

Чуєш, тату, на тому березі, куди всі ми рано чи пізно ступимо? Куди ніколи не ступить Україна, як би там цього не добивалися її „воріженьки", що досі не згинули, „як роса на сонці". Чуєш? Ще не вмерла Україна! Не можеш не чути, коли це чує нині й сама Україна, коли це чує і знає нині цілий світ.

Ще не вмерла Україна і ніколи не вмре!

Петро Осадчук,
член Спілки Письменників України
(подано в скороченні, з огляду на малу газетну сторінку).

ВЕСЕЛО ПРО СЕРЙОЗНЕ

Народні герої

Людина не є щаслива... Тому шукає щастя повсюдно, часто задивляючись на інших людей... Тому шукає собі героя, щоб краще почуватися в його, героя, опіці... Це не значить, що герой опікується цією людиною, але, задивившися на свого героя, їй здається, що трішки з геройського щастя впаде і їй...

Чомусь мені прийшло на гадку дуже прозаїчне порівняння – „шукання щастя" в Україні. Під час виборів один демократичний кандидат роз'яснював своїм виборцям, що його опонент – злодій, ошукав державу на грубі мільйони долярів, думаючи, що цим здобуде собі голоси. І дуже розчарувався, як почув таку логічну відповідь: „Як він вкрав, то нам щось з того капне..." Звичайно, народи чи нації (як вищий ступінь суспільства) мають своїх народних героїв – що край, то обичай.

Як такого героя народ знаходить? Його ніхто не знаходить – герой сам „знаходиться". І що більше, часто сам цього не знає, коли стає героєм. Що героєві треба? Ніхто з певністю не скаже, навіть найдосвідченіший соціолог. Герой має щось таке неокреслене, що хтось колись назвав цю якість „харизмою".

І кожний народ має свої специфічні кваліфікати для національної „харизми".

Далеко не треба заходити, а тільки пригадати собі зовсім недавню подію. І тоді я побачив й зрозумів, яку „харизму" мусить мати канадський герой, щоб стати народним героєм. Коли Вейн Ґрецький вішав свої ковзани на гак, вся Канада переживала його „емиритуру" від гокею. Вейн здобув найбільше точок у гокейних матчах і „плей-офах", забив найбільше кружків-„паків" до воріт противника. Вже не буде більше їздити на льоду, подавати кружка своєму криловому (він був центром). Народ в Канаді сидів при телевізорах і, що найдивніше, плакав, коли Ґрецький грав свій останній матч в Нью-Йорку. Не було чого плакати, бо п. Ґрецький став мультимільйонером, має гарну дружину, прекрасних дітей, то йому хіба ще бракує „печеного льоду" до ідеального щастя.

Так переживали канадці, а американці, як звичайно, не плакали. Бо в них інша градація „харизми", хоч Ґрецький довше живе в Америці, як був у Канаді. І дружина його американка й діти американці.

Американцям уже не треба героїв, а народних героїв позаяк. Як їм треба в скрутний час, то народного героя створить Голівуд. А вони не мають скрутної ситуації, якщо не рахувати скрути президента Клінтона з Монікою Левінською. І він майже став народним героєм Америки. (Цікаво, що в цих національних процесах прізвища дієвих осіб кінчаються на „ку"). Як знаємо з історії Америки, останньою народною героїнею з великою „харизмою" була Мери-

(Закінчення на стор. 22)

ЗВІДУСІЛЬ

Не розминулися на летовищі

На летовищі в Лос -Анджелесі зачепилися крилами два літаки. На обох було 705 пасажирів. Один з них прибув з Парижу і прямував до стоянки, другий готувався злетіти до Манілі. На щастя, не сталося вибуху пального в збірниках, розміщених на крилах. На літаках ніхто не постраждав.

Викрадають закладників

Минулого року в Росії було 1,415 випадків викрадання і утримання закладників з метою дістати викуп. Тільки два відсотки викрадань мали політичні мотиви. У цих даних не враховано викрадання людей на північному Кавказі. Вже цього року в Росії зареєстровано 570 викрадень людей і понад 800 випадків захоплення і утримування закладників в неволі з метою наживи.

Курдські повстанці попереджають Туреччину

Про посилення боротьби попередили курдські повстанці Туреччину – у випадку, якщо буде страчено їхнього провідника Абдулу Очалана та відкинено його пропозиції замирення. Військова рада Курдистанської Робітничої партії попереджає, що „ будь-яке рішення знищити наш провід буде самогубством для турецької держави". А. Очалан, котрому за зраду загрожує кара смерти через повішення, запропонував турецьким властям працювати в напрямку закінчення підпільної боротьби курдських повстанців, якщо збережуть його життя.

Кубинські активісти протестують

Кілька десятків активістів з нелегальних кубинських опозиційних угрупувань в Кубі розпочали 40-денну голодівку проти уряду Фіделя Кастра, в солідарності з політичними в'язнями. „Ми жертвуємо своє тіло впродовж 40 днів, що представляє 40 років існування цієї влади, чим хочемо сказати: покладіть край несправедливостям тепер", – заявив організатор голодівки Еляс Бісет.

Розбіжність у заробітних платнях жінок

Згідно з оглядом Европейської комісії, жінки в країнах Европейського союзу в середньому отримують на 25 відсотків меншу заробітну платню, як чоловіки. Зарплати жінок у східній Німеччині, Денмарку і Швеції є найбільше вирівняними зі зарплатами чоловіків, однак найбільші розбіжності у зарплатах між чоловіками і жінками існують в Греції, Голяндії і Португалії. Проте ці статистичні дані не є зовсім точними, бо в основному чоловіки працюють на більш платних важких роботах, а в той самий час велика кількість жінок – на менш платних канцелярійських роботах.

Ч.7

Малюнок
Петра Холодного мол.

Орест БУРУНДУК,
Канада, (11 років)

Вакації

Вакації до нас ідуть
І волю й радість нам несуть.
Несуть свідоцтво „добре" з
„дуже",
Чи маєш ти таке, мій друже?

Складають книги у куток
Дають нам поле і лісок.
Дають нам відпочинок любий
Щоб бути сильним знов до трудів.

Цікавий лист

„Веселка" чекає з великою радістю листів від своїх читачів. І оце прийшов такий гарний лист від Оленки Чолій із Брантфорду, Онтаріо, провінції в Канаді.

Дякуємо, Оленко! І чекаємо дальших листів!

„На „Горі Марії" Сестер Служебниць в Анкастері, Онтаріо, відбувся під час березневої перерви в школі Катехитичний табір для дітей від третьої до восьмої кляси. Це вже другий раз була я на цьому приємному таборі.

Табір проводили священики, а помагали їм „братчики" й „сестрички", тобто виховники-дорадники. Цього року мали ми цікаві прогулянки, а також плавали і грали в круглі. Та головне – мали ми на цьому таборі розмови про Божі справи: Святу Сповідь, Божу любов, чому Ісус помер за нас, і таке подібне. Ми відмовляли різні молитви впродовж дня: ранішні молитви, брали участь у Службі Божій, молилися перед і після їжі, читали Часи, уривки з Вечірні, відмовляли вечірні молитви. Грали різні гри та майстрували.

Навчилися теж про маляра-українця, який жив у Канаді і малював Страсті Христові. Він називався Василь Курилик. Ми мали теж нагоду побачити ці його картини в музеї у недалекій Ніягарі і вислухати пояснення до них.

У цьому таборі був теж і штукар з Африки. Він вже старший, але вміє робити різні штуки, наприклад, ставати на голову. Він називається пан Рекс. Він вчив нас різні африкансько-християнські гри, танці й співи.

Під кінець тижня всі діти раді були б залишитися ще на один тиждень. Всім було жаль розлучатися з друзями. Надіємося, що побачимося знов на такому таборі наступного року – і вас там зустрінемо!"

Вони чекають на ваш лист!

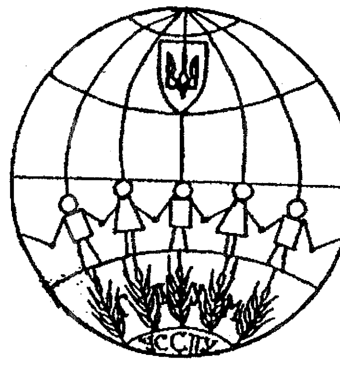
Чи пригадуєте, читачі, що в попередньому числі „Веселки" ми писали вам про учнів української школи у Вальчі, в Польщі? Оце й їх світлина. Вони так, як і ви, вивчають українську мову і хотіли б нею листуватися з вами! Пишіть на адресу редакції „Веселки" – а ми їм перешлемо.

Ви ж маєте так багато їм розказати!

„ВЕСЕЛКА" — сторінка для дітей.
Редагують: Українські працівники літератури для дітей і молоді.
Редакційна Колегія: Леся Храплива-Щур, Олександра Ковалик, Валентина Родак, Леся Шанта, Дарія Кришталович-Бродгед, Віктор Павленко, Петро Цехош.
Заставка-наголовок і віньєтки Оксани Бошко.
Листи та матеріяли надсилати до редакції **„Веселки"**
„Veselka" L.O.Schur, 776 Sunninghill Ave., London, Ont. N6H 3L8 Canada

ДРУГИЙ СВІТОВИЙ З'ЇЗД ГУРТКІВ ПЛЕКАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

18-19 серпня 1999 року
"Міський будинок вчителя",
вул. Володимирська 57
Київ

Спитаєте, що це таке буде? А воно було вже два роки тому у серпні 1997 року, в Києві, і оце буде знов! Живе у Філядельфії, в Північній Америці, такий учитель, Зиновій Квіт. Він дуже любить українську мову і хоче, щоб усі українські діти по всьому світі любили та плекали її. Тому став закладати гуртки плекання української мови по всьому світі, також і в Україні. Бо мова може жити тільки тоді, коли нею говорять всі люди якогось народу, коли кожне нове покоління дітей її вивчає і любить. І ось зібралися діти з цілого світу, а було їх до тисячі, у місті Києві, два роки тому. Разом співали, ставили різні вистави, проказували вірші українською мовою, і склали разом таку присягу:

„Я член (членка) Гуртка Плекання Української Мови, зобов'язуюся й обіцяю, що завжди в моєму житті буду шанувати мою українську мову, нею говорити з усіми українськими друзями й знайомими, читати українську літературу, газети, журнали, удосконалювати свою мову додатковими курсами, співати українські пісні і робити все, щоб моя рідна українська мова була на високому рівні культурної української людини. У цьому буду допомагати всім моїм українським друзям тут і розкиненим по широкому світі. Так мені, Боже, допоможи!".

Цю присягу вони гарно проказали, тримаючись за руки. А були там діти – знаєте, звідки? Із України: з Києва, Закарпаття, Луганського (знайдіть їх собі на карті України!) – а також із Молдови – це вже поза границями Української держави, і теж із дуже далекого Казахстану в Азії, де проживає немало українців.

Оглядали вони різні пам'ятки нашого Києва та гостив їх сам посадник міста.

А як буде цього року – про це вам „Веселка" напише. Чи, може – хто із вас зможе теж туди поїхати і нам все описати? Якщо так, то напишіть про лист на адресу: **Ukrainian World Ass'n of Professional Educators, Attn: Mr. Z. Kwit, Ph, D. 804 North Woodstock Street, Philadel[hia, PA. USA 19130.**

А хто не зможе поїхати – напишіть їм хоч на цю адресу привіт та скажіть, як ви любите та плекаєте українську мову!

ПОЯСНЕННЯ СЛІВ:

Цікавий лист
КАТЕХЕТИЧНИЙ – teaching religious matters
КРУГЛІ – bowling
СПОВІДЬ – confession
ЧАСИ – breviary prauers
ВЕЧІРНЯ – Vespers
СТРАСТІ – Passions
ШТУКАР – magician

Другий світовий з'їзд
ПРИСЯГА – pledge, vow
ГУРТОК – group, circle
ПЛЕКАТИ – to take care of, to murture, torear
ЧЛЕН – member
ЗОБОВ'ЯЗАТИСЯ – to take an obligation
УДОСКОНАЛЮВАТИ – to make more perfect, to improve
РІВЕНЬ – level
ПОСАДНИК – mayor

Валентина ЮРЧЕНКО

Що робити влітку?

Вакацій час і любе літо,
А чим зайнятись, що робити?
Зайнять є, друзі, так багато,
Що годі всіх і пригадати.
Зміцни свій дух в здоровім тілі –
Купайся й поринай у хвилі.
А вітер буйний як повіє –
Берись пускати в небо змія.
Ось на майдані в перегонах
Біжи, змагайсь на чемпіона.
Вельосипед – твій вірний друг,
Сідай і мчись на нім навкруг.
А на спочинок – ось порада:
Розв'язуй ребуси й шаради.
Щоб мамі помогти уліті,
Учися, як пекти й варити.
Город візьмися поливати –
На користь варто працювати!
В гурті у парку розважайся,
На гойдалці там погойдайся.
А в день гарячий у садку
Читай книжки у холодку.
Але найкраще в літню пору –
Поїдьте, діти, до табору!

Що робити влітку?
ЗАЙНЯТТЯ – occupation
ПОРИНАТИ – to dive
ЗМІЙ – dragon, kite
ПЕРЕГОНИ – races
ВЕЛЬОСИПЕД – bicycle
ГОЙДАЛКА – swing
ТАБІР – camp

Малюнок Ніни Мудрик-Мриц

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Велике у малому

У матеріяльному світі велике не вмістити у малому. У сфері ж духовних цінностей це не так: у малому можна вмістити дуже і дуже багато...

У будинку, який архітектурно відрізняється від інших на розі вулиць Черест і Комор в Дітройті, міститься українсько-американський архів, музей і бібліотека. Як би гаряче не обговорювати сьогодні проблеми минулого, ми не в змозі вплинути на нього. Історія уже відбулася.

Що ж примушує нас знову і знову звертатися до давніх подій, сперечатися про минуле так пристрасно, що день вчорашній часом відтісняє на задні пляни турботи сьогоднішні?

Згадаймо відомі слова Івана Драча:

Хто я такий?
Куди моя дорога?
І чи моя тривога проросла
Від сивої печалі Козерога
В гниле болото
рідного села...

Поет інстинктивно торкнувся таємниці впливу на сьогодення. Без минулого немає сьогодення, не буде майбутнього. Як добре розумієш це, коли доля приводить до спадщини батьків і дідів, які за океаном, за тисячі кілометрів від рідної землі, мають свою Україну. Й ось дістаємо щасливу можливість знайомитися з українськими родинами у Ворені, Гемтремку, Дітройті. Це люди, які своє українство протягом багатьох десятиріч зберігали, мов зіницю ока, будували українські церкви, школи, культурні центри, різні фонди, відпочинкові оселі, Пласт і СУМ. Професор української мови та літератури Вейнського і Мишигенського університетів Віра Андрушків, займаючись вихованням молоді, виходить з такої засади: нарід, який думає вперед на один рік, вирощує хліб; нарід, який думає вперед на десять років, вирощує сади; нарід, який думає вперед на сто і більше років, вирощує молоде покоління.

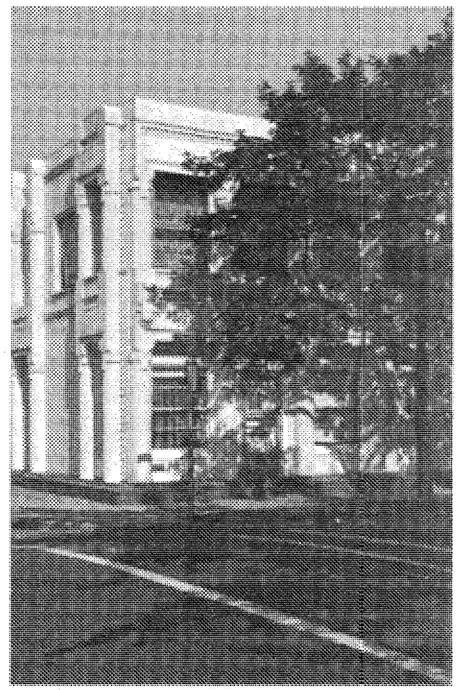
Що найбільш нас зворушує, то це спілкування в американських родинах українською мовою. А ще – вишивані сорочки, рушники, скатертини, серветки, оздоблена українським орнаментом кераміка, витвори народного мистецтва.

Національне духовне багатство українці поза Україною зберігали протягом всього життя. Але люди не вічні. І щоб залишити спадщину для майбутніх українських поколінь в Америці, створили музей в Дітройті.

Заініціював цю важливу справу Роман Дацко, світлої пам'яті патріот. Він став колекціонером, ще студіюючи архіварство і музейництво при фундації „Ossolineum" у Львові. Пізніше, працюючи в банках у Польщі і Німеччині, захопився нумізматикою та філателістикою. У США Р. Дацко закінчив мистецьку школу у Вашінґтоні. За новим фахом працює у фірмі „Крайслер" та керує мистецькою студією у Дітройті. Продовжує збирання монет і поштових марок та інших речей історичної вартости. Придбавши будинок, де тепер міститься музей, він віддає його нижню частину для експонатів. Остаточно музей оформлено і зареєстровано в 1968 році. Йому активно допомагає дружина Іванна та інші шанувальники мистецтва, коло їх поширюється з кожним роком. В 1978 році музей відкрив свою філію в Українському Культурному Центрі у Ворені, яким дбайливо заопікується родина Захаркових та інші українці. Вийшовши у 1975 році на пенсію, Р. Дацко цілком віддався музейній праці, влаштовуючи виставки, присвячені великим датам і подіям у громадському житті.

Дітройтський музей має багато речей історичної вартости. Він є власником старовинних вишиванок (X-XVII ст.), як також рідкісних документів і експонатів. Між ними – слов'янська граматика, написана в 1643 році Іваном Ужевичем, студентом теології Паризької Академії, є рідкісний медальйон Белзької Божої Матері з 1882 року, як також ікона Києво-Печерської Успенської Лаври.

Є також „Грамота Прав Людини для України" видана польським урядом в 1863 році. До рідкісних документів належать: мапи Давнього Перемишля (1321 р.), Козацьких земель (1635 р.), старовинного Львова (1526 р.) і мапа українських козаків, видана в 1674 році французьким географом. Зберігається тут документ з оригінальним підписом Михайла Грушевського.

Будинок українського музею у Дітройті

Між цікавими виданнями є св. Літургія, писана старослов'янською мовою і підписана Митрополитом Андреєм Шептицьким, Кардиналом Йосифом Сліпим. З українських визвольних змагань зберігається рідкісний документ і шабля. Є фотографія американських вояків українського походження – це окремий відділ американського війська „Чорноморська Січ" з українською командою (1937 р.) Тут містяться оригінальні документи часів Карпатської України.

Музей має цінну експозицію філателії – в пошану Патріярхові Сліпому, є тут скульптура Тараса Шевченка – твір мистця Михайла Дмитренка. Музей у Ворені багатий художньою керамікою, різьбою і олійними картинами. Є тут два портрети в'язнів польських і більшовицьких тюрем – Михайла Сороки і Юрія Шухевича, створених В. Дужинським у ГУЛаґ-у, Мордовія, в 1965-66 роках. Слід також згадати, що Остап та Ірена Захаркови спонзорували для музею у Ворені габльотки з цінними історичними документами, вишивками, керамікою і різьбою для увічнення пам'яті про роди Стельмахів і Захаркових.

Вартість матеріялів музею просто таки вийняткова, її неможливо оцінити. Завдячуючи українцям, зокрема професорові Вірі Андрушків, д-рові Олександрові Серафимові, д-рові Павлові Джулю та Ірені Захарків, ми з великою приємністю ознайомилися зі скарбами музею історії. Схиляємось перед тими, хто з такою любов'ю створив це все.

Для тих, кого зацікавить ця розповідь: музей відкритий для відвідин по суботах – з 9-ої до 11-ої год. ранку, і в неділі – з 12-ої до 2-ої по полудні.

Адреса: **11756 Charest St., Detroit, MI 48212.**

Марія і Володимир Гайди

Бібліотекарі готуються до конференції

ВАШІНҐТОН, ДК. – Цьогорічна зустріч Українського Бібліотекарського Товариства Америки (УБТА) відбудеться в п'ятницю, 25 червня, над Потомаком, в готелі „Гаят Рідженсі Кристал Сити", в Арлінґтоні, Вірджинія. Це одна з багатьох конференцій українських професійних та громадських організацій, що відбудуться рівночасно від 23 до 27 червня.

Вступне слово виголосить мґр. Юрій Добчанський, голова УБТА. Доповіді виголосять: Алетта Вотергавс, Дослідницька Служба Конґресу, „Програма бібліотечної та інформаційної допомоги Верховній Раді України від 1993 до 1996 років"; Линн Е. Брукс, Служба Інформаційної Технології Бібліотеки Конґресу, „Цифрове сканування бібліотечних колекцій" та огляд недавньої бібліотечної конференції „Крим-99"; о. д-р Андрій Т. Онуферко, Інститут Східньохристиянських студій ім. Митрополита Андрея Шептицького в Оттаві, „Українські богословські бібліотеки в Північній Америці", та мґр. Арета Витанович-Галібей, Український Національний Музей в Чикаґо, „Бібліотека і архіви Українського Національного Музею в Чикаґо".

Після спільного обіду відбудеться сесія, присвячена таким темам: переоцінка цілей Бібліотекарського Товариства; відновлення діяльности Товариства; встановлення груп спеціяльних напрямків; прийняття стандартів зв'язку; приєднання нових членів; співпраця та професійні зв'язки з Україною. Заплянувано також дискусію на тему північно-американських українських академічних, наукових, рідношкільних, громадських та парафіяльних бібліотек, україніки на Інтернеті, музейних збірок та спеціяльних колекцій.

Як неприбуткова організація, що не підлягає оподаткуванню, УБТА сприяє розвиткові українських бібліотек та бібліотекарства. Створене ще в 1961 році, Товариство від кінця 80-их років донедавна пережило період занепаду. Його діяльність відновлено в 1997 році під час 16-ої річної конференції на українські теми в Ілинойському університеті в Урбані. Тоді вибрано нову управу і розширено коло електронного зв'язку (листсерв) між членами. У 1998 році під час річного з'їзду Американської Бібліотекарської Асоціяції влаштовано в Бібліотеці Конґресу зустріч для українських бібліотекарів. Зголошення до участи приймаються до 20 червня. Реєстрація на місці щодня від год. 8-ої ранку. Детальну інформацію про бібліотекарську та інші конференції можна набути телефонічно (**1(888)-798-6262**) або на вебсторінці (**„www. brama. com/conference 99"**).

Зв'язатися з Українським Бібліотекарським Товариством можна електронною поштою: **„Jdob@-loc.gov"** або через листсерв **„www, brama. com. / lists/ biblioteka"**. Відвідайте вебсторінку УБТА: **„www. brama. com / ulaa /"**.

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ

Верховина, Ґлен Спей, Нью-Йорк

під керівництвом

РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

„WORKSHOP" від 27 червня — 18 липня 1999 р.
для заавансованих танцюристів віком від 16-го року життя.

ТАБІР ДЛЯ МОЛОДІ від 25 липня — 7 серпня 1999 р.
для танцюристів віком від 7 — 16-го року життя.

В програмі українські народні танці, балет та характерні танці

По інформації прошу зголошуватися:
РОМА ПРИЙМА БОГАЧЕВСЬКА
523 E. 14 St., Apt. 3B, New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 677-7187

Концерти Анатолія Солов'яненка у США

Уточнюємо дати:

19 червня (субота) – Бафало, Н. Й., 3275 Elmwood Ave., Kenmore – о 6-ій год.;
20 червня (неділя) – Рочестер, Н. Й., 940 Ridge Rd. E – о 5-ій год.;
4 липня (неділя) – Гантер, Н. Й., Ґражда.

Air Ukraine UZBEKISTAN airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"
ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНГ-767-300

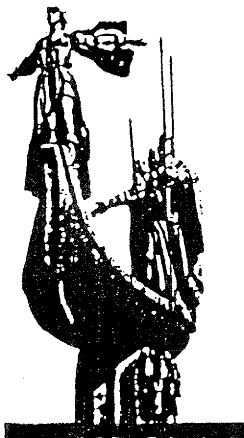
У ВІВТІРКИ, П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ
з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:
"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 *(бюро)*
1-212-245-1005 *(резервування квитків)*
1-800-820-2891 *(вантажі)*
1-718-244-0251 *(вантажі, факс)*

Diaspora ENTERPRISES

For lowest airfares call
215-567-1328

LVIV/Khmelnytsky
TERNOPIL/Pochaiv
VINNYTSIA UMAN
ODESA KYIV
June 8 - 20 **$2100**

KYIV/Cherkasy POLTAVA DNIPRRO CRUISE
Kaniv Kremenchuk
Sevastopol/Bakhchisarai
Yalta Odesa
Aug. 22 - Sept. 9 **$3380**

KYIV POLTAVA
ZAPORIZHIA/Khortysia
ODESA LVIV
TERNOPIL/Pochaiv
July 23 - Aug. 8 **$2695**

INDEPENDENCE TOUR
Lviv Iv. FRANKIVSK/ Yaremche
ODESA Symferopol/ Bakhchisarai
YALTA KYIV/Kaniv
Aug. 13 - 17 **$2550**
Aug. 22 - Sept. 5 **$2450**

PLEASE CALL FOR TOUR BROCHURE: 1-800-487-5324

ПОЛАГОДЖУЄМО по НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ
авіаквитки на/з України, візи, запрошення, вотелі
ТУРИ, КРУЇЗИ, авіаквитки на всі сторони світу.

УВАГА!!!!

DIASPORA пожертвує від кожного двостороннього квитка $10.00 (від односторонного $5.00) на українські церковні, громадські, молодечі, жіночі, наукові та освітньо-культурні організації.

220 South 20th St., Philadelphia, PA 19103

Кілька думок, навіяних фільмом „Вогнем і Мечем"

Не можу не висловити своєї подяки Юрієві Шевчукові за його надзвичайно цікаву, багату описами кадрів, змісту, акторської праці, а навіть історичними даними – рецензію на польський фільм „Вогнем і мечем", за одноіменним романом Генрика Сенкевича. Та рецензія була друкована в „Свободі" з 7 травня ц.р., а показ фільму відбувся в Нью-Йорку між 1-18 травня. Саме завдяки рецензії Ю. Шевчука мала я змогу, як і багато інших українських глядачів, побачити цей фільм, що справляє незабутнє враження... Режисер фільму Єжи Гофман – не тільки великий мистець, а й шляхетна людина, – в своєму інтерв'ю Ю. Шевчукові сказав: „Я був би злочинцем, якби намагався викопати томагавк війни між Польщею та Україною". Подяка ж йому за це!

„Вогнем і мечем" зроблений з такою мистецькою силою, що інколи здається, ніби ти не глядач, а учасник тих подій. Часом романтичних – кадри з Богуном, Геленою Курцевичівною та Яном Скшетуським, а часом страшних аж до тремту в тілі: повішені селяни, порізані, закривавлені тіла українців, поляків, татар... коли реалізм оголений докраю...

Великою насолодою було чути українську мову, пісні, мелодії (особливо пісню „Чабан" – (Ой на горі, на горі, чабан вівці зганяє), що, як музичне тло, супроводять фільм і надають йому романтичного забарвлення. Пісня у виконанні Богуна „Ой чий то кінь стоїть", козацька „Наливайте, браття, кришталеві чари", та, що її співають козаки на човні, пливучи Дніпром широким, як те море... – „Ой не пугай, пугаченьку" – ті пісні не тільки торкаються вашого серця, а лишаються в ньому і після того, як гасне світло кіноекрану.

Надзвичайної сили кадри (а скільки ж там праці було режисерської!), в яких показано бій під Жовтими Водами. Ось їде на конях польське військо, пишно вдягнене, з найкращою на ті часи зброєю в руках, зі списами „мальованими", а йому назустріч не їде, а йде пішки стіна українських козаків, часто зі зброєю саморобною, у сірих полотняних сорочках, що їх вітер степовий розвіває... Ідуть вони твердим кроком, з незламною волею захищати землю рідну не тільки зброєю, а й життям власним. Хочеться відійти від теми і запитати тих українців, що сьогодні землю українську не стільки захищають, скільки обкрадають, гроші за кордон вивозячи : „Де ж ваша совість? Може, все-таки пошукали б за нею?"

І ще постає болюче питання: де ж наші Єжи Гофмани, де наші Довженки, щоб нам про славу козацьку нагадали? Нехай неможливим є сьогодні зреалізувати постановку фільму на такому рівні, як „Вогнем і мечем" з огляду на брак фінансів, це правда. Але ж маємо вже вісім років незалежну Україну, і про славне минуле її можна було б згадати краще, як досі. Це ж сьогодні уже можна... Це колись не можна було. Ось приклад: мій батько, актор-режисер Олекса Остапович Ходимчук, був розстріляний в Києві 1938 року за такі „злочини", названі в „Обвінітельном акте" НКВД (цитую в перекладі з російської мови): „Ставив ідеологічно невитримані п'єси. Проводив підривну націоналістичну діяльність в галузі радянського мистецтва... Намагався включати в репертуар п'єси націоналістичного спрямовання, як, наприклад, „Маруся Богуславка", „Маруся Чурай" та ін., при тому намагався оформлювати їх в оцінці націоналістичного духа". Думаю, що коментарі тут зайві... Отже, це було колись. А як тепер? З болем в серці читаємо в газеті „Міст", № 18 (28 травня – 3 червня 1999): „Л. Танюк, відомий в Україні і поза її межами театральний діяч, режисер, політик, нині очолює Комітет з питань культури у Верховній Раді. Його спроби бодай щось змінити в політиці кучмівського апарату в питаннях культури наштовхуються на шалений спротив чиновництва, яке жодних змін не хоче. (Далі слова Танюка)... В тому, що сталося з Україною, винна не незалежність. Тобто не ідея, а її втілення. ...Найнижче в тому, що сталося з Україною, полягає в тому, що злочинна номенклатура, усі ці вчорашні директори... з великим гаманцем на тому місці, де в нормальних людей знаходиться душа, використали святі символи України. Вони натягли на себе тоги борців за Україну". І це не колись, а це сьогодні. Тяжко повірити.

На закінчення хочеться пригадати Шевчукове: „Як не парадоксально, але в сенсі мови і культури польський фільм „Вогнем і мечем" чи не найбільш „український" з усіх фільмів, які за останні кілька років можна було подивитися тут, у Сполучених Штатах". А може не тільки тут, може й на Україні? Було б більш, ніж парадоксально...

Цікаво, як сприйматиме фільм сьогоднішній глядач в Україні? Думаю, що назагал із захопленням. Не тільки тому, що фільм „Вогнем і мечем" є великої мистецької вартости, вагоме досягнення світового кіномистецтва, а ще й тому, що в ньому бере участь Україна і славою своєю, і мовою своєю, і піснями своїми, у світі найкращими.

Діма Комілевська

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Для юнацтва у віці 6-18 років життя (дівчата і хлопці)
Професійні інструктори, учителі і досвідчені опікуни

Оселя УБС „Верховина" — Ґлен Спей, Н. Й.
Від: **25-го липня до 21-го серпня 1999 р.**

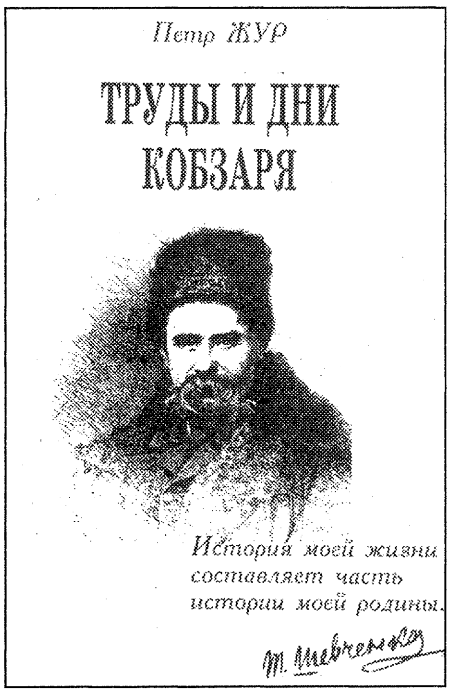
КОПАНИЙ М'ЯЧ • ВІДБИВАНКА • ТЕНІС • ПЛАВАННЯ
ФАХОВІ та ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ й ОПІКУНИ

По інформації і аплікації писати:

UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue ❖ Newark, N.J. 07106

НОВІ ВИДАННЯ

День за днем із Шевченком

Відомий шевченкознавець Петро Жур, дослідник життя Тараса Шевченка в Санкт-Петербурзі і Україні, лавреат Шевченківської премії, автор книг "Шевченківський Петербург", "Літо перше", "Дума про вогонь", "Третя зустріч", "Шевченківський Київ", видав в Росії нову книжку "Труди і дні Кобзаря".

Це – записана день за днем хроніка творчого життя поета. Книжка починається з історії місцевости, де народився і зростав Тарас, хроніки життя його роду. Далі йде запис про його народження в метричній книзі, опис хати батьків, навіть дерев біля неї. Потім з такою ж докладністю автор веде нас з року в рік, від села до села, від міста до міста разом з Шевченком, досліджуючи його радощі і печалі, зустрічі і прощання. Книга вийшла російською мовою за Федеральною цільовою програмою книговидавництва Росії у видавництві "Люберецька газета". Її обсяг 568 сторінок, наклад – 5 тисяч примірників. Початок кожного розділу ілюстрований малюнками Шевченка, світлинами, уривками з творів Кобзаря, Максима Рильського.

У книзі наведено багато фактів, які раніше не були відомі навіть численним шевченкознавцям, але уточнені й звірені з першоджерелами, що надає книзі рангу академічної. Директор видавництва Василь Перчук вмістив на початку також слово про автора, його багаторічну копітку працю. Ледве 18-річним юнаком Шевченко, який був "першим рисувальником" артілі Ширяєва, разом з академіком Медічі, художниками Ріхтером, Соловйовим та іншими розмальовував інтер'єри Синоду і Сенату Росії. Тоді ж він написав портрет Павла Енгельґардта. Петро Жур розшукав в царських архівах справу "Про доставлення грошей за квитки льотереї, що розігрувалась в покоях імператорської родини", з якої видно, що царська рідня не поспішала повністю віддати заявлені гроші на викуп Шевченка. Довелося художникові П. Бикову зробити копію з портрета В. Жуковського і розіграти її в "домашньому колі".

Влітку 1840 року Шевченко малював куточки Смоленського цвинтаря, на якому його поховають через 21 рік. Коли в 1847 році заарештуваного Шевченка перевозили до Петербургу, він мав такий життєрадісний вигляд, що доглядач поштової станції засумнівався, хто з подорожніх – арештант, а хто – охоронник. Олексієві Петрову, який доніс на Шевченка, видали 550 рублів сріблом грошової нагороди, а його матері, вдові жандарма, подвоїли розмір пенсії. Начальник жандармського управління Орлов поклопотався, щоб Петрову дали змогу закінчити освіту, бо "навчальне начальство через осудження його доносу утруднюватиме його навчання та іспити".

Після заслання жандарми погодились на проживання Шевченка в столичній Академії мистецтв з тієї причини, що тут було легше наглядати за його поведінкою. Про це було видано довідку для доповіді цареві.

У Петербурзі було багато охочих мати портрет Шевченка, і М. Лазаревський замовив відразу 50 фоторепродукцій, щоб від їх продажу здобути Шевченкові гроші на квиток з Нижнього Новгороду до Петербургу.

Хвилюючою була зустріч Шевченка зріднею в Кирилівці. Братова дружина Палажка вийшла на поріг, щоб подивитися, хто це прийшов, гість стоїть мовчки, а згодом питає: "Не впізнаєш, Палажко?" При другому арешті Шевченка приятелі, прощаючись з ним біля Микитиної гори між Черкасами і Мошнами, попросили сказати щось на прощання. Шевченко процитував слова пісні:

Через гору Микитину
Ведуть Варку підтикану.
Где Варка, репетує,
Ніхто Варку не рятує.

Коли Тарас Шевченко помер, більшість духовенства в Україні не хотіла правити Панахиди, бо покійний був політичним засланцем. Усе ж були церкви, де вшанували пам'ять поета. В Петербурзі прощання з покійним було велелюдним, про нього багато писала столична преса.

У нинішньому Петербурзі поява книжки Петра Жура про Тараса Шевченка зустрінута прихильно. Видання її державною, російською мовою дозволить широкому колу читачів ближче пізнати великого українського поета.

Чим більше в Росії знатимуть про Україну, тим більше матимуть пошани до боротьби українського народу за власне місце під сонцем.

Л.Х.

д-р РОМАН і ЗУЗАННА САПОВИЧ
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
128 E. Crocus Rd. • Wildwood Crest, N. J. 08260
Phone: (609) 522-3348

Портрет України...

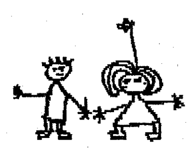
(Закінчення зі стор. 1)

во в слово був повторений Росією; повна мовчанка преси щодо позитивних змін й ініціятив в Україні, як наприклад, успішне завершення місії Організації з безпеки і співпраці в Европі (ОБСЕ), що працювала над кримським питанням і про яке міністер Борис Тарасюк детально розповідав в прес-клюбі НАТО в присутності численних журналістів; або зміна інвестиційного клімату, який цього року збільшився на 30 відсотків; або останнє рішення ради директорів МВФ без серйозних зауважень в бік України – та інші серйозні справи, які у випадку інших країн є темою американських газет, радіо і телебачення, тільки не України. Натомість, сказав посол Бутейко, свідомо чи несвідомо, але послідовно і вперто вибудовується негативний імідж України, що шкодить нашій державі всебічно, а особливо в налагодженні торговельних та інших зв'язків.

Антон Бутейко зізнався, що його це явище дуже хвилює і як посла, і як людину, йому іноді важко дати об'єктивну оцінку, а ще важче змінити стан речей, хоча в численних офіційних і неофіційних зустрічах з представниками різних країн та з пресою він робить все можливе, щоб дати реальний образ України. А він складається, всі ми знаємо, не тільки з негативів. Зв'язки журналістів і їх можливості в передачі інформації інші, ніж в урядових працівників, сказав А. Бутейко. І хоча наша преса в Америці переважно україномовна, але й тут можна знайти сфери впливу. Посол навів приклади, коли американці українського походження їдуть в Україну приватно чи з бізнесу, а повертаються переповнені лише негативними враженнями. Звичайно, Україна – не рай, і живемо ми в не в часі комуністичної пропаганди, та й преса зазвичай діє за принципом, що увагу читача привертають сенсації. Однак, сказав, Бутейко, засоби масової інформації мають велечезну силу впливу на маси. Тому він і організував цю зустріч з діяспорними редакторами, щоб просити їх спрямувати цю силу на створення кращого іміджу України.

У зустрічі в Посольстві взяли участь Марта Богачевська-Хом'як – член редколегії журналу "Наше життя", Раїса Галешко – головний редактор газети "Свобода", Роман Лужецький – редактор газети "Америка", Михайло Савків – голова УНІС, Юрій Саєвич – кореспондент телепрограми "Вікно в Америку", а також працівники Посольства – радник Наталя Зарудна, другий секретар Генадій Надоленко, консул Валерій Гребенюк, голова Торговельно-економічної місії Ярослав Войтко.

Р.Г.

HELP US HELP THE CHILDREN ❑ AIDONS LES ENFANTS ❑ ПРИЯТЕЛІ ДІТЕЙ

ДОПОМОЖІТЬ НАМ ВЗЯТИ СИРОТУ НА ТАБІР

Вже майже 7 років *Приятелі Дітей* при Канадському Фонді Дітей Чорнобиля особисто розвозять гуманітарну допомогу по сиротинцях в Україні. До сьогодні ми проїхали понад 145,000 км. по всій Україні, піклуючись 185-ма дитячими сирітськими установами. Додатково до гуманітарної допомоги, яка включає медикаменти, одяг, взуття та навчальні матеріяли, *Приятелі Дітей* працюють з дітьми-сиротами у літніх таборах в українських Карпатах. Літні табори організовуються з метою виплекання у дітей самоповаги, самовпевнености та свідомості володіти своїм життям та своєю долею. За останні 4 роки 1000 сиріт мали нагоду побувати у Ворохті. Цього року ми організовуємо табір для 300 дітей-сиріт, яки приймуть участь в програмі „**Козаки XXI століття**". Ця програма допоможе далі розвивати розуміння української історії та культури та заохочувати дітей бути гордими українцями.

Тому, звертаємося до Вас з проханням допомогти нам взяти одну сироту на табір у Ворохту, Ів. Франківської обл. Це лише коштує $150.00 для однієї дитини. Сюди вже входить транспортація до табору, житло, триразове харчування на день, нове взуття, шкарпетки, шапка, футболка, штани, рушники, предмети гігієни такі, як зубна паста і шампунь, та багато інших речей для кожної дитини. Якщо Ви подаруєте $50.00, то маєте нагоду **отримати:** сертифікат, який засвідчує Ваше спонсорство, фотографію дитини, яку Ви підтримали та лист подяки разом з посвідкою про звільнення від податку.

ТАК, Я ХОЧУ ДОПОМОГТИ ВЗЯТИ СИРОТУ НА ТАБІР:

Ім'я ______________________________

Адреса ______________________________

Поштовий код ____________ Тел. ( ) ______________________

Я бажаю подарувати:

$50.00 $100.00 $150.00 $200.00 $500.00 $1,000.00 other ______

Просимо чеки виписувати на Help Us Help The Children,–CCCF та відсилати за адресою:

2118-A BLOOR ST. W., SUITE 200, TORONTO, ONTARIO, CANADA M6P 1A5

❑ CHARITABLE REG. NO. 0877332-03 BUS. REG. NO.13690 9538 RR 0001

або прошу зняти гроші з моєї кредитової картки (підкресліть):
MASTER CARD VISA AMEX

Сума ________ Термін картки __________ № картки ____________

Ім'я, яке є на картці ____________________ Підпис ______________

Посвідка про звільнення від податку буде виписана в Канаді або США. Якщо у Вас є будь-які запитання, просимо дзвонити нам тел.: (416) 604-4611 або факс: (416) 604-1688.

Також можна висилати нам E-mail: director@chornobyl.ca або cccf@idirect.com

Книга - варта признання

Із відродженням української незалежности відроджується і наше минуле – без заборон, пропущень і перекручень. Хоч яка матеріяльна скрута, появляються щораз книги, які висвітлюють події чи постаті нашого минулого та допомагають їм служити добрим сучасним ділам та задумам.

До таких книг належить видання „Приватна дівоча гімназія „Рідної Школи" Українського Педагогічного Товариства, імені Іллі та Іванни Кокорудзів у Львові". Працював над появою книжки комітет гімназисток, складений із колишніх „кокорудзянок" (як їх жартом називали), які сьогодні проживають по обидва боки океану.

Між ними слід у першу чергу згадати покійну вже д-р Теодозію Клюфас-Савицьку, а з львівського боку – д-ра Стефанію Юсько і д-ра Оксану Тузяк. У списку редакційної колегії бачимо письменницю зі Львова Ніну Бічую та довголітню редакторку журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя" Уляну Любович.

Історія гімназії йшла нога в ногу зі змаганнями „Рідної Школи", переходячи від свого заснування у 1923 році (ще тоді як „Дівочих гімназійних Курсів УПТ) через трудний процес здобуття „права прилюдности", через поневіряння в різних невідповідних приміщеннях, аж до щасливої хвилини, коли директор Ілля Кокорудз та його дружина Іванна вибудували для гімназії власний будинок при вулиці Моджеєвської ч. 9. Тоді гімназія стала повноправною.

У книзі подалі біографії директорів та вчителів, спомини колишніх учениць. Список колишніх гімназисток вміщає 1,800 прізвищ, а також широку вкладку зі світлинами і цілий ряд листів, постанов та інших документів. Хто мав коли-небудь справу з редакторською й видавничою справою, той може собі легко уявити, який це величезний обсяг праці. У висліді маємо прекрасну пам'ятку всі, хто був пов'язаний з гімназією.

Сьогоднішні вихованки гімназії ім. Іллі та Іванни Кокорудзів мають свій „духовий родовід", реєстр своїх традицій. А традиції ці славні. Із мурів гімназії вийшло кілька поеток: Віра Вовк, Ліда Палій, Міра Гармаш, згадані вже письменниці, Н. Бічуя та У. Любович, Леся Храплива-Щур багато високого рівня професіоналісток, чимало героїнь та мучениць за нашу національну правду. Досить згадати Наталку Винників, Богданку Світлик (Марію Дмитренко), Галю Столяр, Надю Романів, Ірину і Леоніду Сеник...

Книга-збірник удокументувала право гімназії на відродження не лише її українськости, але й усіх найкращих гімназійних звичаїв і традицій, які є незвичайно вартісними складниками виховного процесу, закріплюючи у пам'яті майбутніх поколінь імена, яких забувати не можна. З російської середньої школи ч. 5 гімназія стала знову такою, як була, і навіть чужа назва вулиці, що на ній став будинок дістала сьогодні почесне ім'я – вулиця І. й І. Кокорудзів.

Книжку можна набути в книгарні **„Сурма", 11 E7th St., New York, N. Y. 10003, tel.: (212) 477-0729** або в Канаді у **Ukrainian Book Store, 10215 97 St., Edmonton AB T5J 2N9, Tel.: (780) 422-4255.**

Леся Храплива-Щур

„Українському Історикові" - 35

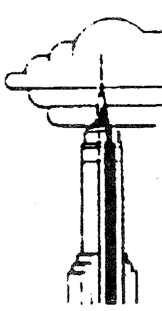
Для нас, істориків, це близька серцю дата – 35-ліття „Українського Історика", єдиного в діяспорі науково-історичного журналу, що його видає Українське Історичне Товариство. Якраз на днях появився 138-ий, ювілейний, том згаданого журналу, засновником і головним редактором якого є наш відомий вчений, дослідник проф. д-р Любомир Винар. 35 років – це нібито невеликий відтинок часу, насправді ж видавання наукового журналу в діяспорних умовах вимагає вийняткового ідеалізму, самовідданости на полі змагань за перемогу української історичної правди, готовности жертвувати особистими і родинними справами, недосипати ночей за редакторською й технічною працею, вимагає вміння організувати автуру з фахових істориків і долідників допоміжних диципплін українознавства, не згадуючи вже про потребу здобувати фінансові засоби. Словом, праця вимагає покликання.

В даному випадку говорити про „Українського Історика" – це передусім мати на увазі його засновника й головного редактора.Любомир Винар – не лише автор численних наукових праць і один з найвидатніших (якщо не найвидатніший!) грушевськознавців, але також творець української історичної науки в діяспорі. Коли совєтська історична псевдонаука замовчувала й фальшувала українську національну історію, „Український Історик" стояв в авангарді змагань за правдиву українську історіографію і був сіллю в очах російсько-совєтських чинників та їхніх поплентачів в Україні. Совєтські „історики" не раз шельмували головного редактора „Українського Історика" як „націоналістично-буржуазного ворога народу", того народу, який вони самі катували й винищували організованим голодом.

Сьогодні УІТ має свої клітини й представництва і в Україні. По кількасот примірників „Українського Історика" одержують українські університети, бібліотеки, окремі історики, причому безплатно, бо ніхто в Україні не може заплатити кілька десятків долярів за журнал. До того треба ще додати значні кошти за поштову пересилку. А УІТ не має великих фондів. Наші надії – на допомогу зі сторони патріотичної громади, якій не байдужа справа національно-історичної метрики нашого народу, конечної для його ідентичности „у народів вольних колі", як сказав Великий Каменяр у свому заспіві до поеми „Мойсей". Надіємося на фінансову підтримку від української громади США і Канади. Станьмо правдивими будівничими української історичної науки.

Пожертви і передплати 60 дол. треба висилати на таку адресу: **The Ukrainian Historian P. O. Box 312, Kent, ONIO 44240 USA.**

Д-р Олександер Домбровський

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

ГОЛОВНА УПРАВА
УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА

повідомляє, що

ТРИ-ТИЖНЕВІ ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВІ ТАБОРИ УЗХ

на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.

для дітей і молоді у віці 7 до 14 року життя

розпічнуться

в неділю 11 липня 1999 року

Тижнева оплата –120 дол., а реєстраційна оплата – 25 дол. одноразово.

Зголошення до липня на телефони:

1-610-623-2309 до Володимири Кавки
1-215-235-3709 до Уляни Процюк

Листи слати на адресу:

Wolodymyra Kawka, 2415 Devon Lane, Drexel Hill, PA. 19026-1001

„Пусти мене мати до табору, до сонця, до волі, до простору..."

Вестерн Юніон –
це як передати гроші особисто.

Тільки Вестерн Юніон, з досвідом 126 років, може переслати Ваші гроші зі ЗСА в Україну безпечно та через кілька хвилин.

За дальшими інформаціями телефонуйте

1-800-325-6000

Наш Web site: **westernunion.com**

© WesternUnion

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

The fastest way to send money worldwide SM

СПОРТ

В УКРАЇНІ

Київське „Динамо" здобуло Чашу України

Футбольна команда „Динамо" Київ подвоїла свої досягнення в цьогорічному футбольному сезоні, коли до перемоги в чемпіонаті Вищої професійної футбольної ліги здобула Чашу України.

У фінальній зустрічі з львівською командою „Карпати" київські футболісти здобули переконливу перемогу, вислідом – 3:0. Два голі забив Андрій Шевченко, третього – білоруський леґіонер Белкевич.

На цих змаганнях було встановлено два рекорди в іграх за Чашу України: вперше змагання проходили в присутності понад 71 тисячі глядачів, і – теж вперше – в таких змаганнях здобуто перемогу з різницею три голі.

Не зважаючи на поразку, львівські „Карпати", як фіналіст Чаші України, змагатимуться за Чашу Европи.

В ДІЯСПОРІ

Футбольний турнір до 75-річчя УСВТ „Ч.Січ"

3-4 липня ц. р., на площі оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Нью-Йорк, відбудеться футбольний турнір з нагоди 75-річчя УСВТ „Чорноморська Січ", на який запрошені команди УСО „Тризуб", Філядельфія; УСК Нью-Йорк; УСТ „Львів", Клівленд; УСТ „Черник", Дітройт; СК СУМ „Крилаті", Йонкерс; СТ „Україна", Торонто і СТ „Україна", Монтреаль. Учасникам турніру буде команда „Ч. Січ". Змагання турніру проходитимуть за круговою системою. Від числа здобутих точок залежатиме, які з команд-учасниць турніру здобудуть нагороди за три перші місця. Ігри судитимуть офіційні судді-українці з Американської Футбольної Федерації. Крім футбольних змагань, будуть влаштовані розважальні імпрези з нагоди Дня незалежности США, в яких візьмуть участь учасниці танцювального табору Роми Приймм-Богачевської, які саме готуються до чергового Фестивалю молоді на оселі „Верховина".

Футбольний Чемпіонат Европи – 2000

Після перемоги над командою Андори збірна команда України значно зміцнила своє становище в четвертій відбірковій групі Чемпіонату Европи-2000. Раніше вона мала однаковий результат з командою Франції, котра, програвши Росії, перейшла на третє місце. На друге місце вийшли футболісти Ісляндії.

Минулої середи відбувся останній літній тур футбольних поєдинків, в якому грали команди: Росія – Ісляндія (в Москві), Вірменія – Україна (в Єревані), Андора – Франція (в Барсельоні).

Команда України зіграла внічию: 0:0. Забити ґоля мав шанс Андрій Шевченко, але пробив м'яч просто до рук воротаря. В наступному сезоні Андрій Шевченко має перейти до команди Міляну в Італії.

Тепер Україна має 15 пунктів. Франція виграла у Андори (1:0) і знову повернулася на друге місце в таблиці. За нею йде Ісляндія, яка програла Росії (0:1).

Наступна гра української збірної – з Францією в Києві 4 вересня.

Велика біда ледь не сталася з командою України при поверненні з Єревану. На літаку Ту-154 після злету загорівся і вибухнув один з двигунів. Разом з гравцями національної збірної летіли також молодіжна збірна, тренери і провідники команд, офіційні особи. Нещастя не сталося, усі пасажири були евакуйовані з літака і через 10 годин продовжили подорож до Києва.

Українська діяспорна Олімпіяда-2000

На пропозицію УСО „Тризуб", Філядельфія, провід Української Спортової Централі Америки і Канади одноголосно ухвалив надати свій патронат Українській діяспорній Олімпіяді-2000, що її з нагоди свого 50-річчя вирішив влаштувати цей осередок.

Ігри Олімпіяди пройдуть 1–4 липня 2000 року на спортивних площах „Тризубівки" та сусідньої середньої школи в Горшамі, Пенсильванія.

Проводитимуться змагання з копаного м'яча, відбиванки, плавання, тенісу, ґольфу, шахів та легкої атлетики (тільки з бігу на 100, 200, 400 і 1,500 метрів). Крім спортивних змагань, будуть влаштовані розваги, співи і танці, бенкет і олімпійська танцювальна забава.

Комітет ігор запросить на свято спортсменів – гостей з України. Варто нагадати, що в попередній Другій Українській спортивній Олімпіяді, що відбулася у Філядельфії в 1988 році, взяло участь близько 700 спортсменів з усіх українських спортових осередків США і Канади.

Місце А.Медведєва у світовому тенісі

Асоціяція з тенісу оприлюднила оцінки кращих гравців світу. Після участи в чемпіонаті Франції український тенісист Андрій Медведєв перейшов в цій скалі з 100-го місця на 30-те. Американець Андре Агасі, який переміг Медведєва у фіналі цього турніру, в оцінках "стрибнув" на десять позицій і займає четверте місце. На першому місці – росіянин Євгеній Кафельніков.

У вісімці кращих

Жіноча команда України з легкої атлетики на змаганнях першої ліги за Чашу Европи ввійшла до вищої ліги разом з командою Швеції. Змагання вищої ліги, в яких візьмуть участь 8 кращих команд, відбудуться 20 червня в Парижі. З першої ліги вибула чоловіча команда легкоатлетів Білорусі.

Український прапор – на Евересті

Група українських гімалаїстів в складі Владислава Терзиула і Василя Копитка з Одеси та Володимира Горбача з Києва 8 травня ц. р. піднялася на вершину (8848 метрів) Евересту, де встановила Державний прапор України. На жаль, при спуску з гори значно погіршилася метеорологічна обстановка, почалася велика буря, якою був зметений Василь Копитко. Його не вдалося відшукати.

„На визвольних стежках Европи"

У ВАТ „Книжкова друкарня наукової книги" в Києві, МП „Юніверс", вийшла друком книжка українського футболіста д-ра Миколи Дейчаківського „На визвольних стежках Европи". Автор докладно розповідає про свою активну участь в акціях ОУН в роки Другої світової війни на теренах західньої і східньої України, про службу зв'язкового закордонного представництва УГВР, пригадує свій прихід до спорту, участь автора в футбольних командах залежно від ситуації, що тоді існувала в Україні, розвиток українського футболу в діяспорі.

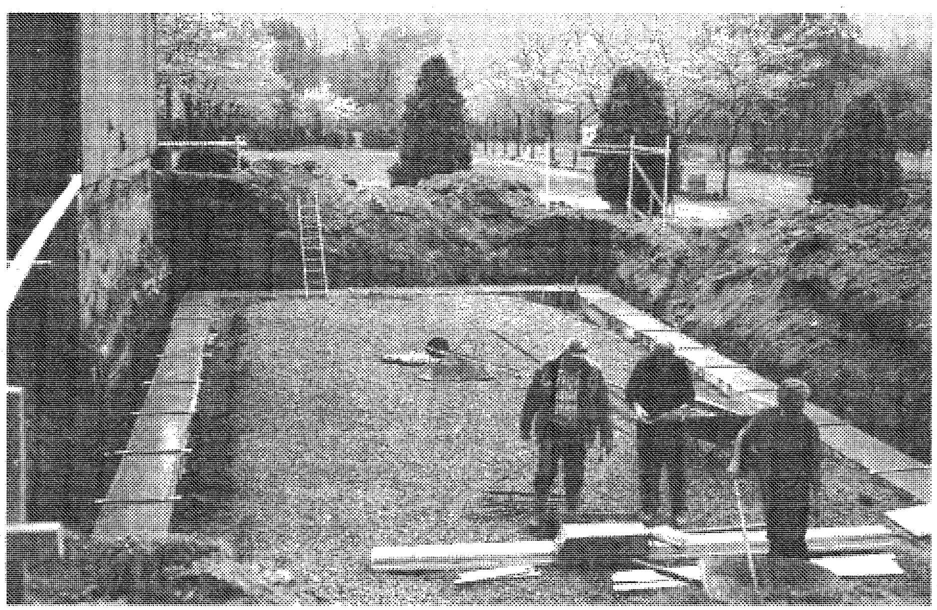
Д-р Микола Дейчаківський – патріот України. Він виховав трьох синів, які йдуть його стежками. Орест – маґістер політичних наук, співробітник Гельсінкської Комісії при Конгресі США, Юрій – лікар-кардіолог, колишній член редакції видавництва „Смолоскип", Микола – маґістер бізнесової адміністрації, від 1990 року працює в Києві секретарем Консультативно-дорадчої ради при Президії Верховної Ради України.

*Матеріяли про події спорту подав **Омелян Твардовський***

Календарець тенісових змагань –1999

3–4 липня	– УСЦАК-Схід, Союзівка
31 липня–1 серпня	– Подвійні ігри, Союзівка
4–6 вересня	– Першості УСЦАК, Союзівка
18–19 вересня	– КЛК, Союзівка
2–3 жовтня	– „Тризубівка"

Розпочалась перебудова УСО „Тризуб" у Філядельфії

Початок перебудови „Тризубівки".

На загальних зборах спортивного осередку „Тризуб" 21 березня ц. р. було вирішено негайно розпочати перебудову цього спортивного комплексу. Я звернувся до голови „Тризуба" інж. Ігоря Чижовича по деякі інформації щодо цієї перебудови. Він запропонував мені поїхати на „Тризубівку" і поговорити про це з керівником будівельних робіт Ярком Козаком, а також самому оглянути хід перебудови. Ось що я дізнався про проєкти тризубівської перебудови.

Головна заля для різних імпрез буде збільшена вдвоє і вміщуватиме понад 250 осіб при столиках. Під нею буде просторе приміщення залі для різних ігор, товариських зустрічей і засідань, а також телевізор, що транслюватиме українську програму через супутник зв'язку безпосередньо з України. На верхньому поверсі буде ресторан і бара, а далі ґардероба, телефони і туалети. З головної залі буде вихід на відкриту терасу, де стоятимуть столики і крісла для тих, хто бажатиме випити кави і помилуватися краєвидом.

Найважливішою проблемою є фінансування перебудови, кошти якої мають сягнути 150 тисяч долярів. Щасливим збігом обставин „Тризуб" має кількох відданих добровольців, які працюють на будові безкоштовно, а це, безперечно, заощаджує кільканадцять тисяч долярів. Це – В. Сімків, С. Абрам, М. Качанюк, Г. Долинський, Т. Козак, О. Ткач, Г. Гарматій та Г. Давид, який дбає про впорядкування оселі під час сезону. Велику допомогу подав нам американець, сусід „Тризубівки" – Т. Кольп.

Управа „Тризуба" плянує закінчити перебудову восени, щоб все було готове до намічених нею ювілейних імпрез на початку нового тисячоліття, коли ми відзначатимемо також 50-ліття заснування УСО „Тризуб". Управа „Тризуба" звернулась до нашої спортивної Централі УСЦАК з проханням надати нам спонзорство на влаштування на „Тризубівці" в липні ц. р. Української діяспорної Олімпіяди за участю спортивних товариств США і Канади. Крім перебудови

(Закінчення на стор. 23)

Ля Страда ...

(Закінчення зі стор. 12)

лено до сенаторів зі стейтів Нью-Джерзі, Нью-Йорку, Конектикату і Пенсильванії. До жінок – конґресменок Палати написано 56 листів; до жінок членів Сенату – 9 листів, до членів комісій закордонних справ і судівництва в Палаті – 82 листи, до членів Комісії закордонних справ в Сенаті – 18 листів.

Ці листи посилаються на законопроєкти, які недавно були внесені на розгляд в обох палатах Конґресу – в Сенаті і в Палаті Репрезентантів: сенатор Пол Велстон, демократ з Мінесоти, вніс законопроєкт ч. С 600, який називається „Акт охорони жінок і дітей від міжнародної торгівлі в 1999 році".

Конґресменка Люїз Слотер, демократка з Нью-Йорку (Рочестер), внесла в Палаті паралельний законопроєкт ч. Г 1238 (минулого року в обох палатах американського Конґресу внесено резолюцію про оборону жінок і дітей, але вона не була прийнята у двох палатах через міжпартійні чвари законодавців).

Як лише ті два законопроєкти перейдуть обидві палати Конґресу, тоді вони підуть до Президента для підпису, а по підписі – стануть законом Америки.

В тих законопроєктах пропонується виділити понад 60 мільйонів долярів на виявлення злочинів і боротьбу з організованими злочинцями, які займаються торгівлею жінками і дітьми.

Божена Ольшанівська

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ

— влаштовує —

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ УСЦАК-Схід

3 – 4 липня 1999 року
на **СОЮЗІВЦІ**

Реєстрація відбудеться 3 липня о год. 9-ій рано
Змагання починаються о год. 10-ій рано

Реєстраційна оплата:
юнійори – $10.00,
дорослі – $15.00

Провідник змагань: **ЮРІЙ САВЧАК**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

0.65 за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України. До вибору 99 взірців хусток! **А також фірмове шкіряне зимове взуття від $35.**

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free: 888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

Народні герої...

(Закінчення зі стор. 15)

лин Монро. А перед нею був Аль Капоне.Отже, канадський народний герой мусить грати гокей – і то надзвичайно. А решта само собою прийде. І канадці плачуть за своїм героєм, коли він сходить з вершка слави. Плачуть, бо молодість не вернеться.

І ще одна типово канадська риса – не кожний, хто має „харизму", є героєм. Знаємо канадців з „харизмою" немало. Згадати б наших прем'єр-міністрів Кретьєна, Малруні, чи прем'єра Квебку Бушарда.

Це наводить нас на роздуми про українських народних героїв. Український народ не дивиться на „харизму", а має свої критерії, яких ніхто ще не збагнув. Одне є незаперечне: український герой мусить трагічно загинути, щоб стати народним героєм. За життя такий „герой" – не народний герой.

Мали ми Леоніда Кравчука з „харизмою", і народ вдруге не вибрав його на Президента. І відразу його „харизма" щезла, як роса на сонці. Президент Кучма має велику „харизму": він гарно усміхається, приємний в розмові, грає на гітарі, співає дуети з своєю дружиною, але щось в тій „харизмі" бракує. Може, як би він загинув – не дай Боже – у катастрофі, як Чорновіл, то народ плакав би й за ним.

Чорновіл – це типовий український народний герой: він мав багато „харизми" (правда, зашвидко говорив, і це стояло йому на заваді, особливо серед глухуватих пенсіонерів, яких в Україні щось 12 чи 14 мільйонів), а його не вибрали на Президента. І його партія розкололася. А як загинув, народ плакав за ним, як колись за Морозенком – уся Україна плакала.

Чи це добре, чи зле? Мабуть, добре, бо досі на посмертних героях український народ набирає сили й енергії, і проіснував на Божому світі тисячі років. І навіть яничари й хохли його не „угробили", як Хрущов хотів „угробити" Америку. Так наші герої будуть посмертно панувати, – перефразовуючи Шевченка, – доки живуть в неньці-Україні люди.

Ро-Ко

ГАРАНТУЄМО НАЙШВИДШУ і НАЙЛІПШУ ОБСЛУГУ

Доставляємо в УКРАЇНУ, Білорусь, Молдову, Прибалтику, Росію, Узбекистан, Казахстан, Киргизстан та інші країни

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН

ДОЛЯРИ
Надійно і конфіденційно
Достава особисто в руки від 3 до 20 днів
Експрес 1-2 дня
20%OFF

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ
Великий вибір якісних продуктів з каталогу
Достава до рук від 1 до 4 тижнів

МІСТ MEEST
817 Pennsylvania Ave., Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 925-5525
Toll Free: 1-800-288-9949
Дзвоніть безкоштовно: 1-800-361-7345

ПАЧКИ В УКРАЇНУ 69¢/lb.
При пересилці через UPS - 79¢/lb.
Відправляємо контейнери щотижня
Гарантуємо найшвидшу і надійну доставу
Підбираємо пачки з кожної хати
Дзвоніть за наліпками UPS

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ! НАЙКРАЩА І НАЙШВИДША ОБСЛУГА ТІЛЬКИ У ФІРМІ МІСТ
ДЛЯ ЛІПШОЇ ОБСЛУГИ КЛІЄНТІВ МАЄМО ПОНАД 250 АҐЕНТІВ У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

За інформацією або аґентом у Вашій місцевості дзвоніть безкоштовно: 1-800-361-7345

Розпочалась перебудова...

(Закінчення зі стор. 21)

приміщень „Тризуба", закінчено й інші проєкти, пов'язані з майбутньою Олімпіядою. Вже встановлено освітлення на головній футбольній площі, де можна буде проводити змагання у вечірні години. До існуючих трьох футбольних грищ споруджено додатково ще дві менші футбольні площі для молоді „Тризуба". Не залишено поза увагою тенісові корти, відбиванкові площі.

Для повного виконання визначених управою „Тризуба" плянів, очевидно, потрібна фінансова допомога. Будівельна комісія „Тризуба" звернеться невдовзі до нашої патріотичної громади і фінансових установ з проханням про грошові пожертви для завершення наших проєктів. Ми віримо, що всі поставляться до цього заклику прихильно, бо це наша спільна справа.

Олександер Білик

З Постанов Архиєрейського Собору Української Православної Церкви Київського Патріархату від 14 травня 1999 року

Освячений Архиєрейський Собор, що з волі Божої зібрався у м. Києві, всебічно розглянувши насущні питання церковного життя,

Постановляє:

[...] 11. Закликати до миру та духовної єдності українську спільноту, яка на чужині протягом десятиліть боролася за українську державність і Автокефальну Українську Православну Церкву, а тому Українська Православна Церква Київського Патріархату не має морального права залишити без духовної опіки ті українські православні парафії в діаспорі, що з часу блаженної пам'яті Святійшого Патріаха Київського і Всієї України Мстислава перебувають під омофором Київського Патріархату і не бажають змінювати свого канонічного підпорядкування. Ми категорично відкидаємо звинувачення на адресу нашої Церкви у підтримці розділення в українській діаспорі, висловлені, зокрема, у "Відкритому листі" Постійної конференції українських православних єпископів поза межами України від 14 червня 1998 року. [...]

Підписи:

Патріарх Київський і Всієї Руси-України	ФІЛАРЕТ
Митрополит Львівський і Сокальський	АНДРІЙ
Митрополит Чернівецький і Буковинський	ДАНИЛО
Митрополит Луцький і Волинський	ЯКІВ
Митрополит Тернопільський і Бучацький	ВАСИЛІЙ
Архиєпископ Рівненський і Острозький	СЕРАФИМ
Архиєпископ Дніпропетровський і Криворізький	АДРІАН
Архиєпископ Миколаївський і Богоявленський	ВОЛОДИМИР
Архиєпископ Кіцманський і Заставнівський	ВАРЛААМ
Єпископ Білоцерківський	ОЛЕКСАНДР
Єпископ Вишгородський	ДАНИЇЛ
Єпископ Житомирський і Овруцький	ІЗЯСЛАВ
Єпископ Дрогобицький і Самбірський	ФЕОДОСІЙ
Єпископ Білгородський і Обоянський	ІОАСАФ
Єпископ Тернопільський і Кременецький	ІОВ
Єпископ Запорізький і Мелитопольський	ГРИГОРІЙ
Єпископ Сумський і Охтирський	ГЕРОНТІЙ
Єпископ Хмельницький і Кам'янець-Подільський	АНТОНІЙ
Єпископ Коломийський і Косівський	ІОАН
Єпископ Івано-Франківський і Галицький	ІОАСАФ
Єпископ Вінницький і Брацлавський	ПАНКРАТІЙ
Єпископ Чернігівський і Ніжинський	НИКОН
Єпископ Херсонський і Таврійський	ДАМІАН
Єпископ Одеський і Балтський	ІОАН
Єпископ Донецький і Луганський	ЮРІЙ
Член Вищої Церковної Ради	прот. Віталій Політило
Член Вищої Церковної Ради	прот. Борис Табачек
Член Вищої Церковної Ради	прот. Володимир Черпак
Член Вищої Церковної Ради	прот. Олександр Швець
Член Вищої Церковної Ради, Депутат Верховної Ради України	Іван Драч
Член Вищої Церковної Ради, Депутат Верховної Ради України	Василь Червоній
Член Вищої Церковної Ради	Микола Поровський
Член Вищої Церковної Ради	Олександр Гудима
Член Вищої Церковної Ради, Депутат Верховної Ради України	Павло Мовчан

По більше інформації, контактуватися:
The Very Rev. Stephan Posikiwsky, Adminstrator UOC-KP in USA
Протопресв. Стефан Посаківський, Адміністратор УПЦ-КП в США
3594 Berkeley Lane
Brunswick, OH 44212
Телефон: (330) 273-6238 ФАКС: (330) 220-7523

The Most Rev. MAKARIOS, Ruling Bishop
Orthodox Mission in Texas, UOC-KP
Високопреосвященніший МАКАРІОС, Правлячий Єпископ
Православна Місія в Тексасі, УПЦ-КП
3011 Roe Drive
Houston, TX 77087-2409
Телефон: (713) 645-0843 ФАКС: (713) 645-0104
Електонічна пошта (E-mail): monastery@net1.net

Заплачене Консисторією УПЦ-КП в Тексасі

XX століття: ПОДІЇ І ДАТИ

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

1915-ий рік:

7 травня – торпедовано пароплав „Лузітанія" з 2 тисячами осіб.

18 вересня – новий рекорд швидкості авта – 108 миль на годину.

25 листопада – в Атланті відроджено Ку-клукс-клан.

10 грудня – Форд Мотор Компанія випустила мільйонове авто.

Почався випуск тракторів Фордзон, аспірини, губної помади, встановлено трансконтинентальний телефонний зв'язок, впроваджено автомобільне таксі.

1916-ий рік:

16 серпня – США і Канада підписали трактат про охорону перелітних птахів.

24 жовтня – Генрі Форд встановив однакову з чоловіками оплату для працюючих у нього жінок – 5 долярів на день.

7 листопада – до американської Палати представників обрано першу жінку – Жанет Ранкин з Монтани.

Альберт Айнштайн опублікував теорію відносности; в Німеччині з'явилися навчені пси-провідники сліпих; сконструйовано пістолет-кулемет; французька акторка Сара Бернар здійснила останнє американське турне.

1917-ий рік:

17 січня – США купили у Данії острови Вірджінії.

15 березня – російський цар Микола II зрікся престолу.

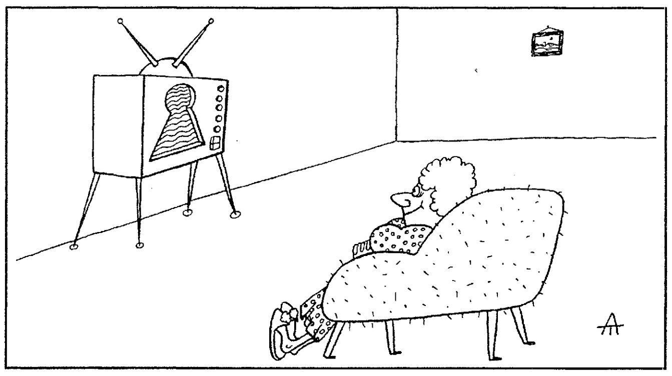
6 квітня – США оголосила війну Німеччині.

14 липня – Фінляндія проголосила незалежність.

15 жовтня – у Франції страчено акторку Мату Гарі за шпигунство.

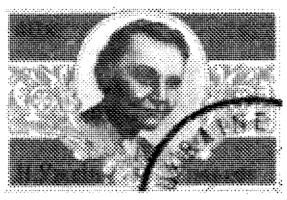
7 листопада – в Росії захопили владу більшовики.

Засновано компанії БМВ, Юніон Карбід, Філіпс Петролеум; в Колюмбійському університету вручені перші премії Пуліцера.

ФІЛАТЕЛІЯ

Наталя Ужвій

Пошта України випустила марку та ілюстрований конверт на честь століття від дня народження визначної української акторки Наталі Ужвій. Вона народилася в Любомлі на Волині, вчилася в Києві, грала в театрі "Березіль", на сценах Харкова і Києва. Наталя Ужвій знялася в 20 кінофільмах, зокрема в стрічках "Тарас Шевченко", "Тарас Трясило", "Украдене щастя", "Земля" та ін. Померла в липні 1986 року.

Інформації: 212 473 0839
Брошури: 212 505 6123
Резервації: 800 HAMALIA

HAMALIA
TRAVEL CONSULTANTS

В СПРАВІ ПОВНІШОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРИДБАЙТЕ НАШУ БРОШУРУ 'WELCOME TO UKRAINE' 1999

ЕКСКУРСІЇ 1999

ЗАХІДНА УКРАЇНА
ЛЬВІВ, Олесько, ІВ-ФРАНКІВСЬК, Тисмениця, Манявський Скит, Яремче, Коломия, ЧЕРНІВЦІ, Камянець Подільськ, ТЕРНОПІЛЬ, Почаїв, КИЇВ

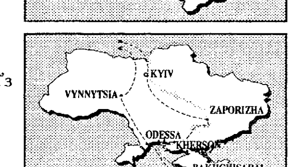
15-го червня - 29-го червня
06-го липня - 20-го липня
з Чікаго:
14-го червня - 30-го червня
ВКЛЮЧАЮЧИ ВСЕ
15 ДНІВ - СУПРОВОДЖЕНО

СХІДНА УКРАЇНА
КИЇВ, ЧЕРНІГІВ, Ніжин, ПОЛТАВА, Опішня, Решетилівка, ХАРКІВ, ДНІПРОПЕТРОВСЬК, Петриківка, ЗАПОРІЖЖЯ, Хортиця, КИЇВ

27-го липня - 10-го серпня
ВКЛЮЧАЮЧИ ВСЕ
15 ДНІВ - СУПРОВОДЖЕНО

ПІВДЕННА УКРАЇНА
КИЇВ, ЗАПОРІЖЖЯ, Хортиця, Круїз [ХЕРСОН, СЕВАСТОПІЛЬ, Ялта, Бахчисарай, ОДЕСА] Любашівка, Умань, ВІННИЦЯ, КИЇВ

03-го серпня - 17-го серпня
ВКЛЮЧАЮЧИ ВСЕ
15 ДНІВ - СУПРОВОДЖЕНО

СОБОРНА УКРАЇНА
КИЇВ, ЧЕРНІГІВ, Ніжин, ПОЛТАВА, Опішня, ХАРКІВ, Решетилівка, ДНІПРО ПЕТРОВСЬК, ЗАПОРІЖЖЯ, Хортиця, Круїз [ХЕРСОН, СЕВАСТОПІЛЬ, Ялта, Бахчисарай, ОДЕСА] Любашівка, Умань, ВІННИЦЯ, ТЕРНОПІЛЬ, ІВ-ФРАНКІВСЬК, ЛЬВІВ

27-го липня - 20-го серпня
ВКЛЮЧАЮЧИ ВСЕ
25 ДНІВ - СУПРОВОДЖЕНО

АВІАЦІЙНІ КВИТКИ ПО ЗНИЗИНИХ ЦІНАХ
1 800 HAMALIA ✶ 1 212 473 0839

ПАНІ, ДБАЙТЕ ПРО СЕБЕ!

Даруючи собі 4 дні відпочинку на

СОЮЗІВЦІ

БО ВИ НА ЦЕ ЗАСЛУЖИЛИ

Від понеділка до п'ятниці

2-6 серпня 1999 р.

Ціни включають:

4 нічліги, сніданки і вечері
Гуцульський вечір і "стейк" вечір.
Кімнати і харч - (2-особові кімнати)

Ціни для членів

від 232 дол. до 310 дол.
залежно від кімнати

Програма включає:

спеціяльні сесії і промовці:
плавання, проходи, танцювальні вправи

Лекції: тенісу, фотографії, куховарства.

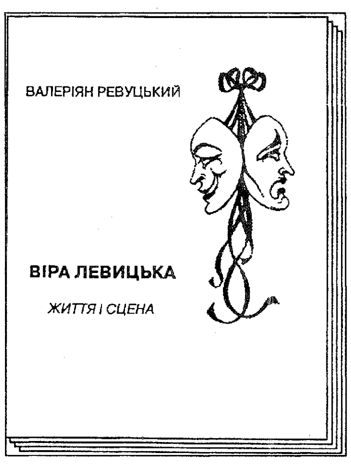
На замовлення: косметичні заходи, манікюр, педікюр, масажі. Заграйте теніс, відбиванку або відвідайте місцеві винарні. Запрошуємо також чоловіків. Скористайте з небувалої нагоди!

Програма спеціяльно підготована для жінок. Просимо зголошуватися, ми радо обслужимо Вас. У справі замовлень на цей особливий тиждень для жінок прошу телефонувати:

(914) 626-5641

ПОЯВИЛАСЬ МОНОГРАФІЯ
ТВОРЧОСТИ
ВІРИ ЛЕВИЦЬКОЇ

У жовтні минулого року, в Нью-Йорку, вийшла друком нова книжка визначного театрознавця в діяспорі і Україні професора Валеріяна Ревуцького про відому українську акторку Віру Левицьку під назвою „Віра Левицька — життя і сцена".

Монографія про акторку поділяється на дві головні частини:

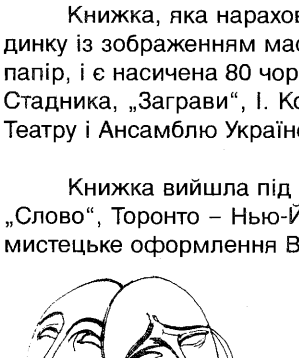
1. Опис п'єс, в яких виступала акторка, аналіза створених нею сценічних образів, головні професійні оцінки її праці;

2. Уривки із спогадів акторки про її життя і творчість.

Автор також зазначує участь акторки в концертах та вечорах, пам'ятні дати в житті і діяльності, її ролі, образотворче мистецтво, фільми і дискографія.

Книжка, яка нараховує понад 260 стор., має кольорову тверду обкладинку із зображенням масок трагедії і комедії, тиснені золотом, крейдовий папір, і є насичена 80 чорно-білими знімками з театрів О. Карабіневича, Я. Стадника, „Заграви", І. Котляревського, Л. Українки, Львівського Оперного Театру і Ансамблю Українських Акторів в Німеччині і в США.

Книжка вийшла під фірмою Об'єднання Українських Письменників „Слово", Торонто – Нью-Йорк. Мовний редактор д-р Наталія Іщук-Пазуняк, мистецьке оформлення Володимир Бачинський.

Книжку можна купити в ціні 15.00 ам. дол.
у крамниці „SURMA"
11E. 7th Street, New York, NY 10003.
Замовлення можна слати на адресу:
Mr. G. Lewycky, 222E. 75th Street, New York, NY 10021

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ
ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ
БАТЬКО-СОЮЗ!

ПОДЯКА

Дня 5 березня 1999 р. відійшов у вічність наш незабутній
МУЖ, ТАТО, ТЕСТЬ, БРАТ, ВУЙКО і СТРИЙКО

бл. п.
БОГДАН ШИПИЛЯВИЙ

Сердечно дякуємо всім, що приїхали здалека і зблизька, щоб взяти участь у похоронних відправах. Дякуємо за вислови співчуття, квіти, за поміч в поминках, за пожертви на Служби Божі та на добродійні цілі.

Дякуємо всч. о. Тадеєві Кравчукові за відправлення Панахиди та Служби Божі, за похоронні відправи і пращальні слова.

Особлива подяка моїй стриєчній сестрі Ларисі Онишкевич за зворушливі слова над домовиною.

Дякуємо всч. о. крил. Любомирові Мудрому за відправу Служби Божої в церкві св. Трійці в Стетен Айленді.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:
Константин і Тереза Бені, Михайло і Ірина Вацлавови, Іван і Марія Горбачуки, Ігор і Наталка Ґавдяки, Орест і Оксана Зозулі, Іван Макух, Анна Макух, Богдан і Люба Пендзеї, Ірина Полотнянка, Остап і Елігія Прибили, Юрій і Леся Раковські, Мирон і Люня Сидоровичі, Андрій і Ірена Стасюки, хор церкви св. Миколая в Вотервліт, 78-ий відділ СУА у Вашінґтоні, Марійська Дружина при церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Лос Анджелес.

КВІТИ або ОВОЧІ прислали:
Айлін Бравн, Данило і Ліса Гунчаки, Юрій і Лада Ґавдяки, Луіз і Мінерва Джайлс, Пем Киррі, Крістен Кінг, Дебора Ледер, Івонн Лев, Джім і Еймі МекКонел, Сем і Керол Салум, Христофор і Софійка Фаріони, Юнг-Фенг і Су-Лінг Ченг.

НА ФОНД ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ зложили:
500 дол. Христина Шипилява і Адріян, Джанін, Аня, Тад;
300 Тарас і Юлія, Данило Шипиляві;
по 100 Тарас і Ольга Гунчаки, Анна, Ігор і Наталка Ґавдяки, Ада Кулик, Іван Макух і Ольга Стасюк, Ігор і Леся Макухи, Роман і Анна Макухи, Анна Макух, Любомир і Лариса Онишкевичі, Богдан і Люба Пендзеї і Ольга Тарапацька, Іван і Уляна Сосі, Маркіян і Лідія Стасюки, Юрій Фаріон і Христина Стасюк, Андрій і Таня Хархалиси, Американці за Демократію в Україні;
по 50 Нестор і Марта Базарки, Іван і Марія Горбачуки, Богдан Горбачук, Микола і Оксана Коропецькі, Василь і Оксана Леви, Андрій Лещишин і Лада Онишкевич, Ричард і Роксоляна Мєцияки, Маріян і Марта Стасюки, Даглес Форбс і Ліда Бігун, Тарас Хархаліс;
40 Аркадій і Стефанія Іваськови;
по 30 Володимир і Діді Бутенки, Надя Нагірна, Богдан і Дарія Небеші, Марія Сокіл;
по 25 Ричард і Марта Легецкис, Орест і Христина Пацлавські, Михайло Пікас, Богдан і Мирослава Футеї, Теодор і Тереса Царики, Марта Ясінська;
по 20 Оксана Бережницька, Микола і Таня Паславські, Теодозій і Галина Пришляки, Михайло і Оксана Салдити, Пластова Станиця в Вашінгтоні;
15 Богдан і Оксана Федоровичі.

НА ФОНД КИЇВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ зложили:
300 дол. Христина Шипилява і Адріян, Джанін, Аня, Тад;
по 100 Константин і Тереза Бені, Ігор і Тамара Вітковицькі;
по 50 Андрій і Леся Бігуни з родиною, Богдан Котис;
25 Валентин і Ганя Забіяки.

НА ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА при ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ зложили:
400 дол. Елмер і Ольга, Юрій, Таня Берчі;
300 Христина Шипилява і Адріян, Джанін, Аня, Тад;
по 50 Ксеня Кузьмич, Богдан і Квітка Пащини, Марта Перейма, Евген і Лідія Яросевичі;
30 Христина Громоцька;
по 25 Роман і Люба Книші, Василь і Марія Новадлі;
20 Марія Феляк.

НА HOSPICE OF HOWARD COUNTY склали:
200 дол. Христина Шипилява і Адріян, Джанін, Аня, Тад;
по 100 Маршал і Люся Саймон, Towson University – співпрацівники бібліотеки;
по 50 Ричард і Селлі Моралес, Христина Стасюк;
по 30 Андрій Бігун, Уляна і Таня Коропецькі;
по 25 Кріс Форд і Дженіфер Моралес;
20 Теодор Царик.
Сума незнана – учителі Bethlehem Middle School.

НА СЕМІНАРІЮ СВ. ЙОСАФАТА у Вашінгтоні склала Арета Колодій – 50 дол.

НА ПЛАСТ в Україні склав Ярослав Пришляк – 30 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. РОДИНИ у Вашінгтоні склали даток Роман і Люба Туркевичі.

На викінчення ЦЕРКВИ СВ. ТРОЙЦІ в Сілвер Спрінг склали даток:
Володимир і Таня Демчуки, Модест і Наталя Захарченки, Юрій і Леся Раковські, Микола і Ірена Ставничі.

Просимо вибачення, якщо ми когось обминули.

Дружина – ХРИСТИНА
син – АДРІЯН з дружиною ДЖАНІН
донька – АНЯ з мужем ТАДОМ

ПОДЯКА

В п'ятницю, 19 червня і в неділю, 21 червня 1998 р. з волі Всевишнього упокоїлись в Бозі мої найдорожчі і незабутні батьки

бл. п.
ІРЕНА ДЗЕДЗИК
і
бл. п.
АНДРІЙ ДЗЕДЗИК

Цими скромними словами складаю мою найщирішу подяку всім, що в цей надзвичайний тяжкий час для мене і моєї родини подали духовну і моральну підтримку, висловили усно, телефонічно і листовно свої глибокі і щирі співчуття та старались потішити, розрадити і облегшити моє горе.

Моя сердечна подяка родині, приятелям і знайомим, які прибули і пошанували пам'ять моїх дорогих батьків своїми молитвами, віддали останній поклін і взяли участь у сумних похоронних відправах.

В першу чергу, особливо глибока подяка о. Франкові Шадякові, нашому пароохові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. за уділення Тайни Єлеопомазання в хаті моїх покійних батьків, за його теплі слова розради і щире співчуття під час відправлення Парастасів-Панахид в похоронному заведенні, за відслуження поминальної Служби Божої в церкві св. Івана Хрестителя під час якої виголосив зворушливу глибоко-змістовну проповідь про покійних батьків, підкресливши їхню взаємну любов, любов до церкви і ближніх та їхні добрі діла за життя, за переведення похоронних відправ на цвинтарі „Gate of Heaven". За це все я невимовно вдячна.

Щиро сердечно дякую промовцям за прощальні слова, виголошені в похоронному заведенні, а саме: Таїсі Богданській – від Союзу Українок, Уляні Темкевич – від Марійської Дружини, Остапові Трушеві – від редакції „Наш Голос".

Дякую за надіслані квіти родині Карасевичам, родині Фонтанам і родині Санко.

Сердечно дякую за пожертви на Служби Божі за спокій душ покійних.

Моя щира подяка всім, які взяли участь у тризні, за їхні теплі слова розради і за відчитання Анею Петрушенко вірша-спомину в пам'ять бл.п. Ірени і Андрія.

Окрема подяка Михайлові Стащишинові, дириґентові і дякові церкви св. Івана Хрестителя за дякування і спів під час Парастасів-Панахид, Служби Божої та похоронних відправ.

Дякую похоронному заведенню Lytwyn & Lytwyn за сумлінне переведення похорону.

Вкінці, з глибини мого серця моя безмежна подяка родині, зокрема доні Ромі, яка була зі мною в найважчих хвилинах мого пережиття, Ані Петрушенко, Таїсі Червінській і Стефі Заяць, які постійно були зі мною в часі недуги батьків, давали поради і піддержували мене на дусі в часі тяжкого смутку і горя.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

С. Третяк, д-р Л. Стефанівська, R. Kenefik, д-р Ю. і Н. Кігічак, Н. Пінковська, А. Гречак, І. Яворська, О. і Л. Цяпка, О. і М. Гельбіґ, А. Кравець, Б. Гавіщак, І. Ґудзи, А. і Є. Кейбіда, Д. Кравець, З. Ґой, А. Бобівська, І. і Х. Клюфас, Т. Червінська, P. Smith, B. Hugh, О. і Г. Курило, Н. Кравчук, Х. Дебарі, Церковна Рада церкви св. Івана Хретителя.

НА ВІДБУДОВУ ЦЕРКВИ В ПРНЯВОРІ, БОСНІЇ зложили:

	500 дол.	родина Худьо;
по	100	д-р Т. і Л. Крупа, О. і М. Гельбіґ, В. Курило, Б. і Л. Гайдучок, Г. Клим, Н. Кравчук, Я. і Ю. Ставничі;
по	50	д-р Л. Климишин-Джінгала, О. Волчук, Нестор Пінковський, І. і Н. Загайкевичі, І. і Х. Клюфаси, О. і Г. Курило;
	40	І. Яворська;
	30	Є. і Є. Онишкевичі;
по	25	д-р Ю. і Л. Стефанівські, І. Кононів, М. і Л. Стебельські, К. Бушнель, О. Бачинська, І. і О. Юрчуки, К. Драган, А. Ромах, Д. Бобеляк;
по	20	І. Дзера, В. Ковблянський, С. Заяць, Е. і Р. Саламахи, А. Петрушенко, родина Гречаків, О. і О. Колодії, О. і І. Білевичі;
	15	М. і Т. Борис;
по	10	Т.Богданська, С. Феденишин, А. Стоцько, Д. Каранович, А. і М. Гапії, Я. і Б. Бігуни.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ зложили:

50 дол. З. Боднар.

НА СИРОТИНЕЦЬ В УКРАЇНІ зложили:

50 дол. Б. і Х.Подолюки.

НА ШКІЛЬНИЦТВО В УКРАЇНІ зложила через Координаційний Комітет Допомоги Україні:

50 дол. д-р Д. Миндюк.

НА СКВОР (СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ РАДА) при СВІТОВОМУ КОНҐРЕСІ УКРАЇНЦІВ зложила:

50 дол. д-р Д. Миндюк.

Складаю глибоку подяку всім жертводавцям за їхні щедрі пожертви і добре серце.

Хай Господь винагородить вас обильними ласками.

Прошу про молитви за душі покійних батьків ІРЕНИ і АНДРІЯ.

В глибокому смутку
донька – ДАНЯ ХУДЬО з родиною

Тиждень у Вашінґтоні...

(Закінчення зі стор. 1)

літичне удосконалення українсько-американської громади", а о 1 год. по полудні – спільні наради на тему: „Шукання напрямних для наших організацій".

Можна припускати, що ці останні дві спільні конференції будуть найбільш суттєвими для багатьох учасників, які цікавляться життям громади і бажали б бачити нашу цілість так зорганізованою, щоб це запевняло віковічність етнічної українсько-американської громади як важливої творчої і впливової частини американського народу в усіх відношеннях державного життя Америки.

Немає сумніву, що для зміцнення нашої організованости необхідним є створити там же, у Вашінґтоні, на цій спільній зустрічі, комісію з тих всіх організацій, яка розплянувала б переведення обліку своєрідного перепису нашого членства, щоб побачити, скільки нас, американців українського походження, проживає в цій державі. Це допомогло б плянувати дальшу працю нашої численної громади.

Д-р Степан Ворох

До уваги новоприбулих
„Свобода" дає Вам надзвичайну нагоду!

Ви можете БЕЗПЛАТНО вмістити оголошення у нашій газеті, якщо Ви пошукуєте працю, друзів, помешкання або хочете прилучитися до громадської роботи.

Факс: **(973) 644-9510 („Свобода")**

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGRÈS MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

2118-A BLOOR ST. W., TORONTO, ON M6S 1M8, CANADA • Tel.: (416) 762-1108 • Fax: (416) 762-8081 • E-MAIL: congress@htplus.net • INTERNET: htplus.net/congress

ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

ПОМОЖИ ВСТАНОВИТИ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ В БРАЗИЛІЇ!

Статуя Т. Шевченка на пам'ятник до Уніон да Віторія в Бразилії

В цей **Ювілейний Рік, 185-ліття** з дня народження **Тараса Шевченка**, нашого найбільшого національного Генія і Пророка, нащадки українських поселенців в Бразилії задумали вшанувати найбільшого сина України величавим пам'ятником в центрі міста *Уніон да Віторія в штаті Санта Катеріна.*

На жаль, внаслідок економічної депресії минулого року в Бразилії, не вистачить реалізаторам цього задуму фондів для завершення цього патріотичного діла. В цілому, бракує ще коло 40,000 (ам. долярів) на заплату відливу в бронзі вже готової статуї поета в Україні, величиною 4,5 метра, її перевезення до Бразилії та встановлення постаменту пам'ятника.

Українська Центральна Репрезентація в Бразилії звернулася до нас з проханням про допомогу, а ми в свою чергу, не диспонуючи відповідними фондами на цю ціль,

ЗВЕРТАЄМОСЯ ДО ТЕБЕ, ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО! ДОПОМОЖИ!!!

Допоможи Твоїми *щедрими* пожертвами зреалізувати цей високопатріотичний задум наших братів і сестер по крові в далекій Бразилії, щоб маєстат Кобзаря нашого народу кріпив їхні серця любов'ю до України, до мови і культури їхніх батьків, та рідної Церкви і пригадував їм повсякчасно „**чиї вони діти**".

Всі жертводавці одержать відповідні посвідки, а ті від 50 дол. і більше, також посвідки для податкових цілей.

Біля встановленого пам'ятника будуть прикріплені **Пропам'ятні Таблиці** жертводавців в такому порядку:

Прихильники – $100 • Добродії – $250 • Фундатори – $500 • Меценати – $1,000

Почесні фундатори – понад $1,000

Крім цього Фундатори, Меценати і Почесні Фундатори одержать даром

Листи з пожертвами просимо присилати на адресу СКУ, а саме:

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
2118A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8

Tel.: (416) 762-1108 • Fax: (416) 762-8081

На чеках просимо написати: **T. SHEVCHENKO MONUMENT IN BRAZIL.**

ЗА ВАШУ ПОЖЕРТВУ – ЩИРА ВАМ ПОДЯКА.

За Президію Секретаріяту СКУ

Президент

Генеральний Секретар

В ДВАДЦЯТЬ ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА та ДІДУНЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу 19 червня 1999 р. в ранішних годинах:

в катедрі св. Юра у Львові;
в старенькій церковці в Глинянах-Замістя;
та в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й. – Панахида.

Про молитви за спокій душі покійного просять
дружина НАДІЯ з дітьми та внуками

...ПАМ'ЯТЬ ЇХ З РОДУ В РІД...

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ БОЛЮЧОЇ ВТРАТИ
нашої дорогої та незабутньої МАМИ і БАБУСІ

св. п.

паніматки МАРІЇ

(29 червня 1998 р.)

як також за спокій душі раніше спочилого ТАТА і ДІДУСЯ

о. прот. АНАТОЛІЯ БУЛАВКИ

буде відслужена

ПАНАХИДА

місцевим настоятелем о. прот. Віктором Кулієм

в неділю, 11 липня 1999 р. після Божественної Літургії
у храмі св. Архистратига Михаїла в місті Балтимор, Мд.

Сини і внуки звертаються до всіх друзів, по змозі, ласкаво прибути на поминальну тризну і з нами спільно згадати і вшанувати їх світлу пам'ять!

Сини – ОЛЕГ і БОГДАН з дружинами
ЛЕСЕЮ і КОНСТАНЦІЄЮ
внуки – НАТАЛКА, ЖЕНЯ, ЛАРИСА, АНДРІЙ
і дальша родина.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшла у кращий світ дня 14 червня 1998 р.
наша найдорожча і незабутня СЕСТРА, ШВАГРОВА, БРАТОВА і ТЕТА

бл. п.

ІРИНА АЛЕКСАНДРА ЖУКОВСЬКА

з дому КОБРИН

В першій мірі складаємо найщирішу подяку Владиці Михайлові Кучмякові за відправлення співаної Служби Божої в катедрі в Лондоні.

Безмежно вдячні отцям Романові Дубицькому і Августинові Молодовцеві з Перт Амбою за відвідини і уділення покійній св. Тайн-Єлеопомазання, як також за слова розради.

Дуже дякуємо о. Бернардові Панчукові ЧСВВ, за прекрасне відправлення Парастасу, за гарні пращальні слова в похоронному заведенні, в церкві св. Юра по відслуженні Служби Божої. Рівнож за відпровадження тлінних останків на цвинтар при церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного на вічний спочинок біля її чоловіка Івана Є. Жуковського, которого безмежно любила.

Наша щира подяка маєстрові Андрієві Добрянському за звеличення Парастасу і Служби Божої своїм гарним співом.

Сердечна подяка родині, знайомим, приятелям та членкиням 64 Відділу СУА, за особисті, телефонічні, листовні вислови співчуття, участь в похоронних відправах. За Служби Божі, квіти, щедрі пожертви на релігійні і добродійні цілі.

Наша сердечна подяка письменниці Уляні Любович Старосольській за дуже щирі слова пращання при відкритій домовині.

Ми дуже вдячні за участь в Тризні та гарні слова о. Б. Панчука. Дякуємо швагрові д-рові Зиновієві Ґіль за подяку, яку він зложив усім присутнім, що взяли участь у похороні і тим віддали останню пошану покійній.

Наша щира подяка власникам похоронного заведення Петра Яреми за зразкове і солідне переведення похорону.

Пожертви в пам'ять покійної Ірини зложили:

<u>КВІТИ:</u>

д-р Сілвія Білоброн з родиною, Адріяна і Михайло Клачані з родиною, Новотна Сабіна.

<u>НА СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:</u>

д-р Іван і Наталія Макаревич – в 40-ий день смерти, Служба Божа була відправлена в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, пляни якої виготовив муж покійної, Ірина Юрчик, Марія Шепарович, Ольга Магоцька, Анна Левицька, Ірена Дорожинська, родина Масумаці, М. Кантала.

<u>НА ЦЕРКВУ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ У ГАНТЕРІ:</u>

50 дол. д-р Іван і Наталія Макаревичі.

<u>НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ(США):</u>

100 дол. Х. і І. Дякунчаки;
50 М. Світлик з родиною;
25 М. Данилюк;
по 20 О. Стеранка, В. Л. Старух, Р. М. Костирка.

<u>НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ (КАНАДА):</u>

по 50 дол. д-р Андрій і Ліда Лемішки, д-р Дарія Кострубяк.

<u>„ВІСТІ КОМБАТАНТА":</u>

50 дол. Іванна Мазурок;
25 Христина і Юрій Ференцевичі;
15 Катруся і Атанас Кобрини.

<u>НА МУЗЕЙ СУА:</u>

50 дол. Люба Мриглоцька;
по 25 64-ий Відділ СУА в Нью-Йорку, Віра Сендзік.

Нехай Всевишній винагородить всіх Вас за Ваші добрі серця

сестра – **ВОЛОДИМИРА з мужем ЗИНОВІЄМ ҐІЛЬ і сином ІГОРЕМ**
брат – **РОМАН з дружиною ОЛЕЮ і сином РОМАНОМ мол.**

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ІЛЛИНОЙ

ділиться сумною вісткою, що в Чикаго, в неділю, 13 червня 1999 р. помер після тяжкої недуги відданий, повний посвяти, жертвенний на всі суспільно-громадські та церковні цілі, а понад усе великий ентузіяст праці УККА, член нашої управи

бл. п.

МИКОЛА СЕНЧИШАК

ПОХОРОН відбувся в середу, 16 червня 1999 р. з катедри св. Миколая на цвинтар св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Дружині покійного Катерині з донями, внуками і правнуками, їхніми родинами висловлюємо наші вирази глибокого співчуття.

Нехай пам'ять про його шляхетну особу залишиться надовго в колі рідних, приятелів та співробітників на громадському полі.

Вічна йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
Відділ Іллиной

Ділимося сумною вісткою, що дня 12 червня 1999 р. відійшов у вічність на 93-му році життя в місті Вехова в Польщі, наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ШУРИН і ВУЙКО

бл. п.

мгр прав

ВОЛОДИМИР НАВРОЦЬКИЙ

нар. в Підволочиську в Західній Україні.
В'язень польських тюрем і „Берези Картуської".

ПОХОРОНИ відбудуться в Польщі.

Горем опечалені:
дружина – ОЛЬГА з ПРИЙМІВ
син – ЮРІЙ
дочка – ЛІДІЯ ДЛЯБОГА
внуки – АДРІЯН, ДЕНИС і НАДІЯ
зять – ІГОР
брат – ЮРІЙ з дружиною ХРИСТЕЮ з дочками і внуками
сестрінки – ІРЕНА МОКРІВСЬКА з чоловіком ІВАНОМ з дочками і внучкою
– НАДЯ ТРОЯН з чоловіком МИРОСЛАВОМ з дочками і внучками
– ЮЗЕФ ЯНУШЕВСЬКИЙ з дружиною і дітьми
та ближча і дальша родина в Україні і діяспорі.

Нехай чужа земля буде йому пухом!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що
20 березня 1999 р. відійшов у вічність, проживши 76 літ,
наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ІВАН ЛУЧИНСЬКИЙ

Нар. в 1922 р. в Солотвині, Богородчанського району.

Залишив у смутку:
дружину – ХРИСТИНУ
дочок – ІРЕНУ і ОЛЬГУ з чоловіками
сестру в Австралії
та брата в Україні.

Замість квітів на свіжу могилу пересилаю 50 дол. на Пресовий Фонд „Свободи".

Ділимося болючою вісткою, що у четвер, 3 червня 1999 р. відійшла
від нас наша дорога і незабутня МАМА

бл. п.

МАРІЯ СОДОМОРА БАЧИНСЬКА

нар. 29 січня 1911 р. у Підгайцях, Тернопільська область.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужено в церкві Царя Христа у Філядельфії.
ПОХОВАНА покійна 7 червня 1999 р. поруч свого чоловіка бл. п. д-ра Володимира Бачинського на цвинтарі св. Марії на Fox Chase.

В глибокому смутку залишились:
син – БОРИС
доні – ВАВА
– УЛЯНА

Пожертви в пам'ять покійної просимо складати на
ЛЬВІВСЬКУ БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ
c/o Ukrainian Catholic Education Fund, Chicago, IL 60622.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 5 червня 1999 р. по тяжкій недузі
відійшла у вічність наша МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ПАРАСКЕВІЯ МАТІЇВ

з дому ПОПІВ

ПАРАСТАС за спокій її душі відбувся у вівторок, 8 червня, о год. 8-ій вечором в похоронному заведенні Fucillo & Warren, 205 S. Main St., Manville, N.J.
ПОХОРОН в середу, 9 червня 1999 р. о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Архистратига Михаїла, Brooks Blvd., Manville, N.J.
Тлінні останки поховані на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
сестра – АННА
донька – ДАРІЯ з мужем ІВАНОМ
четверо внуків
п'ятеро правнуків
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

**За мову, зміст посмертних оголошень
і подяк, редакція не відповідає.**

УПРАВА 131 ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в Чикаго
із сумом повідомляє, що в неділю, 13 червня 1999 р. відійшов у вічність
засновник та довголітній організатор нашого Відділу

св. п.

МИКОЛА СЕНЧИШАК

ПОХОРОН відбувся в середу, 16 червня 1999 р. з катедри св. Миколая на цвинтар св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Дружині покійного Катерині, дітям з родинами, передаємо
наші глибокі співчуття по втраті для них, як і для нашої
чикагської громади непересічної людини.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА 131 ВІДДІЛУ в ЧИКАҐО

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНИЦЯ НЮАРК, Н. ДЖ.

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що в неділю, вранці 23 травня 1999 р.,
збираючися на Службу Божу, в місцевості Мейплвуд, Н. Дж., несподівано
відійшов у вічність на удар серця, довголітній і карний член Станиці

бл. п.

МИКОЛА БОРИС

підстаршина Дивізії „Галичина".

Покійний народився 23 травня 1924 р. в селі Тинетиска, пов. Рава Руська,
Західна Україна. До Дивізії вступив в 1943 р., в якій, в 4-ій сотні 31 полку,
пройшов всі бої аж до закінчення війни, де опісля піддався американцям.

ПОХОРОНЕНО побратима Миколу на українському цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Опечаленій дружині – ТЕКЛІ
доньці – ОЛЬЗІ з родиною
синові – МИКОЛІ з родиною
сестрам – КАТЕРИНІ та ОЛЬЗІ
ближчій і дальшій родині в діяспорі і в Україні наше
щире воякцьке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що дня 6 червня 1999 р.
з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, БРАТ і ДІДО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ГАНАС

уродж. 13 грудня 1905 р. в Печеніі біля Львова.

ПАНАХИДА 11 червня 1999 р. о год. 9-ій рано в похоронному заведенні М. Насевича при 109 Іст Тейбор Ровд у Філядельфії.
ПОХОРОННІ відправи 11 червня 1999 р. о год. 10-ій ранком з церкви Пречистої Діви Марії при Валей Ровд у Філядельфії, а потім на український католиць-кий цвинтар у Факс Чейсі, Па.

Залишені у смутку:
дружина – ЛІДІЯ
доньки – МАРІЯ КОТИК
– ХРИСТИНА МІНЧАК
брат – СТЕФАН з дружиною ДОРОЮ
зяті – ЮРІЙ КОТИК
– д-р БОГДАН МІНЧАК
внуки – МАРКО і БОГДАН КОТИКИ
родини – ГАНАСІВ, ШМОТОЛОХІВ, ЛЕВИЦЬКИХ,
ЗЕМЛИНСЬКИХ в Україні

Calls to UKRAINE
$0.33 per/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia $0.29, Germany $0.12, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 25 c/min.

For information call Long Distance POST:
1-800-449-0445
www.ldpost.com

МАГАЗИН ЄВРОПЕЙСКИХ ДЕЛІКАТЕСІВ
OPEN MON. - SAT. 8AM - 8PM. SUN. 10AM - 3PM

- *fresh european bread from Brooklyn*
- *smoked fish and herring from Baltic*
- *red & black caviar, dairy product*
- *european style kielbasy and cheese*
- *grocery from Europe*
- *homemade european style delicatessen*

76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK
NJ, 08880
Tel.: (732) 805-9664
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
VATRA
INTERNATIONAL
European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service
Офіційний представник фірми MEEST

KARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
Светри, вовняні хустки, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки, і т. п.,

---

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

• ПОСЛУГИ •

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

EURO DIRECT

ТЕЛЕФОНУЙТЕ В УКРАЇНУ ТІЛЬКИ ЗА 25 Ц/ХВ.

24 години на добу, 7 днів на тиждень
Виберіть один із двох плянів:

Попередньо оплачені телефонні картки

УКРАЇНА	25 ц./хв.
США, АВСТРАЛІЯ, НІМЕЧЧИНА	4 ц./хв.
МОСКВА, СТ. ПЕТЕРСБУРГ	8 ц./хв.
РОСІЯ	23 ц./хв.

Чек або поштовий переказ на 20 дол. за картку посилати до:
EURO DIRECT, 9269 Park Blvd., Seminole FL 33777
На чеку просимо написати ваши число телефону, щоб ми могли подати вам „pin number". Якщо не маєте телефону, просимо додати 1 дол. до замовлення на покриття поштових витрат.

ТЕЛЕФОН З КОДОМ ДОСТУПУ
(рахунок прийде поштою)

УКРАЇНА	35 ц./хв.
БОЛГАРІЯ	30 ц./хв.
ПОЛЬЩА	29 ц./хв.
РОСІЯ	40 ц./хв.

Телефонуйте безкоштовно
1-877-569-3876
щоб отримати ваш код доступу або інформації про інші низькі ціни на міжнародні телефонні послуги

Інтернет: www.eurodirect1.com

• РІЗНЕ •

Немолода вдова, яка проживає в США, мріє зустріти приятеля, який допоміг би їй долати самотність.
Тел.: (732) 870-3854 Марія

• ПРАЦЯ •

Пошукую людей до роботи. Початковий заробіток 1,600 дол. на місяць. Знання англійської мови не є обов'язковим.
Тел.: (919) 847-4494

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and **FOOD Parcel** Service
ПАЧКИ І ХАРЧІ ДО УКРАЇНИ
Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Чернівецька і Тернопільська області.

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL
1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ — мін. 10 фунтів
ЛІТАКОМ — 2 - 3 тижні — мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ — Висилка та достава
ЕЛЕКТРОНІКА — 220 В

СПЕЦІАЛЬНІ ЗНИЖКИ ДО ПАСКИ!!!
10% OFF будь-який харчовий пакунок з нашого каталогу
з цим купоном
Купон дійсний до 15 травня 1999 р.

ТІЛЬКИ У НАС!
ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ
Є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ
ВІД $88 ДО $248

ПЕРЕД ТИМ, ЯК ЗАМОВЛЯТИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ДЛЯ ВАШОЇ РОДИНИ В УКРАЇНІ З ІНШИМИ КОМПАНІЯМИ, ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ, ЧИ ВОНИ НЕ ПОСТАЧАЮТЬСЯ З КРАМНИЦЬ РОСІЇ АБО ПОЛЬЩІ

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

KARPATY
Export — Import Ltd.
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — FAST GUARANTEED DELIVERY

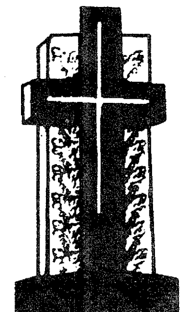
ГРОШІ
ХАРЧОВІ ПАЧКИ
речові пачки
листи та документи
надійно і швидко до рук адресата в Україну та інші держави

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
→КВИТКИ →ЗАПРОШЕННЯ
→МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗБЕЧЕННЯ
для візитерів в Канаду
→ВІЗИ та інше
ТЕЛЕФОННІ КАРТКИ

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то тільки через КАРПАТИ!

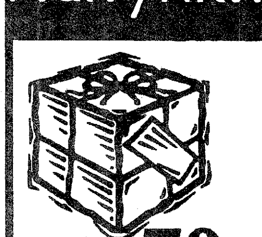
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059
РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

Пакунки та доляри в Україну

$ 0.69 lb*
$ 1.89 lb*
79 с LB при пересилці через **UPS**
* Окрема доплата за доставу кожного пакунка

Ліцензійована пересилка долярів.
Достава американської готівки в руки отримувача
(973) 763-8778
ROXOLANA **1 (888) 725 8665**
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568